

รายงานผลการวิจัยเรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคฟังมโนทัศน์
ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

The Effects of a Task-Based Learning Approach and a Graphic
Organizer Technique on the Development of Teacher Professional
Competency in English Listening and Speaking Skills of Student
Teachers

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์

Assistant Professor Suneeta Kositchaivat, Ph.D.

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภายใต้ชุดโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
The Development of Teacher Professional Competency in English
for Communication Knowledge among Student Teachers through
the Communicative Language Teaching Approach

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีที่ดำเนินการเสร็จ พ.ศ. 2567

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนา
สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

The Effects of a Task-Based Learning Approach and a Graphic Organizer
Technique on the Development of Teacher Professional Competency
in English Listening and Speaking Skills of Student Teachers

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โขจิตชัยวัฒน์

Assistant Professor Suneeta Kositchaivat, Ph.D.

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภายใต้ชุดโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

The Development of Teacher Professional Competency in English for Communication
Knowledge among Student Teachers through the Communicative Language Teaching Approach

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีที่ดำเนินการเสร็จ พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ 2) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ และ 3) เปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาครูสาขาวิชาคณิตศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประจำปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) ที่ใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-group pretest posttest design) การทดลองเริ่มต้นโดยการให้นักศึกษาครูทำแบบทดสอบก่อนเรียน และจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ใช้เวลาทั้งสิ้น 18 คาบเรียน

เครื่องมือวิจัยที่สำคัญที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) หน่วยการเรียนรู้สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1) สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

This research aimed to 1) compare the professional competency in English listening of student teachers before and after studying through task-based learning approach combined with graphic organizer techniques, 2) compare the professional competency in English speaking of student teachers before and after studying through task-based learning approach combined with graphic organizer techniques, and 3) compare the self-evaluation of the professional competency of listening and speaking English of student teachers before and after studying through task-based learning approach combined with graphic organizer techniques. The sample consisted of 30 student teachers majoring in mathematics from the Faculty of Education, Silpakorn University, in the academic year 2023, obtained from cluster random sampling using study groups as the random units. This study is a quasi-experimental research, one-group pretest-posttest design. The experiment began by having student teachers took a pre – test before class, and organized learning to develop the professional competency of teachers in English listening and speaking of student teachers according to task-based learning approach combined with graphic organizer techniques. It took a total of 18 class periods.

The research instruments used for data collection included 1) learning units on teacher professional competency in listening and speaking English, 2) a test to measure teacher professional competency in listening and speaking English, and 3) a self-evaluation from regarding teacher professional competency in English listening and speaking. Data were analyzed using basic statistics, including mean, standard deviation, and dependent t-test.

The results revealed that:

1) The professional competency teachers in English listening of student teachers indicated a significant improvement after studying through task-based learning approach combined with graphic organizer techniques at the .05 level.

2) The professional competency of teachers in English speaking of student teachers indicated a significant improvement after studying through task-based learning approach combined with graphic organizer techniques at the .05 level.

3) The student teachers' self-evaluation of their professional competencies in English listening and speaking improved after studying with task-based learning approach combined with graphic organizer techniques. It was significantly higher than before studying at the .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่กรุณาให้ทุนสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภกรณ์ ภูเจริญศิลป์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกเนตร วรวงษ์ และอาจารย์ ดร. อภิรัชต์ อัครพัฒน์วงศ์ ในการให้คำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย และ Mr. Michale Bond Headlee และ Mr. Marvin Noah Fuchs ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านภาษาอังกฤษ จนได้เครื่องมือวิจัยที่สมบูรณ์เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ เจ้าที่ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ เจ้าหน้าที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่มีส่วนร่วมสนับสนุนให้การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอขอบคุณนักศึกษาครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกคน ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลเพื่องานวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอบคุณทุกท่านที่ให้งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์

สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	ช

บทที่

1 บทนำ	1
ความสำคัญ และความเป็นมาของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	11
คำถามการวิจัย	12
วัตถุประสงค์การวิจัย	12
สมมติฐานการวิจัย	13
ขอบเขตการวิจัย	13
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	16
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
1. หลักสูตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	17
2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	19
2.1 ความหมายของภาระงานสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	19
2.2 หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	20
2.3 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	24
2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	26
3. เทคนิคผังมโนทัศน์	32
3.1 ความหมายของผังมโนทัศน์ (Graphic organizers)	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.2 การสร้างผังมโนทัศน์	34
3.3 ประโยชน์ของผังมโนทัศน์	36
3.4 ประเภทของผังมโนทัศน์	38
4. การฟังภาษาอังกฤษ	41
4.1 ความหมายของการฟัง	41
4.2 ความสำคัญของการฟังและประเภทของการฟัง	43
4.3 แนวทางในการสอนการฟังภาษาอังกฤษ	45
4.4 กลยุทธ์และทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ	49
4.5 การวัดและประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษ	53
5. การพูดภาษาอังกฤษ	57
5.1 ความสำคัญของการพูด	58
5.2 การพูดและองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ	58
5.3 หลักการสอนพูดภาษาอังกฤษ	62
5.4 กลยุทธ์การพูดภาษาอังกฤษ	66
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
6.1 งานวิจัยในประเทศ	68
6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	74
3 วิธีดำเนินการวิจัย	83
ตัวแปรที่ศึกษา.....	83
รูปแบบการวิจัย	84
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	90
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครู ระดับปริญญาบัณฑิต หลังเรียนและก่อนเรียน	94
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครู ระดับปริญญาบัณฑิต หลังเรียนและก่อนเรียน	95
ตอนที่ 3 การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต	96
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	101
สรุปผลการวิจัย	101
การอภิปรายผล	102
ข้อจำกัดในการวิจัย	108
ข้อเสนอแนะ	109
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน.....	109
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	110
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	126

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครู ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบ (t-test) ก่อนและหลังการเรียนรู้	94
2	เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครู ระดับปริญญาบัณฑิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบ (t-test) ก่อนและหลังการเรียนรู้	95
3	ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะ วิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวม ก่อนเรียนและหลังเรียน	96
4	ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะ วิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและ หลังเรียน จำแนกตามรายการประเมิน	97
5	แสดงการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D)	153
6	แสดงการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D)	155

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันอย่างกว้างขวางทั่วทุกมุมโลก เป็นภาษาที่มีผู้คนใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก (Aimen & Khadim, 2024; Hossain, 2024) เป็นภาษาราชการที่ใช้ใน 53 ประเทศ และมีผู้คนเป็นจำนวนมากกว่า 700 ล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน (Manjula, 2018) ผู้คนในหลาย ๆ ประเทศที่มีภาษาแม่เป็นของตนเอง นิยมใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการเพื่อติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศ ประโยชน์ของภาษาอังกฤษจึงแผ่ไปในวงกว้าง เริ่มตั้งแต่การใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้คน เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ เพื่อการประกอบอาชีพที่ต้องพบปะกับผู้คนหลายเชื้อชาติ และใช้เพื่อประโยชน์ด้านการศึกษา (Shrishthy, 2023) ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ คนไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แต่ด้วยในสถานการณ์ปัจจุบันทุกประเทศมีการติดต่อเชื่อมโยงถึงกันกลายเป็นสมาคมโลก เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้วัฒนธรรมสังคม และประกอบธุรกิจการค้าอย่างเสรีมากขึ้น มีการนำเข้า ส่งออกสินค้าระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประชาชนชาวไทยเห็นความจำเป็นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษดีย่อมมีโอกาสได้ทำงานที่ดี ความจำเป็นที่คนไทยต้องมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันระดับโลกทวีตวันจึงเพิ่มทวีคูณ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องปรับเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารได้จริงเพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานให้กับหลากหลายอาชีพในภูมิภาคอาเซียน และทั่วโลก เหล่านี้จึงเป็นความท้าทายต่อนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยด้วย (Bunwirat, 2017)

ด้วยภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งทำให้รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างยิ่งจึงได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยทั่วประเทศ กระทรวงศึกษาได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐานทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงหลักสูตรต่างๆในระดับอุดมศึกษาได้กำหนดให้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกสาขาวิชาจำเป็นต้องเรียนอีกด้วย ด้วยเหตุผลความจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียนชาวไทยให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังที่ เสรี วงษ์มณฑา (2561) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยต้องมุ่งพัฒนานักศึกษาไทยให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเชี่ยวชาญ

ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุก ๆ ระดับเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ในสภาพปัจจุบันยังพบว่านักเรียน นักศึกษาไทยจำนวนมากยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้จริง (Chanaroke & Niemprapan, 2020) การเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นการอ่านเขียน เน้นกฎไวยากรณ์ เน้นท่องศัพท์ มิได้ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ในชีวิตจริง จากประสบการณ์สอนในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่า 15 พบว่ามีนักศึกษาไทยจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่าคนไทยอีกเป็นจำนวนมากมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับที่ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (British Council, 2020) จากรายงานดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ประจำปี 2023 โดยโรงเรียนสอนภาษา Education First (EF) เผยว่าทักษะภาษาอังกฤษของคนไทย อยู่ในอันดับที่ 101 จาก 113 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และอยู่ในอันดับสุดท้ายจาก 8 ประเทศอาเซียน คะแนนค่าเฉลี่ยของไทยอยู่ที่ 416 คะแนน ขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ 502 ตัวเลขคะแนนดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระดับความเชี่ยวชาญภาษาต่างประเทศต่ำมาก การจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยเน้นให้ท่องจำ และฝึกทำข้อสอบ ไม่ได้เน้นทักษะการสื่อสารจริง จึงไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (ผู้จัดการออนไลน์, 2566)

Andrew Glass ผู้อำนวยการบริติช เคานซิล ประเทศไทย กล่าวว่า ปัญหาสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยเกิดจาก 4 ประเด็น คือ 1) ค่าเฉลี่ยทักษะภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถม-มัธยมศึกษา อยู่ในระดับ A2 หรือต่ำกว่าพื้นฐาน มากกว่าร้อยละ 75 ในภาพรวมทั้งประเทศ 2) ปัญหาทักษะภาษาอังกฤษในภาพรวมของประเทศไทยสะท้อนอยู่ในปัญหาความไม่เท่าเทียมในประเทศไทย 3) การเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ส่วนมากยังใช้การเรียนการสอนแบบยึดตามหลักไวยากรณ์ การแปล และท่องจำมากกว่าสื่อสารได้ในชีวิตจริง และ 4) ระบบการวัดผลทักษะภาษายังคงมุ่งเน้นไปที่การใช้ภาษาอังกฤษตามหลักไวยากรณ์ การอ่าน ซึ่งล้วนแต่ไม่ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ (British Council, 2020) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า คนไทยประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าประเทศใกล้เคียง และพบว่าคนไทยมีปัญหาด้านการฟัง เช่น การฟังและเข้าใจบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษและการฟังเสียงต้นฉบับจากภาพยนตร์ต่างประเทศเป็นต้นมากที่สุด สำหรับทักษะการพูด มักประสบปัญหาแม้แต่การสนทนาในชีวิตประจำวันง่าย ๆ อาทิ การพูดทักทาย การแนะนำตนเอง การบอกทาง (ปัทมพันธ์ วัฒนพรพรค และคณะ, 2564)

ปัญหาคนไทยไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้นั้นเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องร่วมมือช่วยกันทุกภาคส่วนเพื่อให้คนไทยหันมาสนใจและอยากพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น ผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดและมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนโดยตรงคือครู (Malm, 2020; Ryan et al., 2022) ครูในที่นี้มิใช่ครูสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่รวมถึงครูผู้สอนทุกวิชา ในทุก ๆ ระดับ หากครูทุกคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน และเป็นแรงกระตุ้นผลักดันให้นักเรียนทุกระดับชั้นหันมาเห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Stronge, 2007) ด้วยเหตุนี้ครูสภาซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ เป็นหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต และรับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู จึงได้ออกข้อบังคับครูสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาชาติ นอกจากนี้ คณะกรรมการครูสภาและคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเห็นสมควรกำหนดให้การทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเป็นกลไกหนึ่งในการผลิตผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อออกไปประกอบอาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตและพัฒนาครูมีอาชีพหลายสาขาวิชา อาทิ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชา

การสอนภาษาอังกฤษ จึงมีเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาให้มีทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สื่อสารได้ เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ของคุรุสภา และมีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษแนว สื่อสาร (CLT) และเพื่อเป็นการเตรียมตัวบัณฑิตเข้าสู่ตลาดงานอย่างมีประสิทธิภาพในภายหลัง

หลักสูตรทุกหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ระดับปริญญาบัณฑิตจึงได้บรรจุรายวิชา ภาษาอังกฤษไว้อย่างน้อย 4 วิชา ได้แก่วิชา SU 201 ภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล (ENGLISH IN THE DIGITAL ERA) SU 202 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนานาชาติ (ENGLISH FOR INTERNATIONAL COMMUNICATION) 466201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (DEVELOPMENT OF ENGLISH PROFICIENCY) 466202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ (ENGLISH FOR ACADEMIC AND PROFESSIONAL ACHIEVEMENT) เพื่อให้ นักศึกษาครูได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น กอปรกับ มหาวิทยาลัย ศิลปากรมีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการสร้างผู้เรียน เพื่อรองรับการเป็นพลเมืองโลกเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติและเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันให้กับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความรู้ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษเพื่อสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต กำหนดให้นักศึกษาที่จะ สำเร็จการศึกษาทุกคนต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษมีผลทดสอบ ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR (The Common European Framework of Reference for Languages) ในระดับ B2 ก่อนสำเร็จการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ดีและจะช่วยให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่เป็นไปตามความต้องการของ ตลาดแรงงาน (Poosinghar & Chaiyasuk, 2023)

จากข้อมูลผลการสอบข้อสอบมาตรฐาน STEP เพื่อวัดระดับความรู้ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ที่จัดขึ้นโดยศูนย์บริหารจัดการวิชาศึกษาทั่วไปและพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ (G&E Center) มหาวิทยาลัยศิลปากร ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 มีนักศึกษาอยู่ในระดับ A1-A2 คิดเป็นร้อยละ 45.95 ระดับ B1 คิดเป็นร้อยละ 45.63 และระดับ B2 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.42 ในปี พ.ศ. 2565 มี นักศึกษาอยู่ในระดับ A1-A2 คิดเป็นร้อยละ 52.62 ระดับ B1 คิดเป็นร้อยละ 34.41 และระดับ

B2 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.97 และในปี พ.ศ. 2566 มีนักศึกษาอยู่ในระดับ A1-A2 คิดเป็นร้อยละ 47.44 ระดับ B1 คิดเป็นร้อยละ 41.28 และระดับ B2 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ เพียง 11.28 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีนักศึกษาที่อยู่ในระดับที่ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ (ระดับ A1-A2) อยู่ประมาณครึ่งหนึ่งของนักศึกษาทั้งหมด จึงเป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ต้องเร่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาครูที่จะต้องไปสอบใบประกอบวิชาชีพครูเพื่อเป็นครูประจำการในภาคหน้าต่อไป

การวางแผนจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษควรมีการออกแบบอย่างรอบคอบ ระมัดระวังเพื่อเป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นในหลายประเทศจะใช้ทักษะการพูดเป็นตัววัดความสามารถในการเรียนภาษาของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนภาษาสามารถพูดเจรจาตอบโต้กับผู้อื่นได้แสดงว่ามีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ การพูดจะสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสะท้อนความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ผ่านคำพูด สีหน้า แววตา ท่าทาง (Kholkhodjaevich, 2023) ครูผู้สอนควรลดความกังวลและเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เรียนที่ฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยคุณครูจะต้องสร้างสิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ที่ไม่กดดันต่อความรู้สึกของผู้พูด มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าเสี่ยงที่พูดอย่างไม่เกรงกลัวว่าตนจะพูดผิด และไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวลมากจนเกินไปนัก เหล่านี้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการห้องเรียนภาษาแบบเน้นภาระงานที่เน้นให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถสื่อสารฟังพูดภาษาอังกฤษได้เป็นสำคัญ (Subekti, 2020; Zainuddin, 2023; Chen, 2024)

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น Underwood (1989) และ Shian & Yunus (2016) กล่าวว่ามักพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศละเลยการสอนพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากขาดทรัพยากร หรือข้อจำกัดของเวลา ด้วยมีนักเรียนในห้องเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนย่อมทำให้ผู้เรียนขาดการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น ๆ อาจเพราะเป็นทักษะที่ยากซับซ้อนด้วย Al-Tamimi & Tamimi (2018) กล่าวย้ำว่ามีนักศึกษาที่เรียนในระดับอุดมศึกษาจำนวนมากที่ยังออกเสียงภาษาอังกฤษผิดอยู่ และไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

ด้วยบริบทของสิ่งแวดล้อมที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจริงในชีวิตประจำวันจึงทำให้การพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าอึดอัดใจต่อผู้ที่ใช้ภาษาอื่นเป็นภาษาแม่ จึงทำให้ผู้คนจำนวนมากหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะ (Ortega, 2009) คนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจะเกรงกลัวการพูดผิด กลัวฟังไม่เข้าใจ และสื่อสารไม่รู้เรื่อง ด้วยเคยชินกับการใช้ภาษาแม่สื่อสารอยู่ตลอดเวลา ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศประสบอยู่ ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่มากนักมักจะกลัวการพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษกลัวที่จะเสียหน้าท่ามกลางเพื่อน ๆ กลัวที่จะพูดผิด (Subekti, 2020) เหล่านี้ย่อมสะท้อนให้เห็นว่าการสอนของครูบางคนที่เน้นความถูกต้องมากเกินไปเน้นกฎไวยากรณ์และความความกดดันที่ไม่ยอมรับข้อผิดพลาดของผู้เรียนเลยย่อมสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ที่สร้างความกังวลให้กับผู้เรียนอย่างมากมายมหาศาล (Subekti, 2020)

การพูดภาษาอังกฤษเป็นตัววัดความสำเร็จของการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้คนที่มีความ วัฒนธรรม และภูมิหลังที่ต่างกัน มีการวัดและให้คะแนนจากการพูดด้วยวาจาของผู้เรียน (วันเฉลิม นะน่าน, 2563) การพูดจะไม่สามารถฝึกฝนได้หากปราศจากการฟัง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังและทักษะการพูดนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น ต่างเสริมซึ่งกันและกัน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทั้งทักษะการฟังและการพูดควบคู่กัน (Feyten, 1991; Sezgin Demir, 2017) ดังนั้นทั้งสองทักษะนี้จึงควรฝึกไปพร้อมๆ กัน การศึกษาของ Rocio (2012) พบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศขาดทักษะในการฟังภาษาอังกฤษมากที่สุด ด้วยธรรมชาติของสภาพแวดล้อมที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษจริงในชีวิตประจำวัน การสอนฟังและการสอนพูดควรจะต้องไปด้วยกัน เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาอย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตามคุณครูสอนภาษาอังกฤษมักจะละเลยการสอนฟังจึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ Rocio (2012) ยังพบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความมั่นใจว่าตนเองฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีอีกด้วย การศึกษาพบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความมั่นใจว่าตนเองจะพูดภาษาอังกฤษได้จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ในระดับที่สูง เราจะพูดภาษาอังกฤษได้ดีก็ต่อเมื่อเราฟังในปริมาณที่มากพอที่จะสามารถพูด

สื่อสารภาษาอังกฤษตอบโต้กับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว และเป็นไปโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นอยู่กับปริมาณการฟังที่กว้างขวาง และการได้รับประสบการณ์การฟังที่มากเพียงพอ Lynch (1996) ยืนยันว่าในทางทฤษฎีแล้วผู้ฟังที่ดีย่อมเป็นผู้พูดที่ดีด้วยดังนั้นถ้าผู้เรียนภาษาอังกฤษฝึกฟังมากก็จะกลายเป็นผู้พูดภาษาอังกฤษที่เก่งด้วย ดังนั้นจึงควรจัดการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการฟังและพูดไปด้วยกัน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในทั้งสองทักษะอย่างท่วมท้นและเป็นธรรมชาติจึงทำให้การเรียนรู้ภาษาน่าสนใจและมีความหมายมากยิ่งขึ้น (Sbai, 2016)

การสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสารจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 เพราะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศสามารถสื่อสารได้จริง (Kumaravadivelu, 2006) การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจึงเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เน้นให้ผู้เรียนได้สื่อสารจริงอย่างมีจุดมุ่งหมายมีการใช้ภาษาที่ไม่ยึดติดกับรูปแบบที่ตายตัวหรือกฎไวยากรณ์ที่เคร่งครัดแต่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานให้ลุล่วงสำเร็จ ผู้เรียนมีเสรีภาพในการสื่อสารในสถานะที่ไม่กดดัน ไม่มีข้อจำกัดเรื่องของรูปแบบภาษาที่ตายตัวเท่าใดนัก ผู้เรียนจะไม่เครียด และต้องสื่อสารอย่างแท้จริงโดยไม่กลัวผิด (Willis, 1996; Nunan, 2004; Ellis, 2013) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน นักศึกษาไทยในปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติคล้ายกับที่เจ้าของภาษาสื่อสารจริง

แนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Approach) เป็นแนวการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารอย่างสมจริง คล้ายกับภาระงานที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน (Lin, 2009) การเรียนรู้ภาษาจึงเกิดจากการที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในขณะที่ปฏิบัติภาระงาน การสอนแบบเน้นภาระงาน มีหลักการ และกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นโดยผ่านการปฏิบัติจริงของผู้เรียน (learning by doing) และหลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม (active learning) ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายได้ดี เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกการใช้ภาษาเป้าหมายอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้การสอนแบบเน้นภาระงาน ยังยึดกรอบแนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โอกาสในการฝึกใช้ภาษาจึงมากขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาภาษา และสร้างเป็นองค์ความรู้ได้ในที่สุด การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้เรียน เมื่อพิจารณาตามแนวคิดนี้จะพบว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนต้องการ (Cohen et al, 1996)

ภาระงานจำเป็นต้องให้ผู้เรียนสามารถผลิตภาษาเป้าหมายได้ในขณะที่ปฏิบัติภาระงานและภาษาที่ใช้จะต้องเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาที่คล้ายคลึงกับที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน (Nunan, 2004) อาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประสิทธิภาพอย่างยิ่งต่อนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Ellis, 2003) อย่างไรก็ตามนักเรียนจะมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอย่างมีความหมายผู้เรียนต้องได้รับโอกาสที่จะใช้ภาษาและได้ลองใช้ภาษาและพยายามสื่อสารโดยใช้ภาษาที่ตนเรียนมาจากในห้องเรียนในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตจริงคุณครูควรจะต้องรู้ภาระงานลักษณะต่างๆเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในลักษณะที่หลากหลายมากขึ้น (Prabu, 1987) ส่วน Willis (1996) ได้กล่าวว่าครูควรเป็นเพียงผู้คอยควบคุมดูแล ให้ความช่วยเหลือ (monitor) และเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) คอยดูแลผู้เรียนอยู่ห่างๆ ไม่เข้าไปขัดจังหวะการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน จนกว่าผู้เรียนจะต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้ การสอนแบบเน้นภาระงาน ยังใช้แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistics) เกี่ยวกับหลักการรับรู้ภาษาที่สองที่ระบุว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ดีที่สุด ถ้าผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าไปร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยใช้ภาษาเป้าหมาย (target language) ที่เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ และมีลักษณะการใช้ภาษาเหมือนกับที่เจ้าของภาษาใช้จริง และยังเชื่อว่า ยิ่งผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงในการใช้สมจริงมากเท่าใด ผู้เรียนยิ่งเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายได้ดีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น (Ellis, 2003)

เทคนิคผังมโนทัศน์ (Graphic Organizer Technique: GOT) เป็นเครื่องมือที่ช่วยสรุปข้อมูลต่างๆ ออกมาเป็นภาพ ช่วยเปลี่ยนข้อมูลจำนวนมากให้เป็นเพียงโครงร่าง เป็นภาพที่ทำความเข้าใจได้ง่าย ในรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน เพื่อการจดจำ และนำไปใช้ต่อได้อย่างง่ายดาย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น Liu & Yuizono (2020) กล่าวว่าผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือทาง

การศึกษาที่ใช้รูปภาพแสดงความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาความคิดต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงความคิดหลักไปสู่ความคิดย่อย เนื้อหาหลักไปสู่เนื้อหารอง ใจความสำคัญไปสู่เนื้อหาย่อย ช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับประเด็นสำคัญหรือหัวข้อได้มากยิ่งขึ้นและ ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของข้อมูลด้วย Buzan (2005) Reyes and Cerda (2011) และ Tsybmal & Skrypnyk (2022) เสริมว่า ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนได้ระดมความคิด ช่วยให้ผู้เรียนได้จัดการความคิดต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์และช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจประเด็นสำคัญก่อนพูดภาษาอังกฤษ เทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยเป็นเครื่องมือที่ช่วยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาเป็นภาพจึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา สิ่งที่อ่านหรือฟังได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังนั้นครูที่สอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องนำเทคนิคการใช้ผังมโนทัศน์มาสอนผู้เรียนในห้องเรียนด้วย (Surgiaro 2004) การนำผังมโนทัศน์ไปใช้ในห้องเรียนจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างมาก (Orlova, 2017; Srihandayani, 2019; Rachmawati et al., 2020) จะช่วยเสริมให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น MacIntyre et al. (1998) กล่าวเสริมในประเด็นนี้ว่าการใช้ผังมโนทัศน์ช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากสื่อสารในห้องเรียนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผังมโนทัศน์มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลเรียงลำดับและผสมผสานสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยสื่อสารความคิดโดยไม่ต้องกังวลหรือใช้ความพยายามมากนักในการสื่อสารความคิด ช่วยให้ผู้เรียนจัดการความคิดออกมาเป็นภาพจึงทำให้จดจำข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น (Al-Jarf, 2011)

เทคนิคผังมโนทัศน์ยังเป็นเทคนิคที่ใช้สำหรับในการจัดทำแผนภาพความคิดรวบยอดหรือแผนผังสรุปทางความคิดซึ่งประกอบด้วยความคิดหรือข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลอย่างลึกซึ้ง เกิดการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ (Hyerle, 2009) ขณะที่ Cassidy (1989) กล่าวว่า ผังมโนทัศน์ช่วยจัดระเบียบความคิดที่เป็นนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและเร็วขึ้น ผังมโนทัศน์ช่วยประมวลความรู้ เนื่องจากความคิดมีลักษณะเป็นนามธรรมอยู่ในสมอง จำเป็นต้องแสดงออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม ผังมโนทัศน์เป็นรูปแบบของการแสดงออกของความคิดที่สามารถมองเห็นและอธิบายได้อย่างเป็นระบบที่ชัดเจนและประหยัดเวลา เป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและช่วยสนับสนุนความคิดของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้มองเห็น

ถึงความคิดรวบยอดเพื่อการนำเสนออย่างมีความหมาย ในการนำผังมโนทัศน์ไปใช้ในการเรียนการสอนจะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนและต่อตัวผู้เรียน ในด้านประโยชน์ต่อครูผู้สอน จะช่วยครูพัฒนากลยุทธ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ผู้สอนจะเห็นภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเรียนรู้อะไรและอย่างไร แสดงให้เห็นถึงวิธีการคิดของผู้เรียน ในด้านประโยชน์ต่อผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างรูปแบบความเข้าใจของตนเอง สร้างรูปแบบการคิดซึ่งเป็นไปตามปัญญาของผู้เรียนแต่ละคน (ทิตินา แชมมณี, 2556)

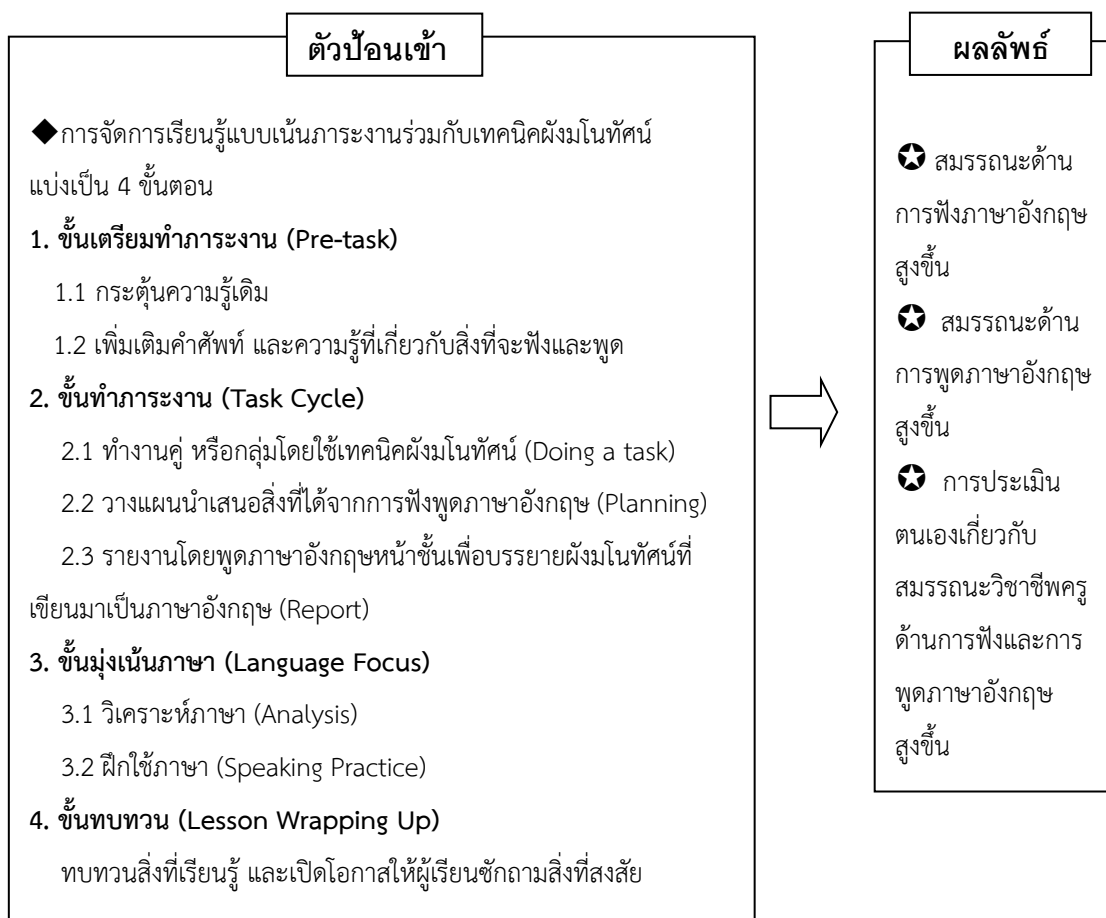
จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเพื่อการฟังพูดภาษาอังกฤษหลายท่าน พบว่าส่วนใหญ่ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อาทิ อรรวรรณ สีนารุณ (2020) ศึกษาการสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชนกนันท์ เกตุดี (2565) ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รุ่งนภา จิตตสินนาวา (2562) ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อจินไทย์ พวงทอง (2565) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีงานวิจัยจำนวนไม่มากนักที่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เช่น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร โดย ศิรินันท์ เอื้อนโธรงค์ (2561) การศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู โดย นิธิภรณ์ สถาพรพิสิฐนา และคณะ (2566) หากพิจารณางานวิจัยในต่างประเทศ พบว่านิยมศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะฟังพูดภาษาอังกฤษเท่านั้นแต่กลุ่มตัวอย่างมิใช่ นักศึกษาครู เช่น การศึกษาของ Tuyen & An (2019) Hamouda (2020) และ Al-Tamimi et al. (2020) หรือเป็นการศึกษาประโยชน์ของการใช้ผังมโนทัศน์เพื่อการเรียนรู้ภาษา เช่นงานของ Dwifinanta & Ikhsanudin (2014) เพื่อการสอนฟังเพื่อความเข้าใจ งานวิจัยของ Darussalam et al. (2023) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ งานวิจัยของ Feng et al. (2023) เพื่อการใช้คำศัพท์ แรงจูงใจในการเรียน

และความต้องการสื่อสารของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือเป็นการศึกษาวิจัย เพื่อค้นหาประสิทธิภาพของผังมโนทัศน์ของต่อกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Chularut & Debecker, 2004) แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานร่วมกับผังมโนทัศน์สำหรับนักศึกษาครูเลย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการนำแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Approach: TBL) และเทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ มาใช้พัฒนาสมรรถนะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาครูของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้ารับการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และมีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาครูหลักสูตรปริญญาตรีตามเกณฑ์มาตรฐานที่คุรุสภากำหนด

กรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิดการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) และเทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ (Graphic Organizer Technique: GOT) กระบวนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ กระบวนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

คำถามการวิจัย

- 1) สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
- 2) สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
- 3) นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

3. เพื่อเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน

2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน

3. นักศึกษาครูประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 นักศึกษาครูที่เรียนในรายวิชานี้ประกอบด้วยนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 467 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้สาขาวิชาเรียนเป็นหน่วยสุ่ม แต่ละสาขาวิชาประกอบด้วย

นักศึกษาที่ลดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ตั้งแต่เก่ง กลาง อ่อน ปะปนกันอยู่ในลักษณะที่คล้ายๆกันทุกสาขา จากการสุ่มตัวอย่างได้นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

ระยะเวลาในการทดลอง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุ นั้น ผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต จะได้รับการทดสอบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และทำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน ในสัปดาห์ที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 2-7 สัปดาห์ละ 3 คาบๆ ละ 50 นาที หลังจากการจัดการเรียนการสอนทั้ง 6 แผน แล้ว ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และทำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ใน สัปดาห์ที่ 8 รวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ (ในช่วงเดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2567)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

ตัวแปรตาม คือ

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ
2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูด

ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตเนื้อหา

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้จัดทำการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต โดยมี

ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาครูตามหัวข้อของ
สภายุโรป 14 หัวข้อ แล้วนำไปให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ตนสนใจมากที่สุด และคัดเลือกได้ 3 หัวข้อ
ได้แก่ เรื่องอาหาร เรื่องสุขภาพ และเรื่องการศึกษา (แสดงรายละเอียดในภาคผนวก ค) ผู้วิจัยจึง
ได้กำหนดหัวข้อในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย ได้แก่

- 1) Going to a Fast Food Restaurant
- 2) Simple Ways to Stay Healthy
- 3) Online Learning or Learning in a Traditional Classroom

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ หมายถึง การ
เรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงานโดยใช้ผังมโนทัศน์ในการวางแผนปฏิบัติการ
งานอย่างเป็นระบบ เน้นการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่คล้ายกับเจ้าของภาษา แบ่ง
ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมทำภาระงาน (Pre-task)
 - 1.1 กระตุ้นความรู้เดิม (Background knowledge activation)
 - 1.2 เพิ่มเติมคำศัพท์ และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะต้องฟังและพูด (Vocabulary input)
2. ขั้นทำภาระงาน (Task Cycle)
 - 2.1 ทำงานคู่ หรือกลุ่มย่อยเพื่อเขียนผังมโนทัศน์ (Making graphic organizers)
 - 2.2 วางแผนนำเสนอสิ่งที่ได้จากการฟังพูดภาษาอังกฤษ (Planning to speak)
 - 2.3 รายงานโดยพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเพื่อบรรยายผังมโนทัศน์ที่เขียนมาเป็น

ภาษาอังกฤษ (Report using graphic organizers)

3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)
 - 3.1 วิเคราะห์ภาษา (Analysis) เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างพูดนำเสนอ
 - 3.2 ฝึกใช้ภาษา (Speaking practice) เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว

4. ขั้นทบทวน (Lesson Wrapping Up)

ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามสิ่งที่สงสัย

2) **สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถของ นักศึกษาครูในการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ แล้วสามารถบอกใจความ สำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง บอกความหมายของสิ่งที่ฟังได้ถูกต้องตามบริบท ตีความ เรื่องที่ฟัง และสรุปความจากเรื่องที่ฟังได้ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

3) **สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความสามารถของ นักศึกษาครูในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสนทนากับบุคคลอื่น หรือเพื่อแสดงความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจ โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมจำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

4) **การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่คิดว่าตนมีทักษะย่อยต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบ สำคัญของการฟังภาษาอังกฤษและการพูดภาษาอังกฤษ

5) **นักศึกษาครู** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพครู (4 ปี) ของคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักศึกษาครูของคณะศึกษาศาสตร์ได้รับการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้าน ความรู้และทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการทดสอบใน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพครูได้
2. เมื่อนักศึกษาครูเรียนจบการศึกษาและเป็นครูประจำการ สามารถนำความรู้และ ทักษะไปต่อยอดพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในโรงเรียนที่สอนได้
3. นักศึกษาครูมีแนวทางในการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนและองค์กรที่ตนสังกัดต่อไปใน อนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในบทนี้จึงได้ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย โดยมีสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
3. เทคนิคผังมโนทัศน์
4. การฟังภาษาอังกฤษ
5. การพูดภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตนักศึกษาครูให้เป็นผู้รอบรู้และลึกซึ้งในศิลปวิทยาการสาขาต่าง ๆ จำนวน 9 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาศิลปศึกษา และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์หลักในการผลิตนักศึกษาครูที่มีความรู้ ความสามารถทางการสอนในสาขาของตนเอง เป็นผู้ที่มีความรู้และสามารถ นำความรู้เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งผลิตนักศึกษาครูที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณ และเป็นครูที่มีคุณภาพของสังคม แต่ละสาขาวิชาได้พัฒนาหลักสูตรให้มีความเฉพาะเจาะจงตามศาสตร์ของสาขาวิชาตนเอง แต่มีลักษณะโครงสร้างหลักสูตรที่คล้ายกัน หลักสูตรของนักศึกษาสาขาวิชาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกสาขาวิชา มีการแบ่งรายวิชาเรียนตาม

หมวดหมู่ ออกเป็น 3 หมวดใหญ่ ได้แก่ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งแบ่งออกเป็นวิชาบังคับ และวิชาเลือก 2) หมวดวิชาเฉพาะซึ่งแบ่งออกเป็นวิชาชีพครู และวิชาเอก (วิชาเอกบังคับและวิชาเอกเลือกเอก) และ 3) หมวดวิชาเลือกเสรี ในแต่ละหมวดนี้นักศึกษาแต่ละสาขาอาจมีรายวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียนแตกต่างกันไป ตามสาขาที่ตนเชี่ยวชาญ แต่จำนวนรายวิชา และหน่วยกิตสะสมต้องเป็นไปตามที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรกำหนด

ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ครูทุกสาขาวิชาต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เพื่อให้เป็นครูที่ทันสมัยเหมาะกับโลกในศตวรรษที่ 21 จึงได้กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีภาควิชาการสอนภาษานานาชาติเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 รายวิชารวม 4 หน่วยกิต อยู่ในหมวดวิชาเฉพาะของนักศึกษาวิชาชีพครูจำนวนทั้งหมด 40 หน่วยกิต ได้แก่ รายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ 2(1-2-3) (Development of English Proficiency) และรายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ 2(1-2-3) ทั้ง 2 รายวิชา มีคำอธิบายรายวิชา ดังนี้

คำอธิบายรายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (Development of English Proficiency) 2(1-2-3) การพัฒนาสมรรถภาพทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะทั้งสี่ด้านรวมถึงไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ทั้งในด้านการวิชาการและในชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ (English for Academic and Professional Achievement) 2(1-2-3) การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และมีวิจารณญาณในหัวข้อต่าง ๆ ที่หลากหลาย การเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อโอกาสในการทำงาน และการใช้ชีวิตที่ดีขึ้นของผู้เรียน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้กำหนดให้นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ทุกสาขาเรียนวิชาภาษาอังกฤษในรายวิชา 466 201 การพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 และรายวิชา 466 202 ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 การวิจัยครั้งนี้จึงเก็บข้อมูลของนักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู เพื่อให้นักศึกษาได้มีแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา และสอบใบประกอบวิชาชีพครูเพื่อเป็นครูประจำการต่อไปในภายภาคหน้า

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นแนวการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานที่คล้ายกับเจ้าของภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจริงอย่างมีจุดมุ่งหมายชัดเจน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาเน้นการสื่อสารได้จริงมากกว่าการเรียนรู้คำศัพท์ หรือไวยากรณ์ ภาระงานจะช่วยกระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงานและเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของภาระงานสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ภาระงานเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ (Willis and Willis, 2011) ในขณะที่ Burden (1997) กล่าวว่า ภาระงานหมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมและก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษา ส่วน Barren (1997) กำหนดความหมายของภาระงานว่า หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เริ่มต้นจากแบบง่ายๆ สั้นๆ ไปจนถึงกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนกินเวลานาน เช่นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา หรือการตัดสินใจ Prabhu (1987) ได้ให้คำจำกัดความว่า ภาระงาน หมายถึงกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียน โดยใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับมาผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ โดยที่ผู้สอนสามารถควบคุมและกำหนดข้อบังคับในการทำกิจกรรมนั้นๆ ได้ Ellis (2003) ได้นิยามความหมายของภาระงานว่า หมายถึง แผนงานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย และสามารถประเมินผลได้ทั้งด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และเน้นให้ผู้เรียนสนใจความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบ Richards (1984) ให้ความหมายของภาระงานว่าเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการทำความเข้าใจองค์ความรู้ เช่น การฟังคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง การวาดภาพตามเรื่องที่อ่าน เป็นต้น สำหรับ Skehan (1986) กล่าวว่า ภาระงานหมายถึง งานหรือกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ส่วน Nunan (2004) ได้ให้คำจำกัดความว่า ภาระงาน หมายถึง ชิ้นงานที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจในภาษาเป้าหมาย การจัดการภาษาเป้าหมาย การสร้างผลผลิตทางภาษาเป้าหมายหรือการสื่อสารในภาษาเป้าหมาย โดยเน้นการใช้ความรู้หลักไวยากรณ์ของผู้เรียนให้เกิดประโยชน์ เพื่อเน้นการสื่อความหมายมากกว่าการ

เข้าใจหลักไวยากรณ์ และ ภาระงานควรมีรายละเอียดครบถ้วนในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม เช่น ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนท้ายกิจกรรม และ Willis (1996) กล่าวว่าภาระงาน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่เน้นการสื่อความหมายเป็นหลัก เน้นการทำกิจกรรมที่สมจริงให้ประสบความสำเร็จ มีผลผลิตทางภาษาและการประเมินผลผลิตทางภาษาเกิดขึ้นในการเรียนรู้ด้วย

กล่าวโดยสรุป ภาระงาน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติได้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีเป้าหมายในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการสื่อสารโดยใช้ภาษาเป้าหมาย ระหว่างที่ปฏิบัติภาระงานผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาขึ้น และนำความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติภาระงานไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียนได้

2.2 หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้อง เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติภาระงานที่สมจริงคล้ายกับที่ชาวต่างชาติเจ้าของภาษาใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (Lin, 2009) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติโดยใช้ความรู้ทางภาษาเท่าที่มีอยู่ก่อนแล้ว (schemata) ผ่านการปฏิบัติภาระงานซึ่งเป็นสื่อกลางในการใช้ภาษาเป้าหมายในการซักถาม แลกเปลี่ยนข้อมูล หรือเจรจาต่อรองเพื่อให้ภาระงานประสบความสำเร็จ จะเห็นได้ว่าภาระงานเป็นหัวใจ เป็นตัวกำหนดผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ ดังนั้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานจึงต้องคำนึงถึงเนื้อหา (content) และรูปแบบของกิจกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของภาระงาน (goal) ทำให้ผู้สอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง การจัดกิจกรรมการเรียนแบบเน้นภาระงานสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่องแคล่ว อาทิผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ว่า ผู้สอนต้อง

เตรียมภาษาสำหรับผู้เรียนเป็นพิเศษ และหาวิธีช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาส และมีความมั่นใจในการใช้คำหรือวลีของภาษาเป้าหมายที่เรียน โดย Willis (1996) ได้กล่าวถึง หลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่าควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนที่ไม่ยากจนเกินไปนัก อาจเริ่มต้นจากคำ และวลีที่ผู้เรียนมีจากประสบการณ์เดิมอยู่ก่อนแล้ว หรือสามารถคาดเดาเหตุการณ์ต่างๆได้ ควรสร้างกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ ควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่เป็นอิสระ ไม่กดดัน กล้าซักถามเมื่อมีปัญหา ควรให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติภาระงานนั้นๆ และต้องยอมรับว่าการปฏิบัติภาระงานในช่วงแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ ควรให้ข้อเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่งโดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป ควรให้ผู้เรียนใช้ภาษาแม่ในการปฏิบัติภาระงานได้บ้าง แต่ควรส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติภาระงานให้มากที่สุด ควรให้ผู้เรียนเข้าใจคำสั่งที่เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานอย่างถ่องแท้ และตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องในขั้นตอนสุดท้ายของภาระงาน และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในงานปฏิบัติและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การจัดการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้เรียนซ่อมเสริมให้เข้าใจการใช้ภาษาได้ชัดเจน และเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น และภาระงานสามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จทางด้านกระบวนการคิดอีกด้วย

นอกจากนั้น Cameron (2001) ได้เสนอหลักการในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในห้องเรียนสำหรับผู้เรียนอายุน้อยในการเรียนภาษาต่างประเทศ ไว้ว่า ภาระงานควรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างมีเอกภาพ ตั้งแต่หัวข้อเรื่อง (topic) กิจกรรม (activity) และผลการปฏิบัติงาน (outcome) ภาระงานควรมีความหมาย และมีเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบในการปฏิบัติภาระงานนั้นๆ ภาระงานควรกำหนดจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติและจุดสิ้นสุดในการปฏิบัติภาระงานที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบ และภาระงานควรส่งเสริมความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน Ellis (2003) มีความคิดเห็นคล้ายกันเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ว่า ภาระงานควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับ

ของผู้เรียน ผู้สอนควรตั้งเป้าหมายหรือจุดประสงค์ของแต่ละภาระงานให้ชัดเจน ผู้เรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาระงานที่ปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติงานอย่างจริงจัง มิใช่ทำเพียงเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับบทบาทที่ต้องใช้ในบทเรียนของการปฏิบัติภาระงานนั้นๆ พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นได้อย่างราบรื่น โดยทำงานร่วมกันเป็นงานคู่ หรืองานกลุ่ม ภาระงานควรส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองในการปฏิบัติภาระงาน และเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ภาระงานเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนคือการใช้ภาษาเพื่อมุ่งเน้นการสื่อความหมาย สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษา คือการได้ปฏิบัติภาระงานที่หลากหลาย รวมทั้งได้ใช้โครงสร้างทางภาษาที่หลากหลายเหมาะสมกับการปฏิบัติภาระงาน ภาระงานที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง และภาระงานที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลการปฏิบัติภาระงาน และความก้าวหน้าในการปฏิบัติภาระงาน

การสอนแบบเน้นภาระงาน มีหลักการ และกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นโดยผ่านการปฏิบัติจริงของผู้เรียน (learning by doing) และหลักการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม (active learning) โดยเชื่อว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายได้ดี เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติ ผึกการใช้ภาษาที่เหมือนจริงอย่างเป็นธรรมชาติ และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้ การสอนแบบเน้นภาระงาน ยังยึดกรอบแนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม ที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาภาษา และสร้างเป็นองค์ความรู้ได้ในที่สุด Cohen et al. (1996) ได้ยืนยันเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การอภิปราย และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของผู้เรียนซึ่งเมื่อพิจารณาตามแนวคิดนี้จะพบว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีลักษณะของโครงสร้างการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในตัวเช่นกัน ครูมีบทบาทเป็นผู้รู้ (expert) ที่คอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนต้องการ ดังที่ Willis (1996) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนในการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ว่า บทบาทที่สำคัญของครูเป็นเพียงผู้คอยสังเกตการณ์ (monitor) และเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) ครูจะคอยเฝ้าดูแลอยู่ห่างๆ ไม่เข้าไปขัดจังหวะการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน

การสอนแบบเน้นภาระงาน เป็นรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้ดี และเป็นไปตามลักษณะธรรมชาติ ดังที่ Willis (1996) ได้กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานควรให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาที่ตนเองมีความรู้อยู่บ้างแล้ว โดยไม่กลัวว่าตนเองจะใช้ได้ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เพราะผู้เรียนฝึกอยู่กับเพื่อนภายในกลุ่ม และมีเพื่อนคอยให้คำแนะนำ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนอย่างเป็นธรรมชาติ ตรงตามลักษณะของการใช้ภาษาในชีวิตจริง เช่น ในการสนทนาผู้เรียนคิดคำพูดในขณะที่ฟังเพื่อน เพื่อเตรียมพูดได้ตอบ หรือใช้คำพูดอะไรก็ได้ตามที่ตนเองต้องการ เป็นต้น ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ศึกษาการใช้ภาษาของเพื่อนคนอื่น โดยการสังเกตจากการใช้ภาษาของเพื่อน เช่น เมื่อเพื่อนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ตนเองก็จะสังเกต และจำไว้ และไม่ใช้ผิดเหมือนเพื่อน เป็นการเรียนรู้ภาษาจากข้อผิดพลาดของคนอื่น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้จริงของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติ การพลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันในการพูด (negotiating turns) เช่น บางครั้งเป็นผู้ถาม ในบางครั้งก็เป็นผู้ให้คำตอบ เป็นต้น ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดหมาย และร่วมมือ ช่วยเหลือกัน จึงเป็นการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เพราะในการปฏิบัติภาระงานแต่ละชิ้น ผู้เรียนทราบจุดหมายของภาระงาน และร่วมมือกันปฏิบัติภาระงานนั้นๆ ให้สำเร็จ ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของสมาชิกทุกคนที่ต้องร่วมมือกัน ให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในขั้นตอนของการมีปฏิสัมพันธ์ที่ครบสมบูรณ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนจึงจะเกิดการเรียนรู้ภาษาที่มีลักษณะเป็นข้อความต่อเนื่อง (discourse) เหมือนการใช้ภาษาในชีวิตจริง เช่น มีการพูดคุย อภิปรายร่วมกันในประเด็นที่ภาระงานกำหนดให้ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ และให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้กลยุทธ์ของการสื่อสาร (communicative strategies) ที่หลากหลาย ซึ่งตรงกับลักษณะของการใช้ภาษาในชีวิตจริง เช่น กลยุทธ์การตรวจสอบความเข้าใจ (checking understanding) กลยุทธ์การใช้คำพูดใหม่ที่มีความหมายเหมือนเดิม แต่หลีกเลี่ยงการใช้คำที่ไม่เข้าใจ เป็นต้น

ภาระงานแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ได้แก่ งานในชีวิตจริง (Real-world task or target task) เป็นการสื่อสารกันโดยใช้ภาษาที่พบนอกห้องเรียนหรือในชีวิตประจำวัน และงานในชั้นเรียน (Pedagogical tasks) เป็นงานที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่ให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ได้ใช้ภาษาและผลิตภาษาโดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ 1) งานที่เกิดจากการฝึกซ้อม (Rehearsal task) เป็นงานในชั้นเรียนที่ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการสื่อสารที่

จะต้องได้ใช้นอกห้องเรียน และ 2) งานที่เกิดจากการกระตุ้น (Activation task) เป็นงานที่ทำในชั้นเรียนโดยมีการปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียน เพื่อให้เกิดกระบวนการรู้ภาษาไม่ใช่เพื่อนำภาษาไปใช้นอกห้องเรียน (Nunan, 2004)

จากการศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้น ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการกำหนดเป้าหมายและขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานที่ชัดเจน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผลการปฏิบัติภาระงาน เพื่อปรับปรุงและพัฒนางานต่อไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าที่จะใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้การสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

กิจกรรมในห้องเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานนับเป็นหัวใจสำคัญของการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากที่สุดเพื่อให้ทักษะภาษาพัฒนาสูงขึ้นจากการใช้ภาษาในการปฏิบัติ รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเน้นภาระงานมีหลายรูปแบบ เช่น การแก้ปัญหา การเปรียบเทียบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การให้เหตุผล เป็นต้น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนแบบเน้นภาระงาน ได้นำเสนอรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ดังนี้

Prabhu (1987) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมที่เน้นภาระงานจำนวน 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap activity) เป็นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะต้องได้ใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนกับผู้อื่นในห้องเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ 2) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเหตุผล (Reasoning-gap activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่ผ่านการคิดจากการวิเคราะห์ การอนุมาน การวินิจฉัย การให้เหตุผล การสรุปความ และ 3) กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-gap activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือ

ทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ ในขณะเดียวกัน Pica & Falodun (1993) ได้เสนอแนวทางการจัดรูปแบบกิจกรรมที่เป็นการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 5 ประเภท ได้แก่ 1) ภาระงานกิจกรรมสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และผู้เรียนคนที่ 2 ทำงานร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ซึ่งแต่ละคนจะมีข้อมูลที่สมบูรณ์อยู่ทั้ง 2 คน 2) ภาระงานการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap Activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนคนที่ 1 และคนที่ 2 มีข้อมูลที่เหมือนกัน แต่มีบางส่วนของผู้เรียนที่ขาดหายไป ผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยสลับบทบาทกันทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูล และเป็นผู้รับข้อมูล 3) ภาระงานการแก้ปัญหา (Problem-solving Activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันทำภาระงานเพื่อแก้ไขปัญหาที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ 4) ภาระงานการตัดสินใจ (Decision-making Activity) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจเพื่อหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งจากหลายๆทางเลือกที่กำหนดให้ และ 5) ภาระงานการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange Activity) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนต้องร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Ellis (2003) ได้แบ่งประเภทของภาระงานออกเป็นสองประเภทหลักๆ คือ 1) ภาระงานที่ครูเจาะจงให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามที่ครูกำหนด (focused task) กับ 2) ภาระงานที่ไม่เจาะจงรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสารในการปฏิบัติภาระงาน (unfocused task) ทั้งสองพนักงานจะต้องมีเกณฑ์ในการประเมินพนักงานพนักงานประเภทเจาะจงควรจะเน้นการสื่อสารเพื่อความหมายมักจะมีช่องว่างเพื่อให้แสดงความคิดเห็นหรือเติมข้อมูล ผู้เรียนควรจะใช้ความรู้ทางภาษาที่ตนมีอยู่แล้วในการปฏิบัติภาระงานและผลลัพธ์สุดท้ายจะเน้นเพื่อการสื่อสารให้สำเร็จลุล่วงเท่านั้น ความแตกต่างของภาระงานทั้งสองประเภทขึ้นอยู่กับกรอบแบบของครูผู้สอนเป็นสำคัญ ภาระงานประเภทไม่เจาะจงจะออกแบบเพื่อการใช้ภาษาทั่วไปเท่านั้น ส่วนภาระงานที่เจาะจงนั้นครูผู้สอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่กำหนดเป็นหลัก ภาระงานประเภทนี้ผู้สอนมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประเด็นภาษาที่ต้องการสอนในการปฏิบัติภาระงานนั้นๆ

Willis (1996) ได้เสนอรูปแบบภาระงานไว้จำนวน 6 รูปแบบ ได้แก่ 1) ภาระงานที่ต้องจัดการกับข้อมูลว่ามีข้อมูลอะไรบ้าง (Listing) เป็นรูปแบบภาระงานที่มุ่งหวังให้ผู้เรียน 2) ภาระงานที่เป็นการเรียงลำดับ และการแยกประเภท (Ordering and sorting) เป็นรูปแบบภาระงาน

ที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและจัดแยกประเภทตามหัวข้อต่าง ๆ ให้ถูกต้อง 3) ภาระงานเพื่อการเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่าง (Comparing) เป็นรูปแบบภาระงานที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายๆกัน เพื่อที่จะแยกแยะประเด็นที่เหมือนกัน หรือ คล้ายคลึงกัน และแยกแยะส่วนที่แตกต่างกัน 4) ภาระงานเพื่อการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นรูปแบบภาระงานที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผลพร้อมทั้งท้าทายให้ผู้เรียนพยายาม แก้ไขปัญหาให้ได้ 5) ภาระงานเพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) เป็นรูปแบบภาระงานที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง แลกเปลี่ยน ข้อมูลกับบุคคลอื่น และ 6) ภาระงานที่สร้างสรรค์ (Creative task) เป็นรูปแบบภาระงานที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม เป็นภาระงานที่มีขั้นตอนการทำงานมากกว่าประเภทอื่นๆ และเป็นภาระงานที่รวมกิจกรรมหลายประเภทเข้าด้วยกัน ซึ่งบางครั้งผู้เรียนอาจต้องออกไปทำกิจกรรม นอกชั้นเรียน สิ่งที่สำคัญที่ทำให้งานเสร็จสมบูรณ์นั้นขึ้นอยู่กับทักษะการจัดการ และการทำงาน ร่วมกัน นอกจากนี้ Willis ยังได้เสนอรูปแบบภาระงานสำหรับเด็กอายุน้อยกว่า 11 หรือ 12 ปี ว่า ผู้เรียนในระดับนี้จะมีความวิตกกังวลในการฝึกใช้ภาษาน้อยกว่าวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากผู้เรียนวัยนี้ใช้ ความรู้สึกในการจัดการกับสิ่งต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจเกี่ยวกับทุกสิ่งที่ปฏิบัติ

จากรูปแบบกิจกรรมที่เน้นภาระงานข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า กิจกรรมที่เน้นภาระงาน นั้นแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของภาระงาน และจุดมุ่งหมายของกิจกรรมเป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ตลอดจนได้ลง มือปฏิบัติงานด้วยตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการใช้ภาระงาน เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีจุดมุ่งหมายคล้ายกับเจ้าของภาษา สิ่งที่สำคัญคือ ผู้เรียนต้องรู้เป้าหมายของภาระงานที่ปฏิบัติ และทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานให้ ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาเป้าหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงใน ชีวิตประจำวันได้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้คล้ายคลึงกันดังนี้

Willis (1996) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ 3 ขั้นตอนหลัก โดยแต่ละขั้นตอนประกอบด้วยภาระงานต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-task)

ขั้นตอนนี้เพื่อเตรียมผู้เรียนให้ได้รับตัวอย่างภาษาต่างๆ ที่จะต้องใช้ในขั้นตอนปฏิบัติการงาน ในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนมีหน้าที่แนะนำหัวข้อ และจุดประสงค์ของภาระงานที่ต้องปฏิบัติ และผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นของภาระงานที่ต้องปฏิบัติ โดยครูผู้สอนจะช่วยผู้เรียนให้เข้าใจประเด็นสำคัญ และ โดยมีการระดมความคิด การใช้รูปภาพ ฯลฯ ครูผู้สอนอาจนำเสนอคำศัพท์ หรือวลีที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการงาน แต่ยังไม่ควรสอนโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ในขั้นตอนนี้ ควรให้ตัวอย่างการทำกิจกรรมภาระงานในขั้นตอนนี้แล้วให้ผู้เรียนเฝ้าสังเกต ก่อนลงมือปฏิบัติการงานจริง จุดมุ่งหมายของขั้นเตรียมการเพื่อเพิ่มแรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมุ่งมั่นปฏิบัติการงานได้สำเร็จ ควรเผื่อเวลาให้ผู้เรียนได้เตรียมการมากพอ ไม่เร่งรัดผู้เรียนมากเกินไปนัก

2. ขั้นปฏิบัติการงาน (Task cycle)

กระบวนการเรียนรู้ภาษาจะเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้ ขณะที่ผู้เรียนสื่อสารด้วยภาษาเป้าหมาย มีภาระงานย่อยที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการปฏิบัติการงาน (Task) โดยผู้เรียนสามารถปฏิบัติการงานเป็นคู่ (Pair work) หรือเป็นกลุ่ม (Group work) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อแสดงความคิดเห็น ครูผู้สอนเดินสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติการงานของผู้เรียน พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร หรือคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ และไม่แก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน ในขณะที่กำลังปฏิบัติการงาน แต่จะจดบันทึกไว้เพื่อเสนอแนะในภายหลัง 2) ขั้นตอนการวางแผนการรายงาน (Planning) โดยผู้เรียนเตรียมการสำหรับการรายงานผลการปฏิบัติการงาน ให้เพื่อนทั้งห้องรับทราบว่าผลการปฏิบัติการงานเป็นอย่างไร และได้ชิ้นงานหรือผลงานอะไร ซึ่งผู้เรียนจะเตรียมร่างรายงานพร้อมทั้งฝึกซ้อมว่าจะต้องเขียนหรือพูดอะไร ครูผู้สอนจะคอยสังเกตการณ์ เดินดูรอบๆ ห้องเรียน เพื่อแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษา ในขั้นการวางแผนนี้ จะเน้นเรื่องความชัดเจน การเรียบเรียง และความถูกต้องของข้อมูลเป็นสำคัญ และ 3) ขั้นตอนการรายงานผลการปฏิบัติการงาน (Report) ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะสุ่มถามผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่ม โดยให้รายงานสรุปให้เพื่อนทั้งห้องฟัง เพื่อให้ทุกคนสามารถเปรียบเทียบผลที่กลุ่ม

ตนเองได้กับกลุ่มอื่น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงาน อาจให้ผู้เรียนจดบันทึกในระหว่างที่เพื่อนรายงานเพื่อกระตุ้นความสนใจในการฟังการรายงานของเพื่อนกลุ่มอื่น

3. ชั้นให้ความสำคัญกับภาษา (Language focus)

ชั้นให้ความสำคัญกับภาษา (Language focus) เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังปฏิบัติการภาระงานไปแล้ว เป็นขั้นตอนที่ให้ความสำคัญกับความถูกต้องของภาษาที่ใช้ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ในขั้นตอนนี้ผู้สอนเตรียมนำเสนอรูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องในขณะที่ปฏิบัติการภาระงาน โดยให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างภาษาว่ามีข้อผิดพลาดตรงไหนบ้าง ครูจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามคำถามได้ จากนั้นให้ผู้สอนทบทวนการวิเคราะห์ของผู้เรียนอีกครั้งว่าถูกต้องหรือไม่อย่างไร 2) ขั้นตอนการฝึกใช้ภาษา (Practice) ในขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เคยชินกับรูปแบบที่ถูกต้อง และสรุปโครงสร้างทางภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน อีกรอบเพื่อเป็นการทบทวน เมื่อผู้เรียนฝึกใช้ภาษาแต่ละครั้งเสร็จสิ้นแล้ว ผู้สอนอาจเลือกแนวทางการติดตามผล ดังนี้ 1) ควรให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เหมือน หรือคล้ายกับภาระงานที่ปฏิบัติไปแล้วด้วยการการพูดซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่ควรเปลี่ยนคู่ หรือหากกลุ่มใหม่ มิให้ปฏิบัติการภาระงานกับคนเดิม หรือกลุ่มเดิม 2) ผู้เรียนควรย้อนกลับไปดูคลิปเสียง สื่อ หรือบทความของภาระงานที่ปฏิบัติไปแล้ว และจดบันทึกเขียนคำ วลี หรือโครงสร้างที่สำคัญไว้ 3) ผู้เรียนควรได้อภิปรายถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการปฏิบัติการภาระงานว่าเป็นอย่างไรบ้าง หรือเขียนบันทึกประจำวันเพื่อให้ผู้สอนอ่านภายหลัง (Willis, 1996)

สำหรับ Ellis (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน เช่นเดียวกันแต่ใช้ชื่อขั้นตอนต่างกันบ้าง ดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติการภาระงานได้ เป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยใช้ขั้นตอน 4 ขั้น ดังต่อไปนี้ 1) ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติการภาระงานที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงานที่ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติจริง 2) ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติการภาระงาน 3) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการปฏิบัติการภาระงานจริง 4) วางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อการปฏิบัติการภาระงาน

หลัก ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติการงานสำหรับผู้เรียน การวางแผนสำหรับรูปแบบภาษา และการวางแผนสำหรับเนื้อหา

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติการงาน (During-task) มีทางเลือกในการปฏิบัติการงาน 2 แนวทาง คือ 1) การกำหนดทางเลือกในการปฏิบัติการงาน (Task performance options) กำหนดแนวทางต่างๆในการปฏิบัติการงานที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น การกำหนดเวลาในการปฏิบัติการงาน ถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติการงาน ควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้อง หรือการให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติการงาน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำงานที่ปฏิบัติ ซึ่งผู้เรียนไม่ได้คาดคิดคำตอบไว้ก่อน เป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น ภาระงานที่ต้องตัดสินใจ (Decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ และใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติการงานเพิ่มขึ้น และ 2) การกำหนดกระบวนการในการปฏิบัติการงาน (Process options) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติการงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

3. ขั้นหลังปฏิบัติการงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติการงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติการงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติการงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกข้อผิดพลาดด้านภาษาที่ค้นพบว่าผู้เรียนยังใช้ไม่ถูกต้องระหว่างปฏิบัติการงาน แล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน และทำยสุให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติการงานซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงการใช้ภาษาเป้าหมายให้ดีขึ้น และในการปฏิบัติการงานซ้ำนั้นอาจมีความคล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่ปรับเปลี่ยนสถานการณ์ให้แตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติครั้งก่อน หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาเดิมที่ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดต่างๆไปแล้ว เพื่อให้เกิดความชัดเจนถูกต้องและคล่องแคล่วยิ่งขึ้น

Nunan (1989) ได้ระบุว่าขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้าง ทบทวนโครงสร้างความรู้เดิม เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน (Schema building) โดยผู้สอนจะทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานทางภาษา ว่ามีมากน้อยเพียงใด และควรส่งเสริมด้านใดเพิ่มเติม

2. ขั้นตอนการควบคุมผู้เรียนในการฝึกใช้ภาษา เป้าหมายคือโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ โดยเน้นคำศัพท์ ที่ปรากฏในเนื้อหาที่ใช้สอน (Controlled practice)

3. ขั้นตอนการฝึกทักษะการฟังโดยออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับบทสนทนา (Authentic listening practice)

สำหรับ Skehan (1996) กล่าวว่ารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานไว้ควรประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน (Pre-Task)

ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะแสดงตัวอย่างการปฏิบัติการงานเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นภาพชัดเจนขึ้นว่าควรทำอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติการงานได้อย่างสำเร็จ ลุล่วง ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลทางภาษาด้วยตนเองเพื่อเตรียมพร้อมปฏิบัติการงานได้

2. ขั้นระหว่างภาระงาน (During-Task)

ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ความสำคัญกับเรื่องความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ในขณะที่ปฏิบัติการงานเพื่อให้ชิ้นงานที่ผลิตขึ้นนั้นมีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกคอยให้การสนับสนุนผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือผู้สอนจะสามารถเข้าไปช่วยได้ เพื่อให้ผู้เรียนทำภาระงานได้สำเร็จ ไม่ติดขัด

3. ขั้นหลังภาระงาน (Post-Task)

ในขั้นนี้ผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมโดยการวิเคราะห์พิจารณาผลงานของตนเองและผู้อื่นว่ามีข้อบกพร่องอะไรบ้าง เป็นการประเมินผลงานเพื่อให้เกิดการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น เป็นเรื่องของการแก้ไขข้อผิดพลาดๆเพื่อความถูกต้องทางภาษาเป็นหลัก

Moor (2005) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงานไว้ว่ามีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นให้ตัวอย่างในการปฏิบัติการงาน (Model Task) เป็นการนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงานโดยย่อ

2. ขั้นเตรียมความพร้อมเพื่อปฏิบัติภาระงาน (Preparing Task) เป็นการแนะนำขั้นตอนต่างๆเพื่อการเตรียมการเลือกเรื่องนำเสนอ และการใช้ภาษา
3. ขั้นทบทวนภาระงาน (Rehearsal Task) เป็นการฝึกพูด โดยมีครูผู้สอนทำการทบทวนเนื้อหาที่จะนำเสนอ ภาษาที่ใช้ และการออกเสียง เป็นต้น
4. ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นการนำเสนอชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย

จากขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนิยมแบ่งเป็น 3 ช่วง โดนในช่วงต้นจะเป็นการเตรียมพร้อมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วงลงได้ ส่วนในช่วงที่ 2 จะเป็นช่วงปฏิบัติภาระงาน โดยครูผู้สอนจะปล่อยให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือ เป็นกลุ่ม โดยที่ครูผู้สอนจะไม่เข้าไปแทรกแซง จะคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ในช่วงท้ายจะเป็นช่วงวิเคราะห์ภาษา เน้นปรับแก้ ข้อผิดพลาดทางภาษาที่เกิดขึ้นในช่วงปฏิบัติภาระงาน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างอิสระไม่กลัวข้อผิดพลาด โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำเท่านั้น และในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมทำภาระงาน (Pre-task)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจะกระตุ้นความรู้เดิมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่จะฟัง เป็นการเพิ่มเติมคำศัพท์ และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะฟังและนำมาใช้ในการพูด

2) ขั้นทำภาระงาน (Task Cycle)

เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติภาระงาน อาจทำเป็นคู่ หรือกลุ่ม มีการวางแผนนำเสนอสิ่งที่ได้จากการฟังพูดภาษาอังกฤษ (Planning) แล้วนำเสนอรายงานโดยพูดภาษาอังกฤษ หน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษ (Report)

3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus)

เป็นขั้นตอนที่เน้นให้ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ภาษา (Analysis) เพื่อหาข้อผิดพลาดด้านภาษา และมีการฝึกใช้ภาษา (Speaking Practice) ที่ยังมีข้อผิดพลาดอยู่ เป็นขั้นตอนที่เปิด

โอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้เกิดความเชี่ยวชาญ และแก้ไขส่วนที่ยังผิดพลาดอยู่บ้าง เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

4) ขั้นทบทวน (Lesson Wrapping Up)

เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนช่วยทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ให้กับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามสิ่งที่สงสัย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีขั้นตอนที่แบ่งออกได้ชัดเจนเป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือ ก่อนปฏิบัติการงาน ซึ่งจะเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารในการปฏิบัติการงานได้ ขั้นปฏิบัติการงานที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาเป็นหลัก และหลังจากปฏิบัติการงานเสร็จแล้ว อาจเป็นการทบทวน ตรวจสอบ ฝึกฝนภาษาเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์ภาษา และแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ

3. เทคนิคผังมโนทัศน์

เทคนิคผังมโนทัศน์เป็นกลายเปลี่ยนเครื่องมือที่ช่วยจัดการระบบความคิดที่มีประสิทธิภาพ ใช้สำหรับจัดบันทึกข้อมูลเพื่อสะท้อนความเข้าใจในข้อมูลต่างๆ โดยใช้ภาพและลายเส้นเพื่อเชื่อมโยงข้อมูล การวาดภาพจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ (Budd, 2004) และสามารถดึงข้อมูลออกมาใช้ได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (Miao, 2007) มีนักการศึกษากล่าวถึงเทคนิคผังมโนทัศน์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

3.1 ความหมายของผังมโนทัศน์ (Graphic organizers)

ผังมโนทัศน์ หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Graphic organizer หมายถึง เครื่องมือทางความคิดที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำข้อมูลและความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่สำคัญได้ดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ Ausubel (1968) ที่ได้กล่าวว่า ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่จะช่วยจัดเก็บ รวบรวม ข้อมูลโดยเรียบเรียงให้มีความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางกระบวนการคิดของมนุษย์ (Vygotsky, 1962) นอกจากนี้ Bromley, Irwin-DeVitis, & Modlo (1995) ได้กล่าวว่า ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือสำหรับการคิดวิเคราะห์และการพัฒนาความคิดเชิงสร้างสรรค์ เพราะผังมโนทัศน์ช่วยเน้นย้ำกรอบความคิดและความคิดรวบยอดต่าง ๆ ที่สำคัญ รวมทั้งคำศัพท์และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่มีความ

เชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วน Liliana (2009) กล่าวถึงความหมายของผังมโนทัศน์ว่า ผังมโนทัศน์เป็นตัวแทนของภาพหรือรูปแบบที่แสดงออกเป็นภาพสรุปขององค์ประกอบที่สำคัญของเนื้อหา เป็นรูปแบบของความคิดที่ผู้สอนและผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อแสดงความคิดออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและชัดเจนขึ้น ในขณะที่ Clark (1991) กล่าวถึงผังมโนทัศน์ว่า เป็นรูปแบบความคิดที่ผู้สอนหรือผู้เรียนหรือทั้งผู้สอนและผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อแสดงความคิด ความเข้าใจ ออกมาเป็นรูปธรรมว่ากำลังคิดอะไรจากการอ่านเนื้อหาวิชา Bayer (1997) เสริมว่า ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการสะสมความรู้ได้ดีและเกิดการเรียนอย่างมีความหมายสามารถประยุกต์ผังมโนทัศน์ให้อยู่ในแบบต่าง ๆ เพื่อนำเสนอข้อมูลที่ได้ภายหลังจากการคิด

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (n. d.). กล่าวว่า เทคนิคการเขียนผังมโนทัศน์คือการนำประเด็นใหญ่ ๆ มาเป็นเนื้อหาหลัก แล้วเชื่อมโยงกับประเด็นรอง และจากประเด็นรองแตกสู่ประเด็นย่อยในชั้นถัดไป ในขณะที่ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา (n. d.) ให้ความหมายไว้ว่า แผนภูมิความคิด แผนที่ความคิด หรือ ผังมโนทัศน์ คือ การถ่ายทอดความคิด หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสมองลงในกระดาษ โดยการใช้ภาพ สี เส้น และการเชื่อมโยง แทนการเขียนบรรยาย ในทางตรงกันข้ามผังมโนทัศน์ จะช่วยเป็นสื่อ นำข้อมูล ต่างๆ จากภายนอกส่งเข้าจัดเก็บในสมอง ให้เกิดการจดจำได้อย่างซับซ้อน และกระชับ ช่วยให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้สมองเชื่อมโยงต่อข้อมูลเข้ากับความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่าง สัมพันธ์กัน แสดงการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยที่ เกี่ยวข้องเชื่อมโยงถึงกัน

จากการศึกษาความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผังมโนทัศน์ เป็นแผนผังที่สรุป ภาพรวมขององค์ความคิดหรือข้อมูลสำคัญๆ ที่เชื่อมโยงกันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสื่อสารหรือนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ได้จากการรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีความเข้าใจง่าย กระชับ กะทัดรัด ผู้สอนหรือผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจใน เนื้อหาสาระนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การสร้างผังมโนทัศน์

การทำผังมโนทัศน์ไม่มีถูกหรือผิดไม่มีวิธีการชัดเจนหรือแน่นอนหัวใจสำคัญคือการมุ่งมั่นตั้งใจ ทำความเข้าใจกับข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆเข้าด้วยกัน การสร้างผังมโนทัศน์ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

Holschuh & Nist (2000) กล่าวว่า การเริ่มต้นเขียนผังมโนทัศน์สามารถทำได้หลายรูปแบบ แล้วแต่ความถนัดของผู้เขียน อาจเริ่มต้นจากการระบุแนวคิดกว้างๆที่เป็นสาระสำคัญในภาพใหญ่ก่อน แล้วตามด้วยความทรงจำที่นำไปสู่สิ่งที่เราเข้าใจและเชื่อมโยงไปถึงสิ่งที่เราต้องค้นคว้า การสร้างผังมโนทัศน์มีขั้นตอนหลายขั้น ดังนี้

1. เริ่มต้นจากกำหนดแนวคิดหลัก ๆ
2. จากความทรงจำที่มี จะนำไปสู่การสร้างผังมโนทัศน์ที่เชื่อมโยงแนวคิดสำคัญต่างๆโดยเริ่มจากความจำโดยกำหนดว่าเราได้เรียนรู้อะไรไปบ้าง

3. พยายามค้นหาข้อมูลมาเพิ่มเติมเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหายไป
4. เชื่อมโยงแนวคิดต่างๆเข้าด้วยกัน

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (n. d.) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนผังมโนทัศน์ ไว้ 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 มี 7 ขั้นตอน

1. เริ่มต้นด้วยภาพสี่ตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ
2. ควรใช้ภาพให้มากที่สุด ต่อมาจึงเป็นคำพูด หรือรหัส เป็นการช่วยการทำงานของสมอง ดึงดูดสายตา และช่วยความจำ
3. ควรเขียนตัวบรรจงให้อ่านง่าย จะสามารถประหยัดเวลาได้ เมื่อต้องย้อนกลับไปอ่านอีกครั้ง
4. เขียนคำเหนือเส้น แต่ละเส้นต้องเชื่อมต่อกับเส้นอื่นๆ เพื่อให้ Mind Map มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับ
5. ภาษาที่ใช้ควรกระชับ เข้าใจง่าย ไม่ยืดเยื้อ
6. ใช้ สี เพื่อแบ่งความคิด ทำให้น่าสนใจ และ กระตุ้นสมองซีกขวา

7. เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ควรปล่อยให้สมองคิดอย่างมีอิสระมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

วิธีที่ 2 เป็นวิธีการเขียนโดยละเอียด มี 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. เตรียมกระดาษเปล่าที่ไม่มีเส้นบรรทัด
2. วาดกระดาษภาพแนวนอน แล้วเริ่มวาดภาพหรือเขียนคำหรือข้อความที่สื่อหรือแสดงถึงเรื่องที่จะวาดไว้ตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ โดยใช้สื่ออย่างน้อย 3 สีและไม่ตีกรอบผังมโนทัศน์ด้วยรูปทรงเรขาคณิต
3. นึกถึงหัวเรื่องสำคัญที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของเรื่องโดยให้เขียนเป็นคำสำคัญ (Key Word) สั้น ๆ ที่มีความหมาย บนเส้น ซึ่งเส้นแต่ละเส้นจะต้องแตกออกมาจากศูนย์กลาง (ไม่ควรเกิน 8 กิ่ง)
4. แยกความคิดของหัวเรื่องสำคัญแต่ละเรื่องในข้อ 3 ออกเป็นกิ่ง ๆ หลายกิ่ง โดยเขียนคำหรือวลีบนเส้นที่แตกออกไป ลักษณะของการลากเส้นกิ่งควรเอนไม่เกิน 60 องศา
5. แยกความคิดรองลงไปที่เป็นส่วนประกอบของแต่ละกิ่ง ในข้อ 4 โดยเขียนคำหรือวลีเส้นที่แตกออกไป แล้วแตกความคิดย่อยออกไปเรื่อย ๆ
6. ในการเขียนคำ ควรเขียนด้วยคำที่เป็นคำสำคัญ (Key Word) หรือคำหลัก หรือเป็นวลีสั้น ๆ ที่มีความหมายชัดเจน กระชับ
7. สำหรับ คำ วลี สัญลักษณ์ หรือรูปภาพใดที่ต้องการเน้น อาจใช้วิธีการทำให้เด่นกว่าคำอื่น ๆ ข้างเคียง เช่น การล้อมกรอบหรือใส่กล่อง เป็นต้น
8. ตกแต่งผังมโนทัศน์ให้สวยงาม โดยอาศัยสีที่คล้ายกันเพื่อเชื่อมโยงความคิดที่สัมพันธ์กัน

วิธีการนำผังมโนทัศน์ไปใช้ นั้น อาจ ขยายความแต่ละส่วนของผังมโนทัศน์โดยการพูดด้วยวาจาหรือการเขียนอธิบาย ระบุตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลแต่ละส่วนในผังมโนทัศน์ หรือสร้างผังมโนทัศน์ขึ้นมาใหม่โดยไม่ดูตัวอย่างหรือต้นแบบผังมโนทัศน์เดิมและนำมาพูดอธิบายเพิ่มเติม

กล่าวโดยสรุป ผังมโนทัศน์เป็นรูปแบบของการใช้ภาพแสดงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงความคิดเพื่อแสดงออกมาเป็นภาพที่บ่งบอกถึงความเข้าใจของผู้เรียน มีขั้นตอนการสร้างที่อาศัยการเริ่มต้นจากการคิดอย่างเป็นระบบ จากเนื้อหาหลัก ไปสู่เนื้อหารอง และไปสู่รายละเอียดปลีกย่อย ที่ใช้ภาษากระชับ อ่านง่าย จดจำข้อมูลได้ง่าย มีการใช้ลายเส้นลากเชื่อมโยง และสีเส้นต่างๆ แบ่งแยกประเภทของข้อมูลและแสดงความเชื่อมโยงข้อมูลด้วย

3.3 ประโยชน์ของผังมโนทัศน์

การเขียนผังมโนทัศน์ ผังแผนภาพ ผังกราฟฟิค แผนภูมิความคิด หรือแผนที่ความคิด ล้วนช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง การคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูล การคิดแก้ปัญหา การฝึกตัดสินใจ และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย มีนักการศึกษากล่าวถึงประโยชน์ของผังมโนทัศน์ไว้มากมาย ดังนี้

ผังมโนทัศน์มีประโยชน์อย่างมากในการวางแผนคิด เพื่อนำไปสู่การเขียนหรือการพูด เป็นการแสดงออกถึงแนวคิดเพื่อที่จะจัดการวางแผนเนื้อหาที่จะเขียนหรือพูด ผู้เรียนสามารถใช้ผังมโนทัศน์ได้หลายวิธีเพื่อที่จะแสดงการเชื่อมโยงแนวคิดต่างๆ การสร้างผังมโนทัศน์จะช่วยให้ผู้เรียนและคุณครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความเข้าใจต่างๆ ในเนื้อหาต่างๆ สำหรับคุณครูสามารถใช้เพื่อวางแผนบทเรียนที่จะสอน สำหรับนักเรียนผังมโนทัศน์จะช่วยแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของไวยากรณ์ของความคิดของผู้เรียนแนวคิดหลักหลักและเนื้อหาที่สำคัญอย่างมีความหมายและมีประโยชน์ในการเตรียมตัวสอบอีกด้วย (Novak & Cañas, 2006) ประโยชน์ของผังมโนทัศน์คือช่วยจัดการข้อมูล ช่วยส่งเสริมกระตุ้นการเรียนรู้ช่วยทบทวนบทเรียนช่วยตัดสินใจช่วยจัดเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูล (Lawn and decker, 1984) ผังมโนทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ให้เกิดความจดจ่อต่อสิ่งที่คิดและช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูล สามารถจัดการข้อมูลอย่างมีเหตุมีผลและมีความหมายช่วยให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลตามความเข้าใจของตนเองและตามความสนใจของผู้เรียนอีกด้วย มโนทัศน์เป็นสื่อการเรียนรู้ที่เป็นภาพใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการจดบันทึกช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์จัดการความคิดและพัฒนาแนวคิด (Krasny, 2011; Bouzan, 1996)

Krasnic (2011) กล่าวเพิ่มเติมว่า ผังมโนทัศน์มีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างยิ่ง จะทำให้เป็นผู้เรียนที่มีกลยุทธ์ในการเรียน สามารถจัดการข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ดังรายละเอียดดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างทักษะเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์เกิดความยืดหยุ่นในการคิด
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลครบถ้วน
3. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีความคิดที่กระจ่าง
4. ช่วยให้ผู้ใช้ได้ทบทวนความคิดตนเองให้มีการเชื่อมโยงมีการจัดเก็บ
5. ช่วยให้ผู้ได้พัฒนาพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา
6. ช่วยเพิ่มทักษะการตัดสินใจ
7. ช่วยเสริมสร้างความจำและความเข้าใจ

Brainfriendly Academy (n.d.) กล่าวถึงประโยชน์ของแผนภาพความคิดไว้หลายประการ อาทิ 1) ช่วยเรื่องการจัดระเบียบความคิด สามารถนำสิ่งที่จำเอาไว้ออกมาใช้ได้ง่าย 2) ช่วยเรื่องการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหา การตัดสินใจ 3) ช่วยการระดมความคิด 4) ช่วยเรื่องการคิดสร้างสรรค์ เพื่อค้นหาแนวคิดใหม่ ๆ 5) ช่วยรวบรวม เรียบเรียง และจัดเก็บข้อมูล และจดจำได้อย่างเป็นระบบ 6) ช่วยวางกลยุทธ์การสอบ การอ่านหนังสือสอบ และค้นหาจุดบกพร่อง 7) ช่วยในการจดจำเนื้อหาได้อย่างง่ายดาย เวลาต้องพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน 8) ช่วยเรื่องการประหยัดเวลา การเรียนรู้ การจด และการจำ ให้ง่าย สะดวก สนุก รวดเร็ว ในขณะที่ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา. (n.d.). กล่าวว่า แผนผังความคิดช่วยให้ คิดอย่างเป็นระบบ เห็นภาพรวมของสิ่งที่สนใจ จำองค์ประกอบในเรื่องนั้นได้ดีขึ้น ใช้วางแผนในการทำงานได้เนื่องจากเห็นลำดับและความสัมพันธ์ของงาน และช่วยในการตัดสินใจอย่างเป็นระบบมากขึ้น ผังมโนทัศน์มีประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถใช้จินตนาการเรียนรู้จากรูปภาพ ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพข้อมูลต่างๆในภาพใหญ่ เกิดการใช้ความคิดขั้นสูงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลในภาพรวมและมีการเชื่อมโยงอย่างมีความหมายก่อนที่จะนำไปสู่รายละเอียดปลีกย่อยและทำให้ง่ายแก่การจดจำ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (n. d.) กล่าวถึงประโยชน์ของการนำผังมโนทัศน์ไปใช้ คือ 1) ใช้ระดมพลังสมอง 2) ใช้นำเสนอข้อมูล 3) ใช้จัดระบบความคิด และช่วยความจำ 4) ใช้วิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ และ 5) ใช้สรุปหรือสร้างองค์ความรู้ ขณะที่ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (n. d.) กล่าวว่าผังมโนทัศน์มีความสำคัญ เพราะเปิดโอกาส

และช่วยส่งเสริมให้ นักเรียน นักศึกษา สามารถวิเคราะห์และเชื่อมโยงข้อมูล เป็นนักคิดที่มีคุณภาพ เรียนรู้อย่างมีความหมาย คิดอย่างยืดหยุ่นได้ สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างชัดเจน รับผิดชอบและเป็นฝ่ายรุกต่อการเรียนรู้ ตีความและตีกรอบองค์ความรู้ได้ แสวงหาความหมายของโลกรอบตัวได้ด้วยตนเอง จัดการกับปัญหาได้อย่างเป็นระบบ มีความเข้าใจและมีทัศนคติที่เป็นบวกต่อข้อมูลและข้อโต้แย้งต่าง ๆ สามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุมีผล มองรอบด้าน และพร้อมที่จะแสดงความคิดเห็น เป็นผู้รู้จักการสืบค้นอย่างชาญฉลาด สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับกรรณิการ์ สุพิชญ์ และสันติ วิจักขณาลัญญ์ (2558) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของผังกราฟิกหรือผังมโนทัศน์ว่า เป็นกลวิธีที่จะช่วยเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนที่นำผังกราฟิกมาใช้ในการเรียนรู้จะสามารถพัฒนาการแสดงออกทางความคิดอย่างรอบด้าน เป็นเทคนิคที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ เพื่อช่วยสรุปความให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้เรียนได้ง่ายขึ้น

3.4 ประเภทของผังมโนทัศน์

ผังมโนทัศน์มีรูปแบบหลากหลาย ขึ้นอยู่กับลักษณะการเชื่อมโยงของข้อมูล อาทิ Concept map, story map, semantic map, timetable, cause and effect map, Fishbone diagram, flow chart, bubble map, story pyramid, Venn diagram, K-W-L schema, problem solution diagram, mind map, listing, topic network, conceptual network, hierarchy, matrix, linear system, falling dominoes, diagnostic tree, knowledge map, knowledge network, T-chart, และ horizontal flowchart, (Hughes, 2004; Newman, 2007; Olson 2014; Scott 2011)

กรรณิการ์ สุพิชญ์ และสันติ วิจักขณาลัญญ์ (2558) กล่าวถึงจัดประเภทผังกราฟิกตามวัตถุประสงค์ของการใช้ เป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ผังกราฟิกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลที่เป็นมโนทัศน์
2. นำเสนอข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผล
3. นำเสนอข้อมูลที่เป็นการเปรียบเทียบหรือแสดงความสัมพันธ์
4. นำเสนอข้อมูลที่เป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอน
5. นำเสนอข้อมูลที่เป็นการจัดหมวดหมู่

นอกจากนี้ ยังแนะนำเพิ่มเติมว่าการนำผังกราฟิกรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในหลักสูตรนั้นผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการใช้ผังกราฟิกแต่ละรูปแบบ และเลือกใช้ผังกราฟิกให้เหมาะสมกับเนื้อหาและแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

Bayer (1997) ได้เสนอผังมโนทัศน์แบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ผังมโนทัศน์ที่แสดงการเปรียบเทียบข้อมูล ได้แก่ Venn diagram และตารางการเปรียบเทียบรายการ (Comparing many item)
2. ผังมโนทัศน์ที่นำเสนอข้อมูลโดยเรียงลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอน ได้แก่ ผังเรียงลำดับเหตุการณ์
3. ผังมโนทัศน์ที่นำเสนอข้อมูลที่เป็นมโนทัศน์ ได้แก่ ผังมโนทัศน์ (Conceptualizing)
4. ผังมโนทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นการจัดหมวดหมู่และการแบ่งประเภท ได้แก่ ผังการจัดกลุ่มข้อมูล (Grouping) และผังการจำแนกประเภทของข้อมูล (Classify)
5. ผังมโนทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นการประเมินค่าหรือการแก้ปัญหา ได้แก่ ตารางประเมินค่า (Evaluating) และตารางลำดับการแก้ปัญหา (Problem solving)

Kagan (1998) ได้เสนอผังมโนทัศน์แบบต่าง ๆ ดังนี้

1. ผังมโนทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นมโนทัศน์ เช่น ผังความคิด (Mind map) และผังมโนทัศน์ (Concept map)
2. ผังมโนทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลเป็นการเปรียบเทียบ เช่น เวนน์ไดอะแกรม (Venn diagram) และทีชาร์จ (T-chart)
3. ผังมโนทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นเหตุเป็นผล เช่น ผังก้างปลา (Fish Bone)
4. ผังมโนทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลเป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์หรือขั้นตอน เช่น ผังเรียงลำดับ (Chain) และ ผังวัฏจักร (Cyclical Map)

นาตยา ปิรันธนานนท์ (2542) ได้เสนอเทคนิคผังมโนทัศน์แบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้ 1) Branching diagram เป็นเทคนิคที่ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูล ระบุประเด็นสำคัญของเรื่องและรายละเอียดที่สนับสนุนประเด็นนั้น 2) Web diagram เป็นผังที่ใช้แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของความคิดรวบยอดอย่างใดอย่างหนึ่ง 3) Venn diagram เป็นผังแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลลักษณะของการเปรียบเทียบกันหรือส่วนที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกันหรือแสดงความเห็นเหตุเป็นผลกัน 4) Interval graph เป็นผังเรียงข้อมูลตามลำดับระยะเวลาโดยกำหนดช่วงสเกลของระยะเวลา 5) Order graph เป็นผังเรียงลำดับข้อมูลแต่ไม่ได้นำข้อมูลด้านระยะเวลาแสดงให้เป็นสเกล 6) Cycle graph เป็นผังที่แสดงในลักษณะเป็นวงจรถ้าวัฏจักรไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด 7) Flowchart diagram มีลักษณะเป็นลำดับขั้นตอนเป็นวงจรที่มีได้หลายทิศทาง 8) Matrix diagram เป็นผังที่ใช้รวบรวม สรุปประเด็นสำคัญหรือจัดแยกประเภทของข้อมูลออกเป็นกลุ่มเป็นพวกอาจอยู่ในรูปของตาราง กราฟแท่ง หรือแผนภูมิแท่ง ช่วยให้สามารถพิจารณาเปรียบเทียบความเคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลง พัฒนาการและแนวโน้มของข้อมูลนั้นชัดเจนขึ้น

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (n. d.) เห็นว่าผังมโนทัศน์ เป็นเครื่องมือในการบันทึกข้อมูลและความคิดเป็นภาพ ซึ่งเครื่องมือนำเสนอด้วยภาพนี้ แบ่งออกเป็น 5 ประเภทได้แก่

1. ประเภทรูปดาว โยแมงมุม หรือเป็นเครือข่าย ประเภทนี้เหมาะสำหรับการอธิบาย ให้คำจำกัดความ และระบุคุณสมบัติ คุณลักษณะ เริ่มจากเขียนหัวข้อตรงกลาง แล้วตามด้วยประเด็นสำคัญของเรื่องหรือปัจจัยร่วมแล้วแตกรัศมีออกไปรอบๆ
2. ประเภท แผนภูมิ ตาราง หรือ แกวอันดับ Hierarchy Map ประเภทนี้เหมาะสำหรับแสดงคุณสมบัติ คุณลักษณะเปรียบเทียบ การประเมิน นำเสนอข้อมูลที่มีลำดับความสำคัญหรือลำดับชั้นสูงต่ำ
3. ประเภท ต้นไม้ หรือแผนที่ ประเภทนี้เหมาะสำหรับการ จำแนก ตารางชาติตระกูล สายพันธ์
4. ประเภทลูกโซ่ ประเภทนี้เหมาะสำหรับกระบวนการเหตุและผล ที่มาที่ไป ลำดับเหตุการณ์ในอดีต

5. ประเภทภาพร่าง ประเภทนี้เหมาะสำหรับโครงสร้างทางกายภาพ ท่าเลที่ตั้ง สถานที่ รูปลักษณะ

จากข้อมูลที่ศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผังมโนทัศน์มีหลากหลายรูปแบบ อยู่ที่ว่าเราจะจินตนาการแล้วตั้งชื่อว่าอย่างไร บ้างก็ใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทที่คล้ายคลึงกัน แล้วแต่ว่าจะแบ่งโดยใช้อะไรเป็นเกณฑ์ บ้างก็ใช้รูปแบบของข้อมูลเป็นตัวกำหนด บ้างก็ใช้วัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลเป็นตัวกำหนด บ้างก็ใช้ลักษณะรูปร่างของผังเป็นตัวกำหนด

4. การฟังภาษาอังกฤษ

การฟังภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสำคัญมาก การรับรู้ข้อมูลต่างๆล้วนแต่ต้องพึ่งพาความสามารถในการฟังทั้งสิ้นการฟังจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้ฟังสามารถสื่อสารและประสบความสำเร็จในด้านวิชาการอีกด้วย มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการฟังไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

4.1 ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังนั้นให้ความสนใจในข้อมูลที่ได้ฟัง โดยเลือกและแปลความหมายของข้อมูลนั้นและใช้จินตนาการจากสิ่งที่ฟัง ที่มองเห็นได้ชัดในการกำหนดสิ่งที่กำลังฟัง และสิ่งที่ผู้พูดกำลังพยายามสื่อจะแสดงออกทางการพูด (Rubin, 1995) ในขณะที่ Vandergrift (2016) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการทำงานของจิตใจ ผู้ฟังที่ไม่เข้าใจจะทำให้ยากแก่การอธิบาย ผู้ฟังต้องแยกแยะเสียง ทำความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ แปลความการเน้นเสียงและเสียงสูงต่ำ ซึ่งการแปลความหมายนั้นต้องทำภายใต้บริบททางสังคมวัฒนธรรมอย่างทันทีทันใด นั่นคือ การฟังเป็นกระบวนการแปลความหมายที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่ง ที่ผู้ฟังทำการจับคู่ สิ่งที่ได้ยินกับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ (2550) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการฟังไว้ว่า การฟังต่างกับการได้ยิน เพราะการได้ยินเป็นเพียงการรับรู้คลื่นเสียงที่กระทบโสตประสาท แต่การฟัง หมายถึงการรับรู้คลื่นเสียงแล้วแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินด้วย การฟังจึงสัมพันธ์กับ กระบวนการคิด เพราะการจะฟังให้เข้าใจได้นั้น ผู้ฟังต้องฟังแล้วคิดตามไปด้วย

ส่วน ขาญดา จันทะปิดตา (2555) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังหมายถึง กระบวนการรับรู้ที่เกิดจากการได้ทำและตีความหมายโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้ทำต้องมีความสนใจและพิจารณาคัดสรรสาระที่ได้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงตามสถานการณ์ และวัตถุประสงค์นั้น ๆ

อย่างไรก็ดี กระทรวงวัฒนธรรม (2556) ได้ให้คำจำกัดความการฟังว่า การฟังหมายถึงการรับสาร หรือเสียงที่ได้ยินทางหู การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีมารยาทและรู้จักพินิจพิเคราะห์เนื้อหาของสารที่รับว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร รู้จักจับใจความสำคัญ ใจความย่อย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้รับสารได้ประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่ เตือนใจ อัฐวงศ์ (2557) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังหมายถึงการรับรู้ เรื่องราวต่าง ๆ จากแหล่งที่มาของเสียง ซึ่งอาจจะรับรู้ผ่านผู้พูดโดยตรงหรือรับรู้ผ่านอุปกรณ์บันทึกเสียง ต่าง ๆ โดยแหล่งเสียงจะส่งผ่านประสาทสัมผัสทางหูเข้ามา แล้วผู้ฟังเกิดการรับรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยิน จากนั้นนำความหมายที่ได้รับรู้ไปพิจารณาทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้พูด ประเมินค่า สารที่ได้ฟัง และสามารถนำสารที่ได้จากการฟังไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้ ณัฐวดี ธรรมเดชะ (2559) ระบุว่า การฟังหมายถึงกระบวนการรับสารและผู้ฟังสามารถเข้าใจเรื่องที่ได้ฟังว่าผู้พูดนั้นพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไร และสามารถตีความเรื่องที่ได้ฟังได้ ซึ่งการตีความในเรื่องที่ได้ฟังนั้นต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม ตลอดจนความสามารถทางภาษา สำหรับ รุ่งพนอ รักอยู่ (2559) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการรับข้อมูลและแปล ความหมายข้อมูลของผู้ฟังที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่ง ผู้ฟังใช้ความรู้ทางภาษา ความรู้เดิมและ ประสบการณ์ที่มีอยู่ทำความเข้าใจข้อมูล ข่าวสาร ที่ผู้พูดส่งสารมา และหากผู้ฟังไม่มีความรู้ในภาษา ที่ฟังหรือมีความรู้ในภาษานั้นน้อยก็อาจส่งผลให้ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดสื่อออกมาด้วยการฟังได้

จากแนวคิดและทฤษฎีการฟังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า การฟัง หมายถึงการรับสารผ่านเสียงที่ได้ยิน แล้วผ่านกระบวนการคิด ตีความ วิเคราะห์ความหมายจากเสียงร่วมกับความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ที่ต้องใช้ความรู้และความสามารถทางภาษาเพื่อทำความเข้าใจ เพื่อจับใจความสำคัญของสารและบรรลุจุดมุ่งหมายของผู้ฟังในที่สุด

4.2 ความสำคัญของการฟังและประเภทของการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง (L2) แต่มีผู้ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการเพิ่มพูนทักษะการฟังมีไม่มากนักเมื่อเทียบกับทักษะการพูดการอ่านหรือการเขียน (Graham, 2016) การฟังเป็นหนึ่งในทักษะที่ผู้เรียนภาษาต้องเรียนรู้ในช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ทักษะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษอื่นๆ เช่น การอ่านการพูดและการเขียน ผ่านการเรียนรู้จากการฟัง ผู้เรียนยังสามารถมีคำศัพท์ที่กว้างขึ้น ดังนั้นผู้เรียนจึงมีกลยุทธ์การฟังที่หลากหลาย (Purnomowati, 2016) ดังนั้น Tindall & Nisbet (2008) จึงได้ระบุว่า การฟังมีความสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการและความสัมพันธ์ที่มีความหมาย แต่การสอนทักษะนี้กลับมีน้อย การละเลยทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุดนี้ เป็นผลมาจากเงื่อนไขหลายประการ หนึ่งในนั้นคือข้อจำกัดในความรู้ของครูผู้สอนในการสอนการฟัง แม้ว่าครูจำนวนมากจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟังบ่อยๆ แต่มีเพียงไม่กี่คนที่สอนกระบวนการฟังโดยตรงและเป็นระบบ

การฟังมีหลากหลายประเภท มีนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการฟังไว้แตกต่างกัน ดังนี้

Harmer (2007) แบ่งประเภทของการฟังไว้ 2 ประเภท คือ 1) การฟังอย่างตั้งใจ (Intensive listening) ซึ่งเป็นกระบวนการฟังที่ผู้สอน กำหนดเรื่องให้ผู้เรียนฟังในห้องเรียนภาษา ระหว่างทำกิจกรรมการฟังภาษาผู้สอนจะคอยดูแลให้ความช่วยเหลือผู้เรียน และ 2) การฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive listening) เป็นกระบวนการฟังที่ผู้เรียนฟังนอกห้องเรียนเพื่อความเพลิดเพลินหรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ โดยใช้สื่อที่ผู้เรียนเลือกเองตามความสนใจของตนเอง โดยที่ไม่ต้องมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ ในขณะที่ Ross (1990) แบ่งประเภทของการฟังไว้ 3 ประเภท คือ 1) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for comprehension) 2) การฟังเพื่อการวิเคราะห์ (Listening for analysis) และ 3) การฟังเพื่อความเพลิดเพลินและซาบซึ้ง (Listening for appreciation) ส่วน Wilson (2008) ได้แบ่งประเภทของการฟังไว้ 4 ประเภท ได้แก่ 1) การฟังเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง (Listening for gist) 2) การฟังเฉพาะข้อมูลที่ต้องการ (Listening for specific information) 3) การฟังเพื่อเก็บรายละเอียด (Listening in detail) และ 4) การฟังเพื่อตีความ (Inferential listening)

อย่างไรก็ดี Derrington and Groom (2004) แบ่งประเภทของการฟังไว้ 5 ประเภท คือ 1) การฟังเพื่อให้เกิดความรู้ (Informative Listening) 2) การฟังเพื่อความเพลิดเพลินและซาบซึ้ง (Appreciative Listening) 3) การฟังแบบวิเคราะห์ (Critical Listening) 4) การฟังเพื่อจำแนกความ

แตกต่าง (Discriminative Listening) และ 5) การฟังอย่างเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น (Empathic Listening) ในขณะที่ Wolvin & Coakly (1996) แบ่งประเภทของการฟังตามวัตถุประสงค์ของการฟังเป็น 5 ประเภท ดังนี้ 1) การฟังเพื่อแยกแยะข้อมูล (Discriminative listening) 2) การฟังเพื่อทำความเข้าใจกับข้อความ (Comprehensive listening) 3) การฟังเพื่อปลอบประโลมใจผู้อื่น (Therapeutic listening) 4) การฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณเพื่อประเมินค่าข้อมูล (Critical listening) และ 5) การฟังเพื่อความบันเทิงใจในชีวิตประจำวัน (Appreciative listening) ในขณะที่ Rost (1991) ได้แบ่งประเภทของการฟังไว้ถึง 6 ประเภท คือ 1) การฟังอย่างตั้งใจ (Intensive Listening) 2) การฟังแบบเลือกฟัง (Selective Listening) 3) การฟังอย่างมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Listening) 4) การฟังอย่างกว้างขวาง (Extensive Listening) 5) การฟังแบบโต้ตอบ (Responsive Listening) และ 6) การฟังอย่างมีอิสระ (Autonomous Listening)

Perry (2022) แบ่งการฟังเป็น 7 ประเภทที่น่าสนใจดังนี้ 1) การฟังเพื่อเก็บข้อมูลให้ได้ครบถ้วน (Informational listening) ซึ่งเป็นการฟังเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูล ซึ่งต้องมีสมาธิในการฟังเพื่อจดจำข้อมูลให้ได้ครบถ้วน 2) การฟังเพื่อแยกแยะข้อมูล (Discriminative listening) เป็นการฟังแบบตีความ เข้าใจความหมายแฝงจากสีหน้า ท่าทางด้วย 3) การฟังแบบมีอคติ (Biased listening) ฟังเฉพาะข้อมูลที่ยากฟัง ข้อมูลอาจได้รับไม่ครบทำให้ตีความผิดได้ 4) การฟังเพื่อแสดงความเห็นอกเห็นใจ (Sympathetic listening) เน้นแสดงความเข้าใจผู้พูดและหาหนทางปลอบใจ 5) การฟังเพื่อทำความเข้าใจกับสารอย่างลึกซึ้ง (Comprehensive listening) เป็นการฟังเพื่อทำความเข้าใจ ผสมผสานกับแยกแยะข้อมูล 6) การฟังด้วยความเห็นอกเห็นใจ (Empathetic or therapeutic listening) เป็นการฟังที่เข้าใจความรู้สึกผู้พูดอย่างถ่องแท้ และเห็นใจผู้พูดเสมือนว่าเป็นผู้พูดเอง หาหนทางปลอบใจ หรือให้กำลังใจผู้พูด และ 7) การฟังเพื่อคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical listening) ประเมินค่าข้อมูลที่ฟัง และทำความเข้าใจกับข้อมูลเชิงลึก

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับประเภทของการฟัง สรุปได้ว่าการฟังสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญ เช่นแบ่งตามลักษณะรูปแบบของการฟัง แบ่งตามเหตุผลในการฟัง แบ่งตามลักษณะการตีความข้อมูลที่ได้ฟัง แบ่งตามวัตถุประสงค์ของผู้ฟัง หรือแบ่งตามจุดมุ่งหมายในการฟังเป็นสำคัญ

4.3 แนวทางในการสอนการฟังภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง จึงมีนักทฤษฎีการศึกษาได้เสนอแนวทางในการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

การสอนทักษะการฟังจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ผู้คนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด การฟังไม่ใช่แค่การได้ยินเสียงหรือคำพูดเท่านั้นแต่ต้องมีการทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟังด้วย มากไปกว่านั้น Richards & Renandya (2022) ชี้ให้เห็นว่าเพื่อพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมในการสอนทักษะการฟัง เข้าใจธรรมชาติของการฟัง รูปแบบการฟังสามารถแบ่งได้สองแบบ คือ 1) แบบประมวลผลจากล่างขึ้นบน (bottom-up) และ จากบนลงล่าง (top-down) ถือได้ว่า ความเข้าใจเกิดขึ้นในขอบเขตที่ผู้ฟังประสบความสำเร็จในการจับคำ จับความ ข้อความพูดหรือ ข้อความที่ได้ฟัง ในทางตรงกันข้าม รูปแบบการฟังแบบ top-down เกี่ยวข้องกับผู้ฟังในการสร้างความหมายอย่างมุ่งมั่นตามความคาดหวัง การอนุมาน ความตั้งใจ และความรู้ก่อนหน้าที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ข้อมูลภาษาทำหน้าที่เป็นตัวชี้นำ Nunan (2003) แนะนำว่าในการสอนการฟัง เราออกแบบกิจกรรมที่สอนทักษะการประมวลผลทั้ง bottom-up และ top-down เนื่องจากทั้งสองกระบวนการมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการฟังเพื่อความเข้าใจที่แตกต่างกัน สิ่งสำคัญคือครูสอนภาษาอังกฤษต้องสอนกลยุทธ์การฟังเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการที่จะช่วยเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วย

ในการสอนฟังภาษาอังกฤษ Nemtchinova (2013) แนะนำว่า 1) ควรวิเคราะห์ประเด็นที่ผู้เรียนมักตอบผิด เพื่อหาข้อผิดพลาดต่างๆที่ผู้เรียนมักสับสน มาใช้ออกแบบกิจกรรมฝึกฝนการฟัง 2) ควรหลีกเลี่ยงรูปแบบกิจกรรมการฟังที่เน้นความจำ 3) ควรให้ผู้เรียนได้พัฒนากลยุทธ์การอ่านที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น 4) ควรฝึกผู้เรียนให้ได้ฟังคลิปหลายๆประเภท เนื้อหาแตกต่างกันไป และหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์และรูปแบบภาษาในบริบทที่แตกต่างกัน 5) ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังที่ใช้กระบวนการทั้ง 2 กระบวนการ ดังนี้

กระบวนการจากบนลงล่าง (top-down processing)

เป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียน

1. recognize contractions and connected speech

2. recognize linking words
3. listening for gist, main ideas, topic, and setting of the text
4. listening for specific information
5. sequencing the information
6. prediction
7. guessing
8. inferencing

กระบวนการจากล่างขึ้นบน (bottom-up processing)

1. distinguish individual sounds, word boundaries, and stressed syllables
2. identify thought groups
3. listen for intonation patterns in utterances
4. identify grammatical forms and functions

Kadirova (2023) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ฟังที่ดี ที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรฝึกผู้เรียนให้มีทักษะเหล่านี้ ได้แก่

1. Full Engagement แสดงความสนใจในสิ่งที่กำลังฟังอยู่ มีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฟัง ไม่วอกแวก หรือพะวงกับอุปสรรคใดๆ จะมองสบตาผู้พูดตลอดเวลา
2. Verbal and Non-Verbal Acknowledgment คือการตอบสนองสิ่งที่ได้ยินเป็นระยะ อาจแสดงออกทางคำพูด หรือการทำท่าทางเช่น การพยักหน้า การแสดงออกทางสีหน้าแวตาเพื่อบ่งบอกว่ากำลังสนใจในสิ่งที่ฟัง
3. Empathetic Understanding การแสดงความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้พูดเป็นการฟังที่ต้องอาศัยความรู้สึกร่วม ความใส่ใจ ความเห็นอกเห็นใจ และสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม
4. Avoiding Interruptions การหลีกเลี่ยงการขัดจังหวะผู้พูด ต้องอดทนไม่ขัดจังหวะขณะที่พูด ไม่เร่งรัด ปล่อยให้ผู้พูดพูดให้จบก่อน ผู้ฟังที่ดีต้องมีความอดทนและแสดงออกด้วยสีหน้าแวตาอย่างมีมารยาท

5. Asking Clarifying Questions ต้องตั้งคำถามเพื่อให้ผู้พูดสามารถอธิบายเพิ่มเติมให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้มากยิ่งขึ้นได้

6. Paraphrasing and Summarizing ต้องสามารถทบทวนสิ่งที่ได้ยินมีการปรับภาษาเพื่อที่จะสรุปความในสิ่งที่ได้ยินได้

7. Feedback and Response และสามารถตอบสนองหรือให้ข้อมูลย้อนกลับต่อข้อความที่ได้ยินได้อย่างเหมาะสม

ครูควรจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฟังภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังอย่างตั้งใจ และใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฟัง ควรสอนกลยุทธ์ในการฟังโดยเน้นให้ผู้เรียนได้หัดสรุปความ โดยใช้คำพูดที่เป็นของตัวเอง หัดตั้งคำถามต่างๆเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง เพื่อให้ผู้พูดอธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นโดยครูควรจะทำเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนได้เห็นในระหว่างการสอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์เหล่านี้ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกลยุทธ์ต่างๆจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ (Goh 2015) การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นเรื่องสำคัญที่ควรจะต้องอยู่ในขบวนการเรียนรู้ดังนั้นคุณครูควรจะควรจะให้ข้อมูลย้อนกลับในการฝึกฟังกับผู้เรียนประเด็นไหนที่ยังผิดพลาดอยู่ควรจะชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจประเด็นไหนที่ควรเน้นย้ำเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพิ่มและควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินตนเองโดยกำหนดเป้าหมายที่จะพัฒนาตนเองอย่างชัดเจนด้วย ในระหว่างฟังควรช่วยให้ผู้เรียนมีใจจดจ่อกับสิ่งที่ฟังดังนั้นควรฝึกให้ผู้เรียนได้จดบันทึกอย่างมีประสิทธิภาพในระหว่างการฝึกฟังควรฝึกให้ผู้เรียนได้จดบันทึกแล้วนำมาใช้ในการสนทนาทุกเถียงกันต่อไปด้วยคุณครูควรนำเสนอแนวทางในการจดบันทึกเทคนิคต่างๆที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้จัดการกับข้อมูลที่จดบันทึกอย่างมีประสิทธิภาพ (Brown, 2017)

Fielding (2016) กล่าวว่าสื่อการสอนที่มองเห็น การใช้สื่อวีดิทัศน์ รูปภาพ หรือแผนภูมิต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาที่สอนอยู่ได้อย่างชัดเจนขึ้น ดังนั้นในการฝึกฟังคุณครูควรเตรียมสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นได้นำมาใช้ประกอบเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสื่อการสอนที่มองเห็นได้จะช่วยกระตุ้นให้การจัดการเรียนรู้ เกิดการอภิปราย การวิเคราะห์เกิด การถกเถียงและช่วยเสริมให้ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามในระหว่างเรียนได้ง่ายขึ้นด้วย

Young (1997) ได้เสนอแนวทางในการสอนฟังเพื่อความเข้าใจออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การคาดเดาเนื้อหาที่จะได้ฟังจากหัวข้อ หรือเนื้อหาที่ได้ยิน

2. การกระตุ้นความรู้ภูมิหลังของผู้เรียนจากบริบทของเนื้อหา
3. การสรุปความหลังฟัง
4. การควบคุมหรือการประเมินตนเองเพื่อสะท้อนความเข้าใจของผู้เรียน
5. การเฉลยคำตอบและอธิบายผู้เรียนเพื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของเรื่องที่ฟัง

Rost (1991) ได้แบ่งแนวทางในการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นทำนายข้อมูลก่อนฟัง
2. ขั้นวางแผนสรุปความของข้อมูลให้สมบูรณ์ขึ้น จากข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์
3. ขั้นติดตามผู้เรียนให้สามารถฟังได้ต่อเนื่อง
4. ขั้นระหว่างฟังเน้นตอบคำถามที่เหมาะสมกับเรื่องที่ฟัง
5. ขั้นให้ผู้เรียนเตรียมข้อมูลเพื่อนำเสนอหลังฟัง
6. ขั้นประเมินผลผู้เรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและระบุปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางใน

การแก้ปัญหา

Richards (1992) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นตอนการสอนจากล่างสู่บน (Bottom-up processing) เป็นขั้นตอน

ที่ผู้ฟังใช้ทักษะการฟังเพื่อเข้าใจข้อความที่ได้ฟัง ผู้ฟังใช้ความรู้ภูมิหลังเกี่ยวกับคำศัพท์และรูปแบบ โครงสร้างไวยากรณ์สำหรับตีความหมายทางภาษาศาสตร์ ผู้ฟังจะเน้นไปที่ความหมายของคำหรือรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาที่ได้ฟังเท่านั้น

2. ขั้นตอนการสอนจากบนสู่ล่าง (Top-down processing) ขั้นตอนนี้ผู้ฟังต้องใช้ความรู้ภูมิหลังในการทำความเข้าใจความหมายจากบริบท ความรู้ภูมิหลังที่จำเป็น คือ เนื้อหา การใช้ถ้อยคำในการสื่อสาร และคู่สนทนา ผู้ฟังต้องทำความเข้าใจเนื้อหาโดยรวมจากบริบทแทนที่จะหาความหมายของคำอย่างเดียว

Hutchinson (2017) พบว่า หลักสูตรการเรียนรู้อังกฤษส่วนใหญ่มักจะเน้นพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน หนังสือเรียนต่างๆ ของนักเรียนอาจมีบทฟังบ้างแต่ไม่มากนักไม่เพียงพอสำหรับฝึกฟังให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูจึงจำเป็นต้องช่วยให้นักเรียนเรียนรู้

ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน อันเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเมื่อต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตจริง ครูควรใช้กิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการฟังและพูดเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และใช้ภาษาที่ไม่ยากจนเกินไปนัก ลักษณะกิจกรรมที่ควรใช้ฝึกฟังได้แก่

1. Listening to announcements in stations, train, airports, etc.
2. Listening to the radio
3. Participating in a conversation face-to-face
4. Watching television
5. Participating in a meetings, seminars or discussions
6. Taking part in a lesson
7. Participating in a telephone conversations

สรุปได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจนั้น สิ่งที่สำคัญ หากครูสอนภาษาอังกฤษต้องการฝึกทักษะการฟังให้กับผู้เรียน ผู้สอนควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบท และเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน จากนั้นกิจกรรมที่จะใช้สอนทักษะการฟังควรเน้นทักษะการฟังเพื่อ การสอนฟังมักจะแบ่งแยกกิจกรรมออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ กิจกรรมก่อนฟัง (Pre-listening) กิจกรรมระหว่างฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) ทั้งนี้ครูผู้สอนควรมีความรู้ เทคนิค และเลือกกิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะการฟังให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฟังเพื่อความเข้าใจ

4.4 กลยุทธ์และทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่มีไ้เจ้าของภาษาย่อมต้องอาศัยกลยุทธ์เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสารได้ กลยุทธ์ต่างๆนอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนแล้ว ในขณะเดียวกันก็เป็นประโยชน์ต่อผู้สอนเพราะจะมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น เพื่อเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการนำกลวิธีการเรียนรู้ ภาษามาใช้ สุจินต์ หนูแก้ว, ลำลี ทองธิว (2013) ได้ระบุกลยุทธ์การเรียนการสอนฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาครูไว้ว่า ได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐาน 2) การจับคำที่เข้าใจ 3) การฟังเพื่อจับประเด็นสำคัญ 4) จดบันทึก และ

5) การสรุป ในการสื่อสารนั้นผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ (Oxford, 1990 อ้างถึงใน Prissananuntakul, 2017) กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษามีอยู่ 6 ประเภท ได้แก่ กลยุทธ์การจดจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การทดแทน (Compensation Strategies) กลยุทธ์เชิงอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) นอกจากนี้ Firdausiyah (2022) กลยุทธ์ที่นักเรียน EFL ใช้ในการฟังควรผสมผสานทั้งแบบ the top-down คือ ผู้ฟังจะใช้ความรู้พื้นฐานและบริบทของคำเพื่อช่วยให้เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง และ แบบ bottom-up คือผู้ฟังจะใช้เสียงคำพูด และหน่วยย่อยอื่นๆ เพื่อสร้างความหมาย ทำความเข้าใจกับเนื้อหาได้ง่ายขึ้น เมื่อทำความเข้าใจกับสาระสำคัญของเนื้อหาและความหมายของเนื้อหาแล้ว จึงค่อยคาดเดาสิ่งที่ฟังและสิ่งที่ไม่เข้าใจด้วยการฟังซ้ำๆ ในขณะที่ Morley (2024) ได้กล่าวว่า การฟังในชีวิตประจำวันของผู้เรียนภาษาจะต้องใช้ทั้งสองกระบวนการผสมผสานกัน การจะใช้แบบไหนมากกว่ากันจะขึ้นอยู่กับเหตุผลในการฟัง

การศึกษาของ มุฮัมหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ (2559) พบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์การจดจำ (Memory Strategies) มากที่สุดในการเรียนรู้ทักษะการฟังและทักษะด้านคำศัพท์ ในขณะที่ กลยุทธ์เชิงพุทธิปัญญา (Cognitive Strategies) ใช้ในทักษะการพูด ส่วน Chen (2010) ยืนยันว่าการฝึกอบรมกลยุทธ์การฟังสำหรับผู้ฟังที่เป็นผู้ใหญ่ของ EFL มีผลเชิงบวกต่อการประมวลผลและความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สองควรเรียนรู้กลยุทธ์ในการฟังเพื่อการฟังที่มีประสิทธิภาพจะเห็นได้ว่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นบ่อยครั้งที่ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่เจ้าของภาษาพูดได้อย่างชัดเจนจริงๆ แล้วเราไม่จำเป็นต้องฟัง ทุกคำให้ชัดเจนแต่เราเพียงแค่คาดเดาเราไม่ต้องเข้าใจทุกคำพูดที่พูดที่ผู้พูดพูดออกมาก็ได้แต่เพียงแคได้ยินและทำนายได้คาดเดาได้ว่าจะได้ยินอะไรต่อไปบางครั้งก็ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว Ur (1984) กล่าวว่าผู้เรียนภาษาเป็นภาษาต่างประเทศมักจะมีความคิดที่ว่าต้องฟังทุกสิ่งทุกอย่างให้ได้ชัดเจนแม้แต่คำพูดบางคำพูดที่ได้มีความสำคัญหรือมิได้รับกวนความหมายในการสื่อสารนั้นซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวลและไม่สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นถ้าผู้เรียนสามารถปรับแนว การเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษให้เป็นธรรมชาติมากขึ้นก็จะ

สามารถฟังภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นแม้แต่ขั้นหนึ่งก็ว่าได้สรุปว่ากลยุทธ์บางกลยุทธ์เช่นการเดาการอนุมานควรจะมีการสอนให้กับผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจสิ่งที่ฟังมากนักการสอนกลยุทธ์การฟังจะช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังที่ดีขึ้นและเป็นผู้เรียนภาษา ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Nunan 2001)

Karakoc (2019) สรุปว่าทักษะย่อยของการฟังภาษา ประกอบด้วยทักษะต่างๆ 14 ทักษะ ดังนี้

1. Understanding a main idea and general information
2. Understanding facts, details and specific information
3. Understanding a writer's or speaker's attitude and purpose
4. Inferring a meaning of an unknown word from the context
5. Inferring indirect information from the context
6. Summarizing a message or information
7. Recognizing cause-effect or comparison relations
8. Paraphrasing information
9. Understanding the function of words or phrases in the context
10. Transferring information to pictures, maps, tables, or diagrams
11. Identifying an error in a transcription
12. Predicting the end of the continuation of a message or history
13. Perceiving individual sounds
14. Listening to and ordering statements according to the message

Brown (2001) กล่าวว่ากลยุทธ์การฟังช่วยให้ผู้ฟังมีทักษะการฟังที่ดีขึ้น แบ่งออกเป็น 8 กลยุทธ์ ดังนี้

1. Looking for key words
2. Looking for nonverbal cues to meaning
3. Predicting a speaker's purpose by the context of the spoken discourse

4 . Associating information with one's existing cognitive structure (activating background information)

5. Guessing at meanings

6. Seeking clarification

7. Listening for the general gist

8. Various test-taking strategies for listening comprehension

Nunan (2001) กล่าวไว้ว่าในการสอนฟังภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนตระหนักว่าขณะฟังนั้น เรากำลังฟังเพื่ออะไร กระบวนการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นเมื่อการฟังมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. Listening for gist

2. Listening for purpose

3. Listening for main idea

4. Listening for inference

5. Listening for specific information

6. Listening for phonetic distinctions

7. Listening for tone/pitch to identify speaker's attitude

8. Listening for stress

Mendelsohn (1995) แบ่งประเภทของกลยุทธ์การฟังภาษาอังกฤษเป็น 7 ประเภท ได้แก่ 1.

Strategies to determine setting

2. Strategies to determine interpersonal relations

3. Strategies to determine mood

4. Strategies to determine topic (where this is not known in advance; for example, when coming in on the middle of a discussion or presentation)

5. Strategies to determine the essence of the meaning of an utterance

6. Strategies to form hypotheses, predictions, and inferences
7. Strategies to determine the main idea of a passage

Koichi (2002) แบ่งกลยุทธ์การฟังภาษาอังกฤษเป็น 5 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. Listening for the gist (main ideas)
2. Listening for specific information
3. Listening to predict
4. Listening to make inferences
5. Using non-verbal cues

4.5 การวัดและประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลทักษะการฟังเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวัดความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยครูผู้สอนประเมินกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง และเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนภาษา มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดในการวัดผลและประเมินผลทักษะการฟังไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

Hubbard (1983) ได้แบ่งประเภทของการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้การเทียบเสียง การทดสอบการจำแนกเสียงโดยวัดการฟังเสียงเน้นหนัก (stress) ในคำและประโยค หรือ การทดสอบการฟังระดับเสียงสูงต่ำในประโยค
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟัง โดยอิงจากทักษะย่อยในการฟัง เช่น สามารถหาใจความสำคัญได้ ระบุรายละเอียดได้ ระบุผู้พูด สถานการณ์ และบริบทได้ เป็นต้น

Madsen (1983) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของการทดสอบการฟังไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบที่มีจำกัดการตอบสนอง (limited response) แบบทดสอบประเภทนี้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับเริ่มต้นซึ่งประกอบด้วย 1.1) การจำแนกเสียง (native-language response) การให้นักเรียนฟังคลิปเสียงของเจ้าของภาษาแล้วให้นักเรียนบอกความแตกต่างลักษณะข้อสอบเป็นแบบการเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (true/false) และ ใช่หรือไม่ใช่ (yes/no) และ 1.2) การใช้รูปภาพ (picture cues) การให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาหรือเรื่องเล่าแล้วให้นักเรียนเลือกรูปภาพที่เหมาะสม อาจให้นักเรียนดูรูปภาพขณะฟังคลิปเสียงแล้วบอกว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพนั้นถูกหรือผิด 1.3) การใช้กิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนอง (task response) การปฏิบัติตามคำสั่ง การวาดภาพระบายสีจากข้อความที่ได้ฟัง การเขียนเส้นทางในแผนที่ การเดินทาง และการจับคู่ภาพ

2. การใช้คำถามแบบเลือกตอบ (multiple-choice appropriate response) เป็นข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจ เช่น ให้นักเรียนสรุปประเด็นสำคัญโดยการทำข้อสอบแบบเลือกตอบ

ส่วน Weir (1990) ได้เตือนให้ผู้สร้างแบบทดสอบตระหนักถึงทักษะและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาล้ายกับภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในสถานการณ์จริง ควรมีการสร้างแบบทดสอบเฉพาะที่เน้นความเข้าใจในภาษาและเข้าใจในบริบทของการใช้ภาษา ซึ่งบริบทเป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะภาษาจะไม่มี ความหมายเลยถ้าปราศจากบริบท ตัวภาษาที่มีความสัมพันธ์กับข้อความ ตลอดจนองค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรม เนื้อหาของแบบทดสอบจึงควรมีความหลากหลายและคล้ายคลึงกับการใช้ภาษาจริง ทั้งในด้านระยะเวลา ประเภท และรูปแบบในการสื่อสารซึ่งได้สรุปแนวทางในการสร้างข้อสอบทักษะด้านการฟังไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. การถามรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง
2. การถามใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด
3. การถามเพิ่มเติมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้ฟัง
4. การสรุปอ้างอิงจากเรื่องที่ฟัง
5. การถามเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด
6. การระบุชนิดของข้อความที่ฟัง

7. การวิเคราะห์การกระทำที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง

Vandergrift (2016) เสนอแนวคิดในการวัดและประเมินผลทักษะการฟังไว้ 2 รูปแบบ ใหญ่ๆ คือ การประเมินผลย่อย (Formative assessment) และ การประเมินผลรวม (Summative assessment) มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินผลย่อย (Formative assessment) คือ การประเมินผลผู้เรียนระหว่างเรียน เป็นวิธีการที่ครูใช้ประเมินผู้เรียนเพื่อปรับวิธีการสอน ปรับสื่อการสอนของตนเองให้เหมาะสม และ ทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัว และสนใจในกระบวนการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น การประเมินผลย่อย (Formative assessment) โดยส่วนมากจะใช้แบบประเมิน ดังนี้

1.1 แบบประเมินผู้เรียน (Learner checklist) วิธีการนี้จะเน้นที่ การวัดความสามารถของ ผู้เรียนด้านพฤติกรรม และขั้นตอนในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็น ขั้นตอนที่สำคัญในการวางแผนการฟัง การติดตามผลการฟัง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการฟัง และการประเมินผล หลังจากการฟัง แบบประเมินตนเองสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจระหว่าง การฟัง และสามารถประเมินตนเองได้ว่าวิธีการเรียนแบบใดที่สำคัญที่สุดในกระบวนการก่อนการฟัง และหลัง การฟัง

1.2 Questionnaire (แบบสอบถาม) เป็นแบบประเมินที่เน้น กระบวนการสำคัญในทักษะ การฟัง จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และใช้สำหรับครูผู้สอน เพื่อใช้ตรวจสอบ ความก้าวหน้าเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง ข้อดีของ แบบสอบถาม คือ ง่ายต่อการดำเนินการและสามารถดำเนินการได้ตลอดอย่างเป็นไปตามกำหนดเวลา

1.3 การบันทึกการฟังประจำวัน (Listening Diaries) การจดบันทึก เป็นวิธีการที่เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้บรรยายความคิดของตนเอง มีปฏิกิริยาโต้ตอบกับกิจกรรม เกี่ยวกับทักษะการฟัง โดยเฉพาะ ผู้เรียนสามารถเริ่มต้นฝึกทักษะการฟังนอกห้องเรียน พร้อมทั้งใช้ในห้องเรียนได้ด้วย ซึ่ง ขั้นตอนที่ครูผู้สอนส่วนมากจะเน้นเฉพาะการให้ผลย้อนกลับในการประเมินการบันทึกการฟังของ ผู้เรียน เช่น 1) ทำตามขั้นตอนที่เตรียมไว้ 2) การฟังนอกห้องเรียนต้องมีหลักฐานที่เห็นถึงความ พยายามตั้งใจฟังอย่างแท้จริง 3) ใช้เวลาและพยายามวิเคราะห์ถึงปัญหาในการฟัง 4) แสดงให้ เห็นถึงการประสบผลสำเร็จในเรื่องการฟัง 5) ให้ผลย้อนกลับที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการฟังและ

ความเข้าใจอันดีถึงสิ่งที่ได้รับจากการฟัง 6) มีความตั้งใจวางแผนเกี่ยวกับการฟังไว้เพื่อสิ่งใด และ ความตั้งใจการใช้ขั้นตอนในการฟัง และ 7) ได้มีการเปลี่ยนความคิดด้านทักษะการฟังของ ตนเอง เหมือนกับผู้เรียนภาษาที่สอง

1.4 แบบประเมินของครูผู้สอน (Teacher checklist)

ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ถูกมองข้ามมาโดยตลอด ดังนั้นขั้นตอนการสังเกตโดยทั่วไปแล้ว จะมีการจำกัดในการประเมินขั้นตอนการฟังแบบทางเดียว อย่างไรก็ตาม การสังเกตจากการ สัมภาษณ์ หรือ จากเหตุการณ์ที่มีปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ จะช่วยเสริมสร้างความรู้สึกต่อพฤติกรรมของ ผู้ฟังในการฟังที่มีปฏิสัมพันธ์กัน พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้นั้นจะรวมไปถึงการใช้วิธีการที่ชัดเจน วิธีการนี้ครูผู้สอนจะสร้างแบบ ประเมินโดยใช้ในการวัดพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนต้องการวัด โดยตรงและให้สอดคล้องกับเรื่องที่คุณผู้สอนต้องการประเมินจากการฟัง

1.5 การสัมภาษณ์ (Interview) วิธีการนี้จะเน้นที่การสัมภาษณ์ แบบตัวต่อตัวซึ่งเน้นที่ กระบวนการในการฟังอย่างลึกซึ้ง ความรู้สึกและพฤติกรรมในการฟังของผู้เรียน

1.6 แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนแสดงภาพสะท้อน และ การตั้งเป้าหมาย แฟ้มสะสมงานสามารถอธิบายความพยายามในการเรียนของผู้เรียน กระบวนการ เรียน และความสำเร็จในการเรียน เครื่องมือในการประเมินตนเองของผู้เรียน และองค์ประกอบที่ สำคัญในการเรียน จำเป็นต้องทำให้สมบูรณ์โดยการประเมินผลที่รับรองถึงระดับ การฟังของผู้เรียน และความเข้าใจในภาษา

2. การประเมินผลรวม (Summative assessment) คือ วิธีการประเมินผล และตัดสินผู้เรียน หลังจากผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการขั้นการเรียนการสอนแล้ว ซึ่งวิธีการนี้จะเน้นที่ขั้น กระบวนการ ของการเรียนรู้ เป็นการวัดความสามารถของผู้เรียนโดยการให้ผลย้อนกลับว่าผู้เรียน สามารถบรรลุ ถึงเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ การประเมินผลรวม (Summative assessment) แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การทดสอบ (Quizzes) ใช้ได้ทั้งการประเมินผลย่อย และ การประเมินผลรวม ใน การวัดผลทางภาษา ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียนและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา การทดสอบการฟัง ภาษาที่สองจะทดสอบในห้องเรียน ซึ่งเป็นการทดสอบโดยการฟังเพื่อความเข้าใจ 2) การทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement tests) หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนประเมินตนเองว่าบรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ สำหรับทักษะการฟังจะ

วัดด้านการฟังเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบทดสอบ ดังนี้ การใช้แบบทดสอบแบบเลือก-ตอบ แบบเขียนตอบ แบบเลือกรูปภาพ หรือ เรียงรูปภาพ ให้ถูกต้อง 3) การทดสอบความสามารถหรือความชำนาญ (Proficiency tests) มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถและความชำนาญในทักษะการฟัง ซึ่งสามารถทำแบบทดสอบได้ที่บ้าน ในโรงเรียนหรือสถานศึกษา สามารถใช้แบบทดสอบนี้จัดอันดับความสามารถ ในการฟังของผู้เรียนตามระดับหรือหลักสูตรของการฟังแต่ละระดับได้ แบบทดสอบนี้อิงตาม กรอบแนวคิด CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป) หรือ International English Language Testing System (IELTS) เป็นการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งจะวัดความเข้าใจทักษะการฟังของผู้เรียนเป็นหลัก

Burgess & Head (2005) กล่าวว่า การทดสอบการฟังแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการฟังของผู้เรียน มักจะประกอบด้วย 1) บอกและแสดงความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลเฉพาะได้ 2) ทำความเข้าใจรายละเอียดได้ 3) ทำความเข้าใจเนื้อหาโดยรวม ใจความสำคัญ หรือสิ่งที่ถูกกล่าวถึงได้ 4) อนุมานถึงทัศนคติหรืออารมณ์ของผู้พูดได้ 5) ระบุประเภทของสิ่งที่ฟังได้ว่าเป็นการพูดคุยประเภทใด ด้วยวัตถุประสงค์อะไร 6) บอกถึงหัวข้อเรื่องของการสนทนาได้ 7) ติดตามการพูดคุย ถกเถียง หรือ การเล่าเรื่องได้ 8) จับคู่ระหว่างคำพูดกับผู้พูดได้ และ 9) ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำชี้แจงได้

5. การพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของผู้เรียนภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สามารถสื่อสารได้ อย่างไรก็ตามการฝึกให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีทักษะการพูดที่ดีมีไม่เรื่องง่าย จึงมีผู้สนใจศึกษาประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพูดและการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ความสำคัญของการพูด

ทักษะการพูด เป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร ผู้คนทั่วไปมักจะพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นพูดกับคนในครอบครัว เพื่อนฝูง ในที่ทำงาน ในโรงเรียน พูดคุยเพื่อซื้อของ ทำธุระต่าง ๆ ที่ต้องติดต่อกับผู้คน Leong & Ahmadi (2017) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการพูดว่าเป็นการสร้างความหมายโดยใช้วัจนภาษาประกอบกับอวัจนภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Chaney, 1998) หรือการพูดคือการใช้ภาษาเพื่อแสดงออกถึง ความหมายเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ (Cameron, 2001) ส่วน Brown (2004) กล่าวว่า การพูดเป็นการที่ผู้สนทนามีการต่อรองเจรจาหาความหมาย (Negotiation of Meaning) ของความคิดเห็น ความรู้สึก และข้อมูลประเภทต่าง ๆ โดยการพูดเป็นขั้นตอนของการหาความหมายโดยเกี่ยวข้องกับการผลิต รับรู้ และการประมวลผลข้อมูล ซึ่งบางครั้งการพูดก็สามารถคาดเดาได้ เนื่องจากการใช้ภาษาหรือรูปแบบของภาษานั้นสามารถเกิดขึ้นซ้ำได้ในสถานการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกัน (Torky, 2006) อย่างไรก็ตามการพูดนับเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและยากกว่าการฟัง เพราะขณะพูด ผู้พูดไม่เพียงแต่ต้องทำความเข้าใจกับสารที่ได้รับเท่านั้น แต่ยังต้องสามารถผลิตสารที่ต้องการจะสื่อได้อีกด้วย (Cameron, 2001) และ Pinter (2006) เสริมว่า ความสามารถในการพูดคือการที่ผู้พูดสามารถพูดและคิดไปด้วยในขณะเดียวกันได้ นอกจากนี้ การพูดมักถูกมองว่าเป็นวิธีที่ใช้แสดงออกทางความคิด ความเชื่อ หรือแม้กระทั่งความรู้สึกที่ผู้พูดมีต่อผู้อื่น (Huebner, 1960) ผู้คนมักมองทักษะการพูดเป็นเรื่องที่ยากที่สุดในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนมักประสบปัญหาในการออกเสียงให้คล้ายกับเจ้าของภาษา อีกทั้งไม่สามารถนึกคำศัพท์ หรือสำนวนที่เหมาะสมได้

5.2 การพูดและองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดแบ่งออกตามหน้าที่ได้ 3 ประเภทตามหลักการของ Brown and Yules (1983) คือ การพูดเพื่อรักษาความสัมพันธ์ทางสังคม การพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และการพูดเพื่อการแสดงออกโดย Richard (2006) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interaction Function) หมายถึง การพูดคุยและมีส่วนร่วมในบทสนทนากับผู้อื่น เป็นการให้ความสำคัญต่อการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อรักษาสถานภาพและความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การทักทายเมื่อมีการพบกัน การพูดคุยเรื่องทั่วไป และการแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้พบเจอ เนื่องจากต้องการที่จะแสดงถึงความเป็นมิตรไมตรีจิตต่อกัน โดยจะมุ่งเน้นไปที่การแสดงออกถึงตัวตนและภาพลักษณ์ของผู้พูด มากกว่าสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร โดยบทสนทนานั้น สามารถเป็นไปได้ทั้งแบบทางการและไม่ทางการ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบททางสังคม

2) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Transaction Function) หมายถึง การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การแสดงความรู้สึกนึกคิด รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ เช่น การได้รับสินค้าและการบริการ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารคำพูดและการกระทำของผู้พูด

3) การแสดงออก (Performance Function) หมายถึง การพูดในที่สาธารณะที่มีการส่งสารหรือการให้ข้อมูลแก่ผู้ฟัง เช่น การประกาศแบบสาธารณะ การกล่าวสุนทรพจน์ และการพูดนำเสนอในชั้นเรียน โดยมักเป็นรูปแบบของการบรรยายมากกว่าการสนทนาโต้ตอบและมีความใกล้เคียงกับภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด

องค์ประกอบของการพูดเป็นพื้นฐานสำคัญที่ครูสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การพูดประกอบด้วย 1) ผู้พูด (Speakers) คือผู้ผลิตเสียง ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการบรรยายความคิดเห็นหรือความรู้สึก 2) ผู้ฟัง (Listeners) คือผู้รับสาร ซึ่งก็คือความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้พูด 3) คำพูด (Utterances) คือคำหรือประโยคซึ่งผลิตโดยผู้พูดเพื่อกล่าวถึงความคิดเห็น (Vanderkevent, 1990) ส่วน Harmer (2011) นำเสนอองค์ประกอบในการพูด 5 ประการ ได้แก่ ความเข้าใจ ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง และความคล่องแคล่ว มีรายละเอียดดังนี้

1) ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถในการรับรู้และการเข้าใจความหมายของประโยค โดยที่ผู้พูดสามารถโต้ตอบหรือเริ่มต้นบทสนทนาได้

2) ไวยากรณ์ (Grammar) ถือเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารด้วยวาจา เนื่องจากผู้พูดจะต้องเรียบเรียงประโยคการสนทนาให้ถูกต้อง ไวยากรณ์ภาษา หมายถึงการที่คำสามารถเปลี่ยนรูปแบบ

และรวมกลุ่มกัน กลายเป็นประโยคได้ และ Nelson (2001) เสริมว่า ไวยากรณ์คือการศึกษาวิธีการที่คำรวมกลุ่มกัน กลายเป็นประโยค โดยสรุป ไวยากรณ์ หมายถึงกฎที่จำเป็นสำหรับการจัดเรียงประโยคให้สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

3) คำศัพท์ (Vocabulary) หมายถึงการเลือกใช้คำอย่างเหมาะสมเพื่อใช้ในการสื่อสาร หากมีการใช้คำศัพท์ที่ไม่เพียงพอก็จะไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีคำศัพท์ที่จำกัดถือเป็นกำแพงที่กีดกันผู้เรียนจากการเรียนภาษา หากไม่ทราบไวยากรณ์ จะสามารถสื่อสารได้เพียงเล็กน้อย แต่หากไม่ทราบคำศัพท์ จะไม่สามารถสื่อสารได้เลย

4) การออกเสียง (Pronunciation) คือการที่ผู้เรียนผลิตภาษาได้อย่างชัดเจนขณะที่พูด ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการออกเสียงและทำนองเสียงที่ดี แม้ว่าจะมีคำศัพท์หรือความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัดก็ตาม โดยสรุป การออกเสียงคือการศึกษาวิธีการผลิตคำอย่างชัดเจนขณะพูด

5) ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือความสามารถในพูดอย่างราบรื่นและชัดเจน สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง รวมถึงการมีระดับความเร็วในการพูดที่เหมาะสม ซึ่งความคล่องแคล่วในการพูดถือเป็นเป้าหมายหลักของผู้เรียนภาษาจำนวนมาก

Liao (2000) ได้เสนอองค์ประกอบ 4 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารของ Canale และ Swain ได้แก่ ไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์สังคม การสนทนา และกลวิธีการสื่อสาร ซึ่งสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ดังนี้

1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) กล่าวคือ เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ กฎด้านภาษาศาสตร์ในการสร้างคำ การออกเสียง การสะกดคำ การสร้างประโยค รูปแบบไวยากรณ์ รวมไปถึงความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ หน่วยคำ โครงสร้างประโยค และระบบการออกเสียง เป็นต้น นอกจากนี้ยังครอบคลุมการตีความของคำและประโยค โดยมุ่งเน้นไปที่ความรู้และทักษะในการทำความเข้าใจความหมายอย่างถูกต้อง

2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การพูดและการทำความเข้าใจในคำพูดอย่างเหมาะสม ในบริบทภาษาศาสตร์สังคมที่แตกต่างกัน เช่น หัวข้อบทสนทนา สถานะของกลุ่มบทสนทนา และจุดประสงค์ของการมีปฏิสัมพันธ์ ความเหมาะสม

ดังกล่าว คือความเหมาะสมทั้งในด้านความหมายและโครงสร้าง ครูผู้สอนควรเสริมสร้างการตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมแก่นักเรียน โดยให้คำนึงถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมชนะใช้ภาษา เช่น โทนเสียงที่ใช้ การสื่อสารแบบอวัจนภาษา และความเหมาะสมของเนื้อหา เป็นต้น

3) ความสามารถในการสนทนา (Discourse Competence) คือ ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์และความหมายในการพูด หรือเขียนข้อความในประเภทต่างๆ เช่น ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง การเขียนเพื่อโต้แย้ง และการเขียนจดหมายเชิงธุรกิจ

4) ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร (Strategic Competence) กล่าวคือ ความเชี่ยวชาญด้านกลวิธีที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ หรือเพื่อชดเชยการสื่อสารที่บกพร่อง โดยทั่วไปแล้ว ผู้ใช้กลวิธีการสื่อสารอาจมีความสามารถในการสื่อสารอย่างจำกัดหรือไม่เพียงพอ ซึ่งผู้สื่อสารที่มีความสามารถในด้านไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์สังคม และการสนทนา มีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีการสื่อสารน้อยลง อย่างไรก็ตาม ผู้สื่อสารที่สามารถใช้กลวิธีการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็อาจถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารได้เช่นเดียวกัน

ในส่วนของการพูดภาษาที่สอง Burns (2013) ได้นำเสนอโครงสร้างที่มีความจำเป็นต่อการพูดภาษาที่สอง ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้ในภาษาและการสนทนา ทักษะการพูด และกลวิธีการสื่อสาร ซึ่งการเรียนพูดภาษาที่สองคือการเพิ่มความสามารถในการใช้องค์ประกอบเหล่านี้ เพื่อที่จะพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และเหมาะสม โดยสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ ดังนี้

1) ความรู้ในภาษาและการสนทนา (Knowledge of Language and Discourse) คือการรู้รูปแบบของเสียงในภาษา ซึ่งในภาษาอังกฤษนั้นหมายถึงการสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การรู้ไวยากรณ์และคำศัพท์ของภาษา รวมไปถึงการเข้าใจโครงสร้างภาษา

2) ทักษะการพูด (Core Speaking Skill) คือ การพัฒนาความสามารถในการพูด เพื่อที่จะสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว เช่น ระดับความเร็วในการพูด การใช้กลุ่มคำ การหยุดเว้นวรรค การใช้วลีเฉพาะ และการเชื่อมประโยค นอกจากนี้ยังรวมถึงการทำความเข้าใจ การให้ข้อเสนอแนะ และการทำให้บทสนทนานั้นต่อเนื่อง เช่น การเริ่มต้นหัวข้อสนทนาและการผลักดันพูด

3) กลวิธีการสื่อสาร (Communication Strategies) คือ การพัฒนากลวิธีการสื่อสาร เพื่อชดเชยความรู้ในภาษาที่มีอย่างจำกัด เช่น การพูดซ้ำและการสร้างคำใหม่ รวมถึงการวางแผนล่วงหน้าถึงสิ่งที่พูด การสอบถามเพิ่มเติม และการตรวจสอบความเข้าใจให้ตรงกัน

กล่าวโดยสรุป การพูดคือ การสื่อความหมาย เพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือ ผู้พูด ผู้ฟัง ภาระคำพูด อย่างไรก็ตาม การพูดไม่เพียงแต่เป็นการเปล่งเสียงหรือการพูดออกมาเท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วยความเข้าใจ ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง และความคล่องแคล่ว อีกทั้งหากเป็นการพูดภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษ ผู้พูดต้องคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจในภาษา การพัฒนาทักษะการพูด และการสื่อสารโดยใช้กลวิธีที่เหมาะสม ดังนั้น การเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ของการพูดและการฝึกพัฒนาตนเองในแต่ละองค์ประกอบ จึงถือเป็นสิ่งสำคัญ ครูผู้สอนควรสนับสนุนให้นักเรียนมีความตระหนักรู้ในองค์ประกอบดังกล่าว รวมถึงควรตอบสนองต่อบัณฑิตด้านความรู้สึกรักของนักเรียน เช่น การวิตกกังวลและการประหม่าเกินอายุ ในการพูดภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่น

5.3 หลักการสอนพูดภาษาอังกฤษ

เป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษคือการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ความสามารถในการพูดจึงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับคนส่วนใหญ่แล้ว ความสามารถในการพูดภาษานั้นแสดงถึงการมีความรู้ในภาษา เนื่องจากการพูดคือพื้นฐานในการสื่อสารของมนุษย์ และการพูดภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ถูกมองว่าเป็นทักษะที่เป็นที่ต้องการมากที่สุดจาก 4 ทักษะ (Bailey and Savage, 1994) ในขณะเดียวกัน Dakowska (2005) เพิ่มเติมว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุดในการสอนภาษา และเป็นทักษะที่พัฒนาได้ยากที่สุด ดังนั้น การสอนพูดภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม หากมีการเรียนรู้แค่ภายในห้องเรียน นักเรียนอาจได้รับการสนับสนุนให้พูดภายในห้องเรียน แต่เมื่อบทเรียนสิ้นสุดลง นักเรียนกลับไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษานั้น ๆ ในการสื่อสารในชีวิตจริง นักเรียนบางคนอาจหาโอกาสฝึกฝนนอกห้องเรียน แต่แน่นอนว่ายังมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่ได้ฝึกฝนเลย ข้อจำกัดของการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ คือ นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษานั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น หลักการสอนภาษาอังกฤษควรเน้นไปที่การสอนที่ช่วยให้นักเรียนนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้จากในห้องเรียน ไปประยุกต์ใช้ภายนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อเป็นการเน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของการสอนพูดภาษาอังกฤษ Harmer (2011) ได้กล่าวถึง 3 เหตุผลหลัก ของการสอนพูดไว้ว่า 1) นักเรียนจะได้รับโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชีวิตจริงและเสริมสร้างความมั่นใจผ่านสถานการณ์ที่กำหนด 2) นักเรียนสามารถใช้ความรู้ที่เรียน รวมถึงได้รับข้อเสนอแนะหรือการปรับปรุงแก้ไข เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด 3) นักเรียนจะถูกกระตุ้นให้ใช้ภาษาขณะเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดในห้องเรียน โดยการสอนพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการสื่อสารผ่านกิจกรรมในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในรูปแบบการสื่อสารที่แท้จริง ซึ่งคุณสมบัติของกิจกรรมการสอนพูดที่ประสบความสำเร็จว่านักเรียนต้องมีส่วนร่วมเท่า ๆ กัน (Brown, 2011) กล่าวคือ ต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้พูด

Bailey (2005) ได้เสนอแนวทางในการสอนพูดสำหรับครู ไว้ 6 แนวทาง ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 2 (Second Language) และภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Foreign Language)
2. ควรมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เช่นงานกลุ่มหรืองานคู่
3. กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดควรครอบคลุมการใช้ภาษาหลากหลายรูปแบบ
4. ครูผู้สอนควรกำหนดหัวข้อบทสนทนาให้สอดคล้องกับเนื้อหาแบบเรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้
5. ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถในการพูด
6. นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทั้งด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้อง

Nunan (2003) กล่าวถึงหลักของการสอนพูด 5 ประการ ดังนี้

1. การตระหนักถึงความแตกต่างในบริบทของการเรียนภาษา เนื่องจากการเรียนพูดมีสองบริบทหลัก คือภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ การเรียนพูดเป็นสิ่งที่ท้าทายมากสำหรับผู้เรียนภาษาซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสดังกล่าวได้พูดภาษาต่างประเทศนอกห้องเรียนน้อย

2. นักเรียนควรได้ฝึกการพูดทั้งด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้อง ซึ่งความคล่องแคล่วหมายถึงการที่นักเรียนสามารถพูดภาษานั้นได้ไวและมั่นใจ ส่วนความถูกต้องหมายถึงสิ่งที่นักเรียนพูดนั้นตรงกับสิ่งที่ผู้ใช้ภาษานั้นพูด

3. ให้นักเรียนมีโอกาสในการทำงานคู่และงานกลุ่ม เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้พูดในชั้นเรียน รวมถึงมีการจำกัดเวลาพูดของครูผู้สอน

4. วางแผนในการจัดกิจกรรมและมอบหมายภาระงานให้เกี่ยวข้องกับการพูดต่อรองเจรจาหาความหมาย โดยมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้พูดและผู้ฟัง

5. มีการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียนให้มีการฝึกพูดทั้งการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการพูดเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

Brown (2001) ได้กล่าวถึงหลักการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ 7 ประการ ได้แก่

1. การใช้วิธีการสอนที่ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน ตั้งแต่การเน้นภาษาเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับความถูกต้องของการใช้ภาษา ไปจนถึงการเน้นสารเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ ความหมาย และความคล่องแคล่วในการพูด โดยครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นเนื้อหาหรือกิจกรรมที่มีการโต้ตอบกัน และไม่เน้นไวยากรณ์หรือการออกเสียงมากนัก

2. การเสริมสร้างแรงจูงใจภายในของผู้เรียนและส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายสูงสุดตามความสนใจ รวมถึงการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ

3. การส่งเสริมการใช้ภาษาตามสภาพจริง กล่าวคือ การสอนโดยอ้างอิงจากบริบทและสถานการณ์ทางสังคมที่แท้จริง

4. การให้ข้อเสนอแนะและการตรวจแก้ที่เหมาะสม ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. มีการเชื่อมโยงทักษะการพูดไปพร้อมกับทักษะการฟัง เพื่อให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

6. ให้โอกาสนักเรียนได้เริ่มการสื่อสารด้วยวาจา เช่น การเริ่มบทสนทนา การเสนอหัวข้อในการสนทนา การถามคำถาม และการเปลี่ยนเรื่องในการสนทนา เป็นต้น

7. มีการส่งเสริมการพัฒนากลวิธีการพูดที่หลากหลาย เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารด้วยวาจา

ในส่วนของกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ Brown (1994) ได้แนะนำกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งมีส่วนช่วยให้การสอนพูดในห้องเรียนนั้นประสบความสำเร็จ เช่น การสัมภาษณ์ การระดมความคิด การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap) การแก้ไขปัญหา การเล่นเกม และการแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้สื่อการสอนเองก็มีบทบาทสำคัญเช่นเดียวกัน โดยต้องเป็นสื่อที่มีความสนุกและน่าสนใจเพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่รู้สึกเบื่อ Brewster, Ellis, and Girard (2003) ได้กล่าวถึงสื่อการสอนที่เหมาะสมแก่การนำมาประยุกต์ใช้กับการสอนพูด ได้แก่ หนังสือนิทาน เพลง บทกลอน เกม วิดีโอ ใบบาน และบัตรคำ ส่วน Burns & Richards (2020) เสนอแนะว่าในการจัดกิจกรรมในห้องเรียนภาษาควรให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มเล็กๆ ในหัวข้อที่ครูกำหนด ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนร่วมชั้นได้รับรู้แนวคิดของแต่ละกลุ่มด้วย กิจกรรมการสอนพูดทั่วไปที่นิยมใช้ในห้องเรียนภาษา ได้แก่ การเว้นช่องว่างให้เติมข้อมูล การแก้ปัญหา การจำลองเหตุการณ์ และการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมเหล่านี้กำหนดให้ผู้เรียนต้องใช้ภาษาพูดร่วมกันเพื่อ ทำให้เนื้อหาสมบูรณ์ หรือเพื่อแก้ไขปัญหา และบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ และครูควรแทรกองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นรูปแบบภาษาที่นิยมใช้ เพื่อให้ผู้เรียนนำมาใช้พูดโต้ตอบกับผู้อื่นได้ อาจใช้กิจกรรมการสัมภาษณ์และจัดทำแบบสำรวจง่ายๆ หรือจับคู่สนทนา สำหรับผู้เรียนอายุน้อย อาจใช้กิจกรรมง่ายๆ ใช้ภาษาไม่ซับซ้อนมากนัก เช่น การเล่นเกม เป็นต้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับการสอนพูดภาษาอังกฤษสรุปได้ว่า การสอนพูดภาษาอังกฤษมีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดผ่านกิจกรรมต่างๆและมีการจัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ การสอนพูดมักจะมุ่งเน้นไปที่การฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วและเกิดความผิดพลาดในการพูดน้อยที่สุด มีการส่งเสริมการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยกิจกรรมและภาระงานควรมีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง

5.4 กลยุทธ์การพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายส่วน อาทิ การออกเสียง การเน้นเสียง เสียงท้าย เสียงสูงต่ำ การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบท การสร้างประโยค รวมไปถึงความคล่องแคล่วในการสื่อสาร ดังนั้นผู้เรียนพูดเป็นภาษาต่างประเทศจึงควรศึกษากลยุทธ์การพูดเพื่อนำมาใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Basalama (2020) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่ต้องเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ภาษาใหม่ กลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนการพูด เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์อภิปราย ความรู้ความเข้าใจ และอารมณ์ กลยุทธ์ที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือการจดบันทึก การแปล ความร่วมมือ การประเมินตนเอง กลยุทธ์ในการเรียนรู้การพูดที่ผู้เรียนเลือกใช้ ขึ้นอยู่กับผู้เรียน โอกาสและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

Bygate (1987) ระบุถึงทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. Polite requests and offers
2. Reacting to the speaker's message
3. Agreeing with the speaker
4. Asking for clarification
5. Checking agreement
6. maintaining the conversation
7. Developing and directing the topic of conversation
8. Expressing the speaker's attitude to their message
 - choosing appropriate topics
 - introducing a new topic
 - deciding on the length of the conversation
 - starting the conversation
 - finishing the conversation
 - changing and returning to previous topics

- developing and directing the topic of conversation by using discourse markers to structure the turn

- maintaining the conversation

9. Changing and returning to previous topics

10. Finishing the conversation

11. Introducing a new topic

12. Starting the conversation

Goh and Burns (2012) กำหนดขอบเขตความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ 3 เรื่องสำคัญ คือ

1. ความรู้ด้านภาษา (Knowledge of language and discourse) ประกอบด้วย phonological knowledge, lexical knowledge, grammatical knowledge, discourse knowledge

2. ทักษะการพูดภาษา (Core speaking skills) ประกอบด้วย production of pronunciation,

performing speech functions (requests, offers etc.), interaction management, discourse organization of extended spoken texts

3. กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication strategies) ประกอบด้วย cognitive strategies (e.g. paraphrasing circumlocution), metacognitive strategies (e.g. planning speaking), interaction strategies (e.g. checking comprehension, repeating an utterance)

Lackman (2010) กล่าวว่าทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

2. ความถูกต้อง ชัดเจน (Accuracy with Words & Pronunciation)

3. การใช้รูปแบบภาษาให้เหมาะกับหน้าที่ (Using Functions)

4. การเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับบริบท (Appropriacy)
5. จังหวะในการพูดโต้ตอบ (Turn-taking Skills)
6. ความสั้นยาวของเนื้อหา (Relevant Length)
7. การตอบคำถาม และการเริ่มต้นสนทนา (Responding and Initiating)
8. การแก้ไขสิ่งที่พูดผิด และการทวนคำพูด (Repair and Repetition)
9. การเลือกใช้คำศัพท์และถูกต้องตามไวยากรณ์ (Range of Words and Grammar)
10. การใช้คำพูดที่เป็นตัวบอกรับหรือความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Markers)

กล่าวโดยสรุป ทักษะการพูดภาษาประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากมาย หลายประเด็นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษของ Lackman (2010) จำนวน 10 ทักษะ เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัยเพื่อให้นักศึกษาประเมินตนเองต่อไป

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ พบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมทักษะการฟังหรือพูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ ดังนี้

ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย (2561) ศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาหน้าเที่ยงวิทยาการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาหน้าเที่ยงวิทยาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ด้วยการสุ่มอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ 8 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) พอดคาสต์ (Podcast) 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 4) แบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียน คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์หลังการทดลอง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

มณีนรณี กรรณิกา (2561) ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะฟังภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยางวิทยาการ อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 28 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์จำนวน 8 แผน แบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.34-0.67 มีค่าอำนาจจำแนก รายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.33-0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 และแบบวัดความคิดเห็นที่มี ต่อการเรียนด้วยรายการโทรทัศน์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33-0.79 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้

รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.43/75.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6042 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านการฟังเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.42 3) นักเรียนมีคะแนนทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโทรทัศน์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยรายการ โทรทัศน์โดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนรู้ด้วยรายการโทรทัศน์มีความหลากหลายของรายการโทรทัศน์ทำให้เกิดทักษะการฟัง และ การเรียนรู้ผ่านรายการโทรทัศน์ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

ศิริพันธ์ เอื้อนโธสงค์ (2561) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบพูดปากเปล่า แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับดี

รุ่งนภา จิตตสินนาวา (2562) ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระ

บรมราชูปถัมภ์ จำนวน 34 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ภาคเรียนที่สองปีการศึกษา 2562 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน จำนวน 4 แผน แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษทางตรง เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า T-test dependent ผลการศึกษาพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนโดยแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมาก

อรรธรณ สีนารุณ (2563) ศึกษาการสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจุดประสงค์งานวิจัย คือ (1) เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (2) เพื่อเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองก่อนและหลังการเรียนการสอนภาษาที่เน้นภาระงานกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกประถม จำนวน 49 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบประเมินความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหลังการเรียนจบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดความมั่นใจในตนเองที่ใช้ในการประเมินก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความมั่นใจในตนเองของนักเรียน ผลสรุปการวิจัยคือความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนการสอน ภาษาที่เน้นภาระงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 70 อยู่ในระดับดีเยี่ยมและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนหลังเรียนด้วยการสอนภาษาที่เน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน

ชนกนันท์ เกตุดี (2565) ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายคือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดยาง (มีมานะวิทยา) อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 21 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบทดสอบวัดความสามารถทางในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพกิจกรรม (E1/E2) เท่ากับ 75.46/77.05 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยความสำคัญที่ระดับ .05

อจินไตย พวงทอง (2565) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest-posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/14 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดย ใช้ หั อ ง เรี ย น เป็น ห นั ว ย สุ่ม เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล มี 3 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัด ทักษะ

การพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ที่ระดับมากที่สุด

นิสิกรณิ์ สถาพรพิสิฐนา และคณะ (2566) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ 2) สร้างและหาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ 3) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ประเด็นต่อไป 3.1) ผลการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู 3.2) ความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาครู และ 4) ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาครู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จำนวน 60 คน โดยสมัครตามความสนใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ หลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ แบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียน และแบบสอบถามหลักสูตร เก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง และการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้เวลา 4 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 24 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ที่ส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ด้านเนื้อหา ควรเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์และวลีภาษาอังกฤษตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยจัดบทเรียนเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน และการประเมินผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษออนไลน์ ควรเน้นรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย เช่น การจับคู่ การลากเส้น การพิมพ์ตอบ โดยระบุคำสั่งของข้อคำถาม เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อที่ชัดเจน และข้อคำถามต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร และด้านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ ควรเน้นการออกแบบแพลตฟอร์มที่ทันสมัย ง่ายต่อการใช้งาน ตัวอักษรไม่เล็กจนเกินไปและใช้โทนสีที่สบายตา 2. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ พบว่า หลักสูตรฝึกอบรม

ออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายการฝึกอบรมออนไลน์ 2) ระยะเวลาการฝึกอบรมออนไลน์ 3) โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ 4) กระบวนการฝึกอบรมออนไลน์ และ 5) การประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ โดยบทเรียนการฟังภาษาอังกฤษ หลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ การตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.01/81.10 ผลการศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ พบว่า นักศึกษาครูมีผลการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์ ประเมินตามกระบวนการ CIPP Model ซึ่งผลการประเมินหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และดำเนินการขยายผลกับนักศึกษาครู หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ตามความสนใจจำนวน 50 คน ใช้ระยะเวลา 24 ชั่วโมง โดยเปิดระบบการฝึกอบรมการฟังภาษาอังกฤษออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาครูมีผลการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาครูที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ผังมโนทัศน์พบงานที่น่าสนใจ ดังนี้

Chularut & Debecker (2004) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาประสิทธิภาพของผังมโนทัศน์ของต่อกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 79 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ความสำเร็จในการเรียนรู้จากบทความภาษาอังกฤษของนักเรียน และกลยุทธ์ในการเรียนภาษาด้วยตนเองโดยใช้กลยุทธ์ในการตรวจสอบด้วยตนเองและการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน และความมั่นใจในตัวเองว่าตนจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ (Self Efficacy) มีการสุ่มตัวอย่างเพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมี

การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนผลการทดลองพบว่า ผังมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับระยะเวลาวิธีสอนระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษในการควบคุมตนเองให้มีความมั่นใจว่าตนเองจะพัฒนาภาษาอังกฤษได้และความสำเร็จจาก 4 ตัวแปร ตัวแปรทั้งสี่ตัวพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยคาดว่าการศึกษาในครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยเฉพาะผู้เรียนที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียน และนักการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกายิ่งไปกว่านั้นจำนวนของนักการศึกษาที่ทำงานในโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกากำลังเผชิญกับผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือด้านภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยพบว่าผังมโนทัศน์มีเป้าหมายเพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้โยงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ ลงไปในผังความท้าทายในการสร้างผังมโนทัศน์จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดการกับความพยายามเหล่านั้นและผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังสร้างผังมโนทัศน์เค้าจะได้ใช้การ การจัดการการควบคุมตนเองเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นในการสร้างผังมโนทัศน์และเพื่อที่จะเฝ้าดูพัฒนาการในการทำสำเร็จนักเรียนจะเกิดการเฝ้าระวังเพื่อที่จะได้รู้ว่าส่วนไหนของผังมโนทัศน์ยังต้องการข้อมูลเพิ่มเติมและส่วนไหนของผังยังต้องการความเชื่อมโยงของข้อมูลผู้เรียนยังต้อง ทำความเข้าใจกับข้อมูลทั้งหมดจะต้องทำให้ข้อมูลต่าง ๆ ชัดเจนและต้นตัวกับความสับสนของข้อมูลภาษาอังกฤษที่ตนต้องทำความเข้าใจให้ได้ก่อนที่จะสร้างผังมโนทัศน์และเมื่อสามารถสร้างผังมโนทัศน์เสร็จเรียบร้อยแล้วเค้าก็จะมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเกิดความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ในที่สุด ผลการศึกษานี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและมีประโยชน์ต่อผู้สอนอีกด้วยในประเด็นที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างในระดับที่สูงสุดผ่านการใช้ผังมโนทัศน์เนื่องจากกลยุทธ์นี้ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถด้วยตัวของเขาเองในการทำความเข้าใจในภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องมีคุณครูเข้าไปยุ่งเกี่ยวและไม่มีเทคโนโลยีเค้าไปช่วยเหลือแต่อย่างใด

Dwifinanta & Ikhsanudin (2014) ศึกษาวิจัยเรื่องการสอนฟังเพื่อความเข้าใจในบทความเชิงพรรณนาโดยใช้เทคนิคผังมโนทัศน์ เป็นงานวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนจากห้องไอพีเอส 11 จำนวน 30 คนในปีการศึกษา 2013 เป็นเด็กนักเรียนเกรด 11 ของโรงเรียน SMA Mujahidin Pontianak เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มมีการทดสอบก่อน

เรียนและหลังเรียน งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบแบบเขียนตอบในรูปของตัวเลือกแบบมีตัวเลือกและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ขนาดของผล (Effect Size) ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของผลอยู่ในระดับสูงด้วยคะแนน .94 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ระดับ .80 สรุปได้ว่าการสอนฟังเพื่อความเข้าใจโดยใช้ผังมโนทัศน์กับเด็กเกรด 11 มีประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการหาใจความสำคัญ และรายละเอียด ของข้อมูลโดยใช้ เทคนิคผังมโนทัศน์เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าครูผู้สอนควรเน้นใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อออกแบบกิจกรรมการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ น่าสนใจ สนุกสนานและมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ครูผู้สอนควรใช้ผังมโนทัศน์ในการสอนฟังเพื่อความเข้าใจกับบทความเชิงพรรณนาในหัวข้อ อื่นๆ ควรพิจารณาถึงความรู้ดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทความที่จะต้องสร้างผังมโนทัศน์ และควรอธิบายเทคนิคการใช้ผังมโนทัศน์เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจวิธีการสร้างผังมโนทัศน์ก่อนที่จะนำไปหาใจความสำคัญและรายละเอียดในบทความต่างๆ

Erdem (2017) ได้ศึกษาการใช้เทคนิคผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต เนื่องจากเทคนิคนี้เป็นการช่วยจัดบันทึกที่ทรงอำนาจ ช่วยเปิดเผยความคิดของสมองจากมุมมองที่แตกต่าง ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองซีกขวาและซีกซ้ายอย่างลุ่มลึก เทคนิคผังมโนทัศน์มีประโยชน์ในเรื่องของการทบทวนพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิจดจ่อกับเนื้อหาและสามารถจัดการความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดประสงค์การวิจัยเพื่อระบุถึงความคิดของนักศึกษาในการใช้ผังมโนทัศน์ และกระบวนการพัฒนาผังมโนทัศน์ งานวิจัยครั้งนี้มีการใช้การสัมภาษณ์เป็นวิธีการวิจัยเชิงพรรณนา กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 31 คนได้แก่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรต่างๆ ทั่วหลักสูตรที่ Ankara University คณะวิทยาศาสตร์ศึกษา ในภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง ปีการศึกษา 2016 ถึง 2017 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Content analysis ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาใช้ผังมโนทัศน์เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้มากที่สุดรองลงมาได้แก่การวางแผนและเพื่อสังคม ในประเด็นของการเรียนรู้นักศึกษาใช้เพื่อ สรุปสิ่งที่เรียนมาเป็นอันดับหนึ่งรองลงมาได้แก่เพื่อเป็นการเน้นว่าได้เรียนรู้อะไรมาบ้างและเพิ่มเติมสิ่งที่ควรจดจำและประโยชน์ข้อที่สามคือเพื่อใช้ในการทำสรุปลำดับต่อมาคือการจัดบันทึกเพื่อการเตรียมตัวสอบ ส่วนประเด็นของข้อจำกัดในการใช้ผังมโนทัศน์นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าพวกเขา

ไม่มีสิ่งที่เราจะเอามาใช้เขียนผังมโนทัศน์ตลอดเวลาหรือไม่ก็ไม่สามารถมองเห็นข้อมูลเป็นภาพได้ทุกครั้งและเป็นเรื่องยากที่จะเขียนผังมโนทัศน์ที่สะท้อนความคิดให้ออกมาอย่างชัดเจน อีกประเด็นที่น่าสนใจก็คือในเมื่อมันเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทำขึ้นมาเองจึงเป็นการยากที่จะให้ผู้อื่นมาเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเขียนขึ้น และเพื่อตอบจุดประสงค์ที่ว่าพวกเขามีกระบวนการในการพัฒนาการเขียนผังมโนทัศน์อย่างไรหรือนักศึกษาให้ข้อมูลว่าหลังจากที่ได้เขียนผังมโนทัศน์ไปหลายหลายครั้งมันทำให้พวกเขามองเห็นสิ่งต่างๆชัดเจนขึ้นกลายเป็นภาพในสมองแทนที่จะเป็นการจดจำถึงตัวหนังสือและพวกเขาได้พัฒนาทักษะการวาดภาพและใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้นด้วย ผู้วิจัยสรุปในตอนท้ายว่าครูควรสอนให้ผู้เรียนใช้ผังมโนทัศน์ในหัวข้อ และวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เช่น เพื่อการจดบันทึก เพื่อการสรุปความ เพื่อการตีความ ยิ่งใช้บ่อยผู้เรียนย่อมเกิดความชำนาญและรู้จักมองข้อมูลเป็นภาพได้ง่ายยิ่งขึ้น

Hawara et al. (2019) ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจให้กับนักเรียนเกรด 10 ที่โรงเรียน SMAN 3 Kota Bengkulu เป็นงานวิจัยแบบกึ่งทดลอง Quasi-experimental research เก็บข้อมูลในปี 2018 ถึง 2019 กลุ่มประชากรของงานวิจัยได้แก่นักเรียนเกรด 10 ที่ถูกแบ่งออกเป็นสองห้องเรียนจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 68 คนหนึ่งกลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่เป็นกลุ่มทดลองมีนักเรียน 34 คนและกลุ่มควบคุมมีนักเรียน 34 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ข้อสอบฟังภาษาอังกฤษที่อยู่ในรูปแบบของการเขียนเรียงความและเป็นแบบเลือกตอบ 14 ข้อ ทั้งสองกลุ่มทดลองต้องสอบก่อนเรียนและหลังเรียนผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ถูกสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม TBL ช่วยเพิ่มความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนในการฟังเพื่อระบุใจความสำคัญ การฟังเพื่อทำความเข้าใจกับโครงสร้างและลักษณะเฉพาะของสิ่งที่ฟัง ผู้วิจัยแนะนำว่าครูผู้สอนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนภาษาอังกฤษจะช่วยเพิ่มผลกระทบบวกให้กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก และได้แนะนำให้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการฟังอีกด้วย

Tuyen, L.V. & An, H.H. (2019) ศึกษาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนามที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อค้นหาข้อมูลว่าคุณครูและ

นักเรียนได้รับประโยชน์จากการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อจัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร การศึกษาครั้งนี้ได้ให้นักศึกษาจำนวน 383 คนและคุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 10 คนใช้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้เครื่องมือสองชิ้นได้แก่ แบบสอบถามและแบบสังเกตผลการศึกษาพบว่าคุณครูผู้สอนมีความเข้าใจใน หลักการสอนแบบ เน้นภาระงาน คุณครูส่วนใหญ่และนักเรียนส่วนใหญ่รู้ชัดเจนว่าประเภทและข้อดีของการสอนแบบ เน้นภาระงานในห้องเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์อย่างไรการศึกษาค้นพบว่ามีการใช้การจัดการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่เสมอเสมอในห้องเรียนที่เป็นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ การศึกษาครั้งนี้คาดหวังที่จะชี้ให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้แบบเน้นพนักงานเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในประเทศในบริบทของประเทศเวียดนามกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ได้แก่ผู้เรียนที่มีเชื้อภาษาอังกฤษจากกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนจำนวน 20 กลุ่มที่เป็นนักศึกษาชั้นปี ที่สองชั้นปีที่สามและชั้นปีที่สี่ประกอบด้วย 9 คณะได้แก่การเรียนภาษาเกาหลีการเรียน การศึกษา ภาษาญี่ปุ่นญี่ปุ่นศึกษาการบริหารธุรกิจการจัดการท่องเที่ยวการเงินและการธนาคารข้อมูลทาง เทคโนโลยีอุตสาหกรรมอาหารการออกแบบศิลปะและวิศวกรรมไฟฟ้านักศึกษาทุกคนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือเล่มเดียวกันที่ชื่อว่าอเมริกันเธิ์ดวิกและทุกกลุ่มเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนชั่วโมงเท่ากันในเรื่องสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 10 คนนั้นทั้ง 10 คนจบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์สอนมากกว่า 3 ปี มีอาจารย์ผู้ชายจำนวน 7 คนและอาจารย์ผู้หญิงจำนวน 3 คนมีอายุอยู่ในช่วง 25 ถึง 41 ปี ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการสอนด้วยเพื่อที่จะยืนยันว่าคุณครูได้ใช้หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานเพื่อจัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษที่สอนเป็น ภาษาต่างประเทศจริงๆ จากการศึกษาเผยให้เห็นว่าคุณครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นอย่างดีแต่ภาระงานที่จัดให้นักเรียนนักศึกษาในห้องนั้นบางภาระงานก็ มิได้ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ต้องมีความเข้าใจในกิจกรรมที่จัดเป็นอย่างดี ต้องทำให้ผู้เรียนเห็นความจำเป็นและต้องการ สื่อสารอย่างจริงจัง ครูควรมีการฝึกฝนให้เคยคุ้นชินกับแนวทางการสอนแบบเน้นภาระจะเข้า ใจความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียนและสิ่งที่นักเรียนต้องการจริงๆจากห้องเรียนภาษาอังกฤษ อาจต้องใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ยากจนเกินไป คำสั่งต่างๆต้องชัดเจน และมีการจัดการชั้นเรียนที่

สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น และสนใจในกิจกรรมที่จัดให้ด้วย ควรฝึกให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษา กล้าสื่อสารผิดพลาด และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจในที่สุด

Hamouda (2020) ศึกษาผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และ การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชาวซาอุดีอาระเบียที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในภาควิชาภาษาอังกฤษและการแปล มหาวิทยาลัย Qassim ประเทศซาอุดีอาระเบียจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ ข้อสอบซึ่งเป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพผู้เรียนที่ถูกคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับปานกลางโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 30 คน กลุ่มแรกได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีจำนวน 6 บทเรียนส่วนกลุ่มที่สองเรียนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบการพูด (TOEIC) แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผลการทดสอบการพูดมีความแตกต่างโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความชอบและมีความต้องการต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในทางเดียวกัน ผลของการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและการวางแผนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในอนาคต

Al-Tamimi et al. (2020) ศึกษาค้นหาว่านักศึกษาชาวเยเมนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษหรือไม่อย่างไร และมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่หลังจากได้รับการสอนแบบเน้นภาระงาน การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการกึ่งทดลอง ไม่มีกลุ่มควบคุม เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพการเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน มีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อที่จะหาปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นและแรงจูงใจโดยการสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เผชิญในการพูด

ภาษาอังกฤษมี ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบสะดวก กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักศึกษาจาก คณะศึกษาศาสตร์ Hadhramout University ประเทศเยเมน จำนวน 20 คน ในปี การศึกษา 2018 ถึง 2019 การศึกษาพบว่านักศึกษาเผชิญกับปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ หลาย ปัญหา เช่น ความรู้ด้านเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ปัญหาในการพูดคุยตอบโต้เวลาสนทนา ภาษาอังกฤษให้ยาวนาน มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้วย การศึกษาวิจัยครั้งนี้แนะนำว่า ผู้เรียนผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรมุ่งเน้นไปที่ปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่ไม่ว่า พวกเขาจะต้องการพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารในลักษณะใด

Khodabandeh (2020). ได้ทำการเปรียบเทียบผลการใช้ผังมโนทัศน์ร่วมกับแนวทางการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านเพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนประเภทที่ชอบเข้าสังคม (extrovert) และผู้เรียนที่ไม่ชอบเข้าสังคม (introvert) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ มีการดำเนินการทดสอบคุณสมบัติของผู้เรียนก่อนคัดเลือกเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดลองกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 80 คนที่เรียนภาษาอังกฤษที่ฝ่ายมัธยมศึกษาโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นสี่กลุ่มเท่าๆกันตาม ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยทุกกลุ่มมีลักษณะการเรียนรู้ที่คล้าย คล้ายครั้งกันการทดสอบการ พูดได้ถูกเอามาใช้โดยผลการวิจัยมีการนำแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษมาใช้เพื่อวัดผลการ ทดสอบเพื่อที่จะทำให้เห็นว่าผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษที่เท่าเทียม กันหลังจากทำการทดสอบก่อนเรียนไปแล้ว ทุกกลุ่มจะได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคแผนผัง มโนทัศน์ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้เรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิมวาดผังมโนทัศน์ในแต่ละหัวข้อที่ จะต้องนำเสนอในขณะที่กลุ่มที่มีผู้เรียนเป็นแบบห้องเรียนกลับด้านจะมีการระดมความคิดในหัวข้อ ที่จะต้องใช้เทคนิคผังมโนทัศน์ทุกครั้งหลังจากการจัดการเรียนรู้ถึง 12 บทเรียนทุกกลุ่มจะได้รับการ ทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนจากการทดสอบพูดหลังเรียนต่างแตกต่างกัน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติในประเด็นของไวยากรณ์ความเข้าใจในเนื้อหาการออกเสียงความ คล่องแคล่วในการสนทนาและคำศัพท์ภาษาอังกฤษผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้เรียนที่เป็น กลุ่มที่ไม่ชอบเข้าสังคมในห้องเรียนกลับด้านจะได้รับประโยชน์มากกว่าในขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่เป็น พวกชอบสังคมจะได้รับประโยชน์ มากกว่าในห้องเรียนแบบดั้งเดิม

Darussalam et al. (2023) ได้ศึกษาการใช้ผังมโนทัศน์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับเอกสารเชิงพรรณากับนักเรียนระดับเจ็ดโรงเรียน MTs Raudlatuth Thalabah Kediri เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีการเก็บข้อมูลจากการสังเกต การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้นมากจากการใช้ผังมโนทัศน์ในรอบที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุด มีคะแนนการพูดภาษาอังกฤษสูงถึง 60 คะแนนส่วนคนที่ได้คะแนนสูงสุด ได้คะแนน 90 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งห้องเท่ากับ 78.15 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผังมโนทัศน์มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยค้นพบว่านักเรียนให้ความสนใจในกิจกรรมการพูดโดยใช้เอกสารเชิงพรรณาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการของผังมโนทัศน์แต่ผู้เรียนมักจะเขียนร่างบทพูดก่อนพูดจริงวิธีการเหล่านี้จึงช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะพวกเขารู้ว่าเค้าจะต้องพูดอะไร ผู้วิจัยยังค้นพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่สนุกสนานจะช่วยให้ผู้เรียนมีความใส่ใจในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

Feng et al. (2023) ศึกษาผลกระทบของผังมโนทัศน์ที่มีต่อการใช้คำศัพท์และความคงทนของการจดจำคำศัพท์ แรงจูงใจในการเรียนและความต้องการสื่อสาร ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นการศึกษาที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำนวน 98 คน โดยใช้ Oxford Quick Placement Test (OQPT) มีการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คนและกลุ่มทดลอง 30 คนหลังจากนั้นมีการคัดเลือกนักเรียนเพื่อที่จะทำการทดสอบก่อนเรียนในเรื่องของการจดจำความสับความแรงจูงใจในการเรียนและความต้องการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ มีการใช้ผู้สอน 2 คนเพื่อจัดการเรียนการสอนนักเรียนสองกลุ่มนี้ มีการใช้การสอนใช้ผังมโนทัศน์ในการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่าง ส่วนกลุ่มควบคุมมีการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ทำการสอนทั้งหมด 23บทเรียนและทำการทดสอบเรื่องของคำศัพท์ทันทีและภายหลังจากการเรียนไปแล้วรวมถึงมี การใช้แบบสอบถามในการวัดสำรวจแรงจูงใจในการเรียนและความต้องการสื่อสารภาษาอังกฤษในทั้งสองกลุ่มตัวอย่างเพื่อที่จะค้นหาประสิทธิภาพของการสอนคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มผลการวิจัยพบว่ากลุ่มคนกลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมและมีคะแนนความคงทนในการจดจำคำศัพท์ แรงจูงใจในการเรียนรู้และความต้องการที่จะสื่อสารมากกว่ากลุ่มควบคุม

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ และการใช้ผังมโนทัศน์กับงานวิจัยต่างๆ มักใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง หรือการพูดภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา หรือระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ งานวิจัยทุกชิ้นยืนยันว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนได้ แต่ยังไม่มีการศึกษาในหัวข้อที่มีร่วมกันของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับการใช้ผังมโนทัศน์เพื่อพัฒนาทักษะฟังพูดภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาครู ส่วนงานวิจัยในต่างประเทศมีการศึกษาผลกระทบของผังมโนทัศน์ในหลากหลายรูปแบบ แต่ไม่ได้เพื่อการทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาครู ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู” เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยใช้รูปแบบตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ 2) เปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ และ 3) เปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

ตัวแปรตาม คือ

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ
2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยใช้รูปแบบ One-Group-Pretest-Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว

T1	X	T2
----	---	----

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 3 คาบๆละ 50 นาที

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วยนักศึกษาครู สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาศิลปศึกษา รวมทั้งสิ้น 467 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม แต่ละกลุ่มเรียนประกอบด้วยนักศึกษาที่ละความสามารถ การสุ่มปรากฏว่า ได้นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประเภทและลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1) หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วย ประกอบด้วย

Unit 1: Going to a Fast Food Restaurant

Unit 2: Simple Ways to Stay Healthy

Unit 3: Online Learning or Learning in a Traditional Classroom

2) แบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังจำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการพูดจำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3) แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

วิธีการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร บทความและตำราวิชาการด้านการพัฒนาสื่อและหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเน้นรูปแบบของการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Green (2020) และTomlinson (2011)

1.2 ศึกษากรอบการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู พ.ศ. 2564 และผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) ในส่วนของวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งออกโดยคณะกรรมการอำนวยการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ครุสภา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเลือกและกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

1.3 ออกแบบและจัดทำหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้

1.4 นำหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าของภาษา ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบภาษาที่ใช้

1.5 นำหน่วยการเรียนรู้ที่ปรับแก้ภาษาเรียบร้อยแล้ว นำส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence: IOC) โดยคะแนนความสอดคล้องมี 3 ระดับ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ประเด็นใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำข้อมูลการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ระหว่างมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ให้ดีขึ้น โดยประเด็นที่ปรับแก้ได้แก่ ปรับช่วงเวลาการเขียนผังมโนทัศน์ให้มากยิ่งขึ้น และในการประเมินภาระงานต่างๆ หลังจากที่เพื่อนนักศึกษาช่วยกันประเมินเพื่อนแล้ว ครูควรให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในตอนท้ายด้วย

1.7 นำหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

1.8 นำผลที่ได้จากการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาพิจารณาปรับปรุง หลังจากนั้นจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป โดยสิ่งที่ปรับหลังจากทดลองใช้มีประเด็นสำคัญดังนี้

1) ในช่วงที่ทำผังมโนทัศน์หลังจากฟัง ควรให้ผู้เรียนได้ช่วยกันทำเป็นกลุ่มย่อยไม่เกิน 3 คน เพื่อให้เกิดการระดมสมอง และมีการช่วยเหลือกันอย่างทั่วถึง ทุกคนจะได้มีส่วนร่วมในการทำ

2) ในช่วงเตรียมตัวก่อนพูดสนทนาหน้าชั้น ควรมีคลิปให้นักศึกษาดูอีกรอบ

3) ในช่วงสนทนาหน้าชั้น ควรให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ช่วยกันลงคะแนนให้กับกลุ่มที่นำเสนอได้ดีที่สุด เพื่อกระตุ้นให้ทุกคนตั้งใจฟังเพื่อนนำเสนอ

4) ในช่วงทำแบบทดสอบการฟังก่อนเรียนและหลังเรียน ควรเผื่อเวลาก่อนเปิดคลิปเสียงสัก 2-3 เพื่อให้ผู้เข้าสอบมีเวลาตรวจดูข้อคำถามสักเล็กน้อยก่อนเริ่มลงมือสอบ

2) แบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษากรอบการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู ด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู พ.ศ. 2564 และผังการสร้างข้อสอบ (Test Blueprint) ในส่วนของวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งออกโดยคณะกรรมการอำนวยการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยคุรุสภา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาของแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนแบบเน้นภาระงาน (TBL) และเทคนิคผังมโนทัศน์ (GOT) เพื่อทดสอบสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อหาที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดแนวทางการสร้างแบบทดสอบตามแนวคิดของ Heaton (1975) สร้างข้อสอบฟัง 36 เพื่อกำหนดเป็นแบบทดสอบการฟังที่มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน และสร้างข้อสอบพูดทั้งหมด 36 ข้อเพื่อกำหนดเป็นแบบทดสอบการพูดจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

2.3 นำแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความ

เพียงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) หรือค่า IOC พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับข้อสอบการฟังข้อ 1 และข้อ 8 และปรับข้อสอบการพูดข้อ 11 และข้อ 28 ตัวเลือกบางตัวที่อาจเป็นข้อที่ถูกต้อง จึงปรับให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.4 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.5 นำผลการทดลองใช้ข้อสอบมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบการฟัง และข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษ (ดูตารางแสดงค่าต่างๆรายข้อในภาคผนวก)

2.6 ผู้วิจัยพิจารณาปรับปรุงคุณภาพแบบทดสอบโดยตัดข้อสอบข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ไม่เหมาะสมออก โดยตัดข้อสอบฟังออกจำนวน 6 ข้อ เพื่อให้เหลือข้อสอบที่ดีที่สุดเพียง 30 ข้อ ส่วนข้อสอบพูดก็พิจารณาข้อที่เหมาะสมที่สุด 30 ข้อเช่นเดียวกัน

2.7 หลังจากตัดข้อที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกไม่เหมาะสมออกไปแล้ว ได้ข้อสอบการฟัง 30 ข้อ และข้อสอบการพูด 30 ข้อ ที่มีค่า p และ ค่า r อยู่ในช่วงที่เหมาะสม โดยข้อสอบฟัง มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ในช่วง 0.60-0.77 และค่า อำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.27-0.67 มีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการฟังทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 สำหรับข้อสอบพูด มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ในช่วง 0.30-0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.27-0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

2.8 ผู้วิจัยได้ข้อสอบการฟังและข้อสอบการพูดที่มีคุณภาพเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

3) แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่เป็นแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้

แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิตตนเอง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เปรียบเทียบการประเมินตนเองว่าก่อนเรียนและหลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว ตนเองมีทักษะย่อยๆที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการแบ่งแยกทักษะย่อยด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

Lackman, Ken. (2010) และ Harris, David P. (1969).

3.2 ศึกษาแนวทางและวิธีการสร้างแบบประเมินตนเอง

3.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินตนเองที่พัฒนามาจาก กมลวรรณ ดังธกานนท์ (2561) แบบ Rating scale 5 ระดับ ระดับ 1 ถึงระดับ 5 เมื่อระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถทำได้ และระดับ 5 หมายถึง สามารถทำได้ในระดับดีมาก

3.4 จัดทำร่างเค้าโครงของแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยกำหนดรูปแบบ และประเด็นที่จะประเมินให้ชัดเจน และครอบคลุมทักษะย่อยที่ส่งผลต่อทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ

3.5 ตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ว่าเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาอย่างน้อย 5 ปี (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา และค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ให้เกณฑ์ในการตรวจสอบพิจารณาข้อคำถาม โดยจะพิจารณาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และผู้วิจัยได้ปรับแก้แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

1. ปรับเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนและตรงกับบริบทมากขึ้น

จากเดิม ระดับ 5 = ดีมาก ปรับเป็น ระดับ 5 = สามารถทำได้ในระดับดีมาก

ระดับ 4 = ดี ปรับเป็น ระดับ 4 = สามารถทำได้ในระดับดี
 ระดับ 3 = ปานกลาง ปรับเป็น ระดับ 3 = สามารถทำได้ในระดับพอใช้
 ระดับ 2 = น้อย ปรับเป็น ระดับ 2 = สามารถทำได้ในระดับน้อยมาก
 ระดับ 1 = ไม่มี ปรับเป็น ระดับ 1 = ไม่สามารถทำได้

2. เขียนภาษาอังกฤษกำกับในบางข้อเพื่อให้ผู้ประเมินทุกคนเข้าใจตรงกัน

3. ปรับข้อความบางข้อให้กระชับ และสื่อความได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เช่น แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทุกขั้นตอน โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงให้นักศึกษาทราบวัตถุประสงค์และการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคผังมโนทัศน์ ซึ่งประกอบด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ และสรุปภาพรวมทั้งหมดของการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาทราบ

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษให้กลุ่มตัวอย่างทำเพื่อเป็นการวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้เวลาสำหรับแบบทดสอบการฟัง 30 ข้อ 30 นาที และแบบทดสอบการพูด 30 ข้อ 45 นาที หลังจากนั้นรวบรวมคำตอบของนักศึกษามาตรวจให้คะแนน และคะแนนของกลุ่มตัวอย่างไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนเรียนด้วยแนวการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคผังมโนทัศน์

4. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคผังมโนทัศน์เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการสอน จำนวนทั้งสิ้น 6 คาบต่อ 1 หน่วยการเรียนรู้ (คาบละ 50 นาที) รวมเวลาที่ใช้สอน 3 หน่วยการเรียนรู้ ทั้งสิ้น 18 คาบ

5. เมื่อผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ครบทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้แล้ว ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟัง 30 ข้อ 30 นาที และแบบทดสอบการพูด 30 ข้อ 45 นาที หลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) หลังจากนั้นรวบรวมคำตอบของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกคนไปตรวจคำตอบ และนำคะแนนที่ตรวจแล้วไปวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคผังมโนทัศน์

6. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์แล้วนำผลมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียน

7. วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครู โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลการประเมินตนเองว่าผู้เรียนมีทักษะย่อยด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยแนวการสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคผังมโนทัศน์ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Paired Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ แปลความหมายค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) 5 ระดับ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557: 196)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง สามารถทำได้ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง สามารถทำได้ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง สามารถทำได้ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง สามารถทำได้ในระดับควรปรับปรุง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ไม่สามารถทำได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ โดยผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม แต่ละกลุ่มเรียนประกอบด้วยนักศึกษาที่คละความสามารถ การสุ่มปรากฏว่า ได้นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์

เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทดสอบการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบฟังจำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน เมื่อดำเนินการสอนครบทั้ง 3 หน่วย การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนหาผลต่าง (D) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต

เมื่อนำคะแนนทดสอบการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน มาทดสอบด้วยค่าทีแบบจับคู่ ผลแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบ (t-test) ก่อนและหลังการเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	df	Sig.
หลังเรียน	30	24.10	3.48	21.743*	29	.000
ก่อนเรียน	30	16.53	3.79			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน หลังเรียนเท่ากับ 24.10 คะแนน (S.D. = 3.48) ในขณะที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนก่อนเรียนมีค่า

เท่ากับ 16.53 คะแนน (S.D. = 3.79) และ ค่าสถิติ t เท่ากับ 21.743 สรุปได้ว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ระดับปริญญาบัณฑิตของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียน

เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อสอบพูดจำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน เมื่อดำเนินการสอนครบทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนหาผลต่าง (D) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต

ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครู ของผู้เรียน 30 คน พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบ (t-test) ก่อนและหลังการเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	df	Sig.
หลังเรียน	30	24.67	2.91	13.308*	29	.000
ก่อนเรียน	30	18.27	3.70			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน หลังเรียนเท่ากับ 24.67 คะแนน (S.D. = 2.91) ในขณะที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 18.27 คะแนน (S.D. = 3.70) และ ค่าสถิติ t เท่ากับ 13.308 สรุปได้ว่าสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครู

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูระดับปริญญาบัณฑิต ดังนั้น ผลของการตอบแบบวัดการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ได้ผลการเปรียบเทียบดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวม ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวน	Mean	S.D.	t	df	Sig.
รายการ						
หลังเรียน	20	3.89	.52	11.401*	19	.000
ก่อนเรียน	20	2.59	.47			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวม ก่อนและหลังเรียน ที่มีการให้คะแนนแบบ Rating scale 5 ระดับ ระดับ 1 ถึงระดับ 5 เมื่อระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถทำได้ และระดับ 5 หมายถึง สามารถทำได้ในระดับดีมาก ผลปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยของการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 2.59 (S.D.= 0.47) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 3.89 (S.D. = 0.52) และ ค่าสถิติ t เท่ากับ 11.401 สรุปได้ว่าการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ระดับปริญญาบัณฑิตของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน จำแนกตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t	p
	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล		
1. สมรรถนะด้านการฟัง								
1. สามารถฟังแล้วบอกใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้	2.40	0.89	ควรปรับปรุง	3.63	0.89	ดี	15.70	.00
2. สามารถฟังแล้วบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้	2.97	0.76	พอใช้	4.17	0.79	ดี	16.16	.00
3. รับรู้เสียงที่ได้ยินตรงกับ ความหมายในบริบท (Perceiving individual sounds)	2.77	0.97	พอใช้	3.77	1.07	ดี	14.75	.00
4. สามารถเรียงลำดับสิ่งที่ฟังได้ อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	3.60	0.93	ดี	4.60	0.50	ดีมาก	7.88	.00
5. สามารถฟังแล้วบอกวัตถุประสงค์ของผู้พูดได้	2.23	1.01	ควรปรับปรุง	3.80	0.81	ดี	17.03	.00

รายการประเมิน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t	p
	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล		
6. สามารถเดาคำศัพท์ยากจากบริบทได้	2.07	0.87	ควรปรับปรุง	4.10	0.88	ดี	26.91	.00
7. สามารถคาดเดาความหมายแฝงได้	2.27	0.83	ควรปรับปรุง	3.23	1.07	พอใช้	10.80	.00
8. สามารถฟังแล้วสรุปความจากสิ่งที่ฟังได้	2.17	0.83	ควรปรับปรุง	3.80	0.92	ดี	18.25	.00
9. สามารถถ่ายโอนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังลงในแผนภูมิได้	2.40	0.81	ควรปรับปรุง	4.63	0.61	ดีมาก	21.52	.00
10. สามารถทำนายตอนจบของสิ่งที่ฟังได้	1.90	0.61	ควรปรับปรุง	3.50	1.01	ดี	12.99	.00
2. สมรรถนะด้านการพูด								
11. สามารถพูดออกเสียงได้ถูกต้อง	2.80	1.03	พอใช้	4.10	0.76	ดี	11.95	.00
12. มี stress & intonation คล้ายเจ้าของภาษา	3.27	1.20	พอใช้	4.07	0.83	ดี	7.95	.00
13. สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	3.03	1.03	พอใช้	3.53	0.86	ดี	5.39	.00
14. สามารถเลือกใช้คำศัพท์ในการพูดสนทนาได้เหมาะสม	2.57	1.04	พอใช้	3.13	1.14	พอใช้	6.16	.00
15. สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ลังเล ติดขัด (Fluency)	1.93	1.08	ควรปรับปรุง	2.63	1.38	พอใช้	7.17	.00
16. รู้จังหวะในการพูดโต้ตอบสนทนากับผู้อื่นได้ (Turn-taking Skills)	2.50	0.97	พอใช้	4.57	0.68	ดีมาก	16.37	.00
17. สามารถพูดตอบคำถาม หรือริเริ่มการสนทนากับผู้อื่นได้ (Responding and Initiating)	2.67	1.03	พอใช้	3.87	0.86	ดี	13.57	.00

รายการประเมิน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t	p
	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล		
18. สามารถพูดแก้ไขสิ่งที่ตนพูดผิดหรือพูดทวนสิ่งที่ได้ยินได้ (Repair and Repetition)	3.27	0.74	พอใช้	4.23	0.73	ดี	29.00	.00
19. สามารถใช้คำเชื่อมเพื่อระบุเน้น สิ่งที่ต้องการสื่อสารได้ (Discourse Markers)	2.33	0.99	ควรปรับปรุง	3.97	0.85	ดี	18.25	.00
20. สามารถใช้สำนวนภาษาตามหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม (Expressions / Functions)	2.63	0.85	พอใช้	4.53	0.73	ดีมาก	17.13	.00
ค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อ	2.59	0.47	พอใช้	3.89	0.52	ดี		

จากตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จำแนกตามรายการประเมิน พบว่าผลการประเมินในภาพรวมทุกทักษะย่อยก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 (S.D. = 0.47) มีทักษะย่อยด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในระดับพอใช้ ส่วนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 (S.D. = 0.41) มีทักษะย่อยด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีรายละเอียด ดังนี้

ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ทักษะย่อยด้านการฟังที่นักศึกษาเรียนมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 4. ข้าพเจ้าสามารถเรียงลำดับสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 (S.D. = 0.93) มีทักษะในระดับดี 2. ข้าพเจ้าสามารถฟังแล้วบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 (S.D. = 0.76) มีทักษะในระดับพอใช้ และลำดับ 3 ได้แก่ 9. ข้าพเจ้าสามารถถ่ายทอดข้อมูลจากสิ่งที่ฟังลงในแผนภูมิได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 (S.D. = 0.81) มีทักษะในระดับควรปรับปรุง ทักษะที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ 10. ข้าพเจ้าสามารถทำนายตอนจบของสิ่งที่ฟังได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 (S.D. = 0.61) มีทักษะในระดับควรปรับปรุง

ก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ทักษะย่อยด้านการพูดที่นักศึกษาที่มีมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 18. ข้าพเจ้าสามารถพูดแก้ไขสิ่งที่ตนพูดผิดหรือพูดทวนสิ่งที่ได้ยินได้ (Repair and Repetition) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 (S.D. = 0.74) มีทักษะในระดับพอใช้ 12. ข้าพเจ้าสามารถพูดโดยมี stress & intonation คล้ายเจ้าของภาษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 (S.D. = 1.20) มีทักษะในระดับพอใช้ และลำดับ 3 ได้แก่ 13. ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (S.D. = 1.03) มีทักษะในระดับพอใช้ ทักษะที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ 15. ข้าพเจ้าสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ลังเล ติดขัด (Fluency) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 (S.D. = 1.08) มีทักษะในระดับควรปรับปรุง

หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ทักษะย่อยด้านการฟังที่นักศึกษาที่มีมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 9. ข้าพเจ้าสามารถถ่ายโอนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังลงในแผนภูมิได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 (S.D. = 0.61) มีทักษะในระดับดีมาก รองลงมาได้แก่ 4. ข้าพเจ้าสามารถเรียงลำดับสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 (S.D. = 0.50) มีทักษะในระดับดีมาก และลำดับที่ 3 ได้แก่ 2. ข้าพเจ้าสามารถฟังแล้วบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (S.D. = 0.79) มีทักษะในระดับดี ส่วนทักษะที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ 7. ข้าพเจ้าสามารถคาดเดาความหมายแฝงได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 (S.D. = 0.83) มีทักษะในระดับพอใช้

หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ทักษะย่อยด้านการพูดที่นักศึกษาที่มีมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 16. ข้าพเจ้ารู้จักจังหวะในการพูดโต้ตอบสนทนากับผู้อื่นได้ (Turn-taking Skills) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 (S.D. = 0.68) มีทักษะในระดับดีมาก 20. ข้าพเจ้าสามารถใช้สำนวนภาษาตามหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม เช่น การขอร้อง การร้องขอ การแนะนำ (Expressions / Functions) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 (S.D. = 0.73) มีทักษะในระดับดีมาก และ 18. ข้าพเจ้าสามารถพูดแก้ไขสิ่งที่ตนพูดผิด หรือพูดทวนสิ่งที่ได้ยินได้ (Repair and Repetition) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = 0.73) มีทักษะในระดับดี ส่วนทักษะที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ 15. ข้าพเจ้าสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ลังเล ติดขัด (Fluency) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 (S.D. = 1.38) มีทักษะในระดับพอใช้

บทที่ 5

การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest - Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ โดยผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้สาขาวิชาของนักศึกษาเป็นหน่วยสุ่ม มีนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1
2. สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2
3. การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์โดยอาศัยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นหลักและใช้ผังมโนทัศน์เข้ามาช่วยสรุปความคิดรวบยอดจากสิ่งที่ฟัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายคล้ายกับเจ้าของภาษา ระหว่างฟังผู้เรียนจะได้ฝึกกลยุทธ์การฟังภาษาอังกฤษเพื่อให้ทักษะย่อยต่างของการฟังได้รับการส่งเสริมโดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็น 4 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมทำภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นทำภาระงาน (Task Cycle) 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) และ 4) ขั้นทบทวน (Lesson Wrapping Up) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานอย่างมีจุดมุ่งหมายในการฟังที่คล้ายกับการฟังในชีวิตจริงของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ถือเป็นการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติภาระงานจริง จึงทำให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดต่างๆดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในช่วงของการฝึกฟังถือเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติภาระงานที่สมจริงคล้ายกับที่ชาวต่างชาติเจ้าของภาษาใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (Lin, 2009) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจและเป็นธรรมชาติในการปฏิบัติภาระงานให้ลุล่วง รูปแบบของกิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของภาระงาน และเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังมากขึ้นเรื่อยๆ Willis (1996) Nunan (2004) และ Ellis (2013) ล้วนแต่เห็นพ้องต้องกันว่าการสอนแบบเน้นภาระงานจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริงอย่างมีจุดมุ่งหมาย และ Kafipour et al. (2018) เสริมว่าการเรียนรู้ภาษาที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบ จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมั่นใจและคล่องแคล่วมากขึ้น ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ ชนกนันท์ เกตุดี (2565) ที่พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน และงานวิจัยของ นิธิภรณ์ สถาพรพิสิฐนา และคณะ (2566) ที่พบว่าหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานช่วยเพิ่มทักษะการฟังภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาครู และ การศึกษาของ Hawara et al. (2019) ที่พบว่า TBL ช่วยเพิ่มความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน

2) เทคนิคผังมโนทัศน์

ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมในช่วงเตรียมตัวก่อนฟังเพื่อปูพื้นฐานให้ผู้เรียนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เช่น จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความรู้ภูมิหลังที่เชื่อมโยงกับสิ่งที่จะฟัง เชื่อมโยงเนื้อหาที่จะฟังกับสิ่งใกล้ตัวที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์ ให้ความรู้ด้านคำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ยาก เพื่อเพิ่มคลังคำศัพท์และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้บริบทที่เหมาะสมได้ สำหรับช่วงลงมือปฏิบัติการงาน ได้นำเทคนิคผังมโนทัศน์เข้ามาช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปความคิดรวบยอดเพื่อการฟังภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถบอกใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่ฟังได้ เข้าใจถึงบทบาทและวัตถุประสงค์ของผู้พูด สามารถฟังแล้วสรุปความจากสิ่งที่ฟังและสามารถถ่ายโอนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังลงในผังมโนทัศน์ได้ สอดคล้องกับ Berman (2003) ที่แนะนำว่าการจดบันทึกที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องบันทึกข้อมูลอย่างรวดเร็ว ดังนั้นอย่าเขียนทุกตัวอักษรหรือเขียนทุกประโยคอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยแต่ควรจะเขียนเฉพาะคำสำคัญและวลีเท่านั้นดังนั้นเทคนิคผังมโนทัศน์จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้กับการจดบันทึกสิ่งที่ฟัง ผู้ฟังสามารถวาดรูปเพื่อเชื่อมโยงความคิดของตนเองโดยใช้คำพูดของตัวเองว่าสัญลักษณ์ต่างๆที่ตนเองออกแบบและเป็นการทำให้ผู้ฟังมีสมาธิในการฟังมากยิ่งขึ้นจิตใจของผู้ฟังจะจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฟังมากขึ้น ผังมโนทัศน์จึงช่วยให้ช่วยดึงความสนใจของผู้เรียนให้จดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฟังและยังช่วยให้นักเรียนผู้เรียนเก็บข้อมูลและสามารถดึงข้อมูลเหล่านั้นออกมาใช้ได้ดียิ่งขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วยเหล่านี้ล้วนเป็นทักษะย่อยที่นำไปสู่การเพิ่มทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี Sugiarto (2004) กล่าวเสริมว่าเทคนิคผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่ช่วยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาเป็นภาพจึงช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น Al-Jarf (2011) เพิ่มเติมว่าผังมโนทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลอย่างเป็นลำดับและมีประสิทธิภาพ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยสื่อสารความคิดโดยไม่ต้องกังวลหรือใช้ความพยายามมากนักจึงช่วยให้ผู้เรียนจัดการ

ความคิดออกมาเป็นภาพ และสามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้นสามารถดึงข้อมูลออกมาใช้ได้ อย่างรวดเร็วขึ้น Miao (2007) เสริมว่าผังมโนทัศน์มีประโยชน์และเป็นวิธีการที่สนุกในการจัดการ ชั้นเรียนการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและช่วยส่งเสริมให้การเรียน ภาษาของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Hofland (2007) Murley (2007) และ Fiktorius (2013) ที่กล่าวว่าผังมโนทัศน์มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศมาก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ช่วยสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ ให้เกิดการจดจำ และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษา Orlova (2017) เสริมอีกว่าการใช้เทคนิคผังมโนทัศน์กับห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะช่วยพัฒนา ทักษะการสื่อสารและช่วยเสริมทักษะการฟังของผู้เรียนและการเรียนรู้ไวยากรณ์อีกด้วย Reyes & Cerda (2011) กล่าวว่า ผังมโนทัศน์เป็นเทคนิควิธีที่เหมาะสมต่อการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทักษะการฟังและการอ่านดังนั้นครูที่สอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้อง นำเทคนิคการใช้ผังมโนทัศน์มาสอนผู้เรียนในห้องเรียนด้วย จุดประสงค์หลักของการใช้ผังมโนทัศน์ เพื่อจัดกระทำกับข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่ง่ายต่อการนำมาใช้จึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และช่วยให้ข้อมูลที่ยุ่งยากซับซ้อนอยู่ในรูปแบบที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ผังมโน ทัศน์เป็นการใช้ลายเส้นและภาพ ใช้สีส้นเพื่อช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ (Budd, 2004) ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Dwifinanta & Ikhsanudin (2014) ที่พบว่า ทักษะการฟังเพื่อความ เข้าใจเพิ่มสูงขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า สมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่เน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ การพูด สื่อสารอย่างมีจุดมุ่งหมายที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงานที่ต้องพูดสื่อสารจริงๆ ในหัวข้อที่ ค้นเคยและไม่ยากจนเกินไป สอดคล้องกับแนวคิดต่างๆ ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Willis (1996) กล่าวว่าไว้ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อปฏิบัติการงานเป็นการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารอย่างมีจุดมุ่งหมายชัดเจน การที่ผู้เรียนมีอิสรภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยไม่กลัว ผิดพลาด ย่อมทำให้บรรลุเป้าหมายคือใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด Bula-

Villalobos & Murillo-Miranda (2019) เสริมว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นการเรียนรู้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ ที่ความผิดพลาดในการใช้ภาษาเกิดขึ้นได้ มิใช่เรื่องใหญ่ และเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย ในช่วงเตรียมตัวก่อนพูดนั้นผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมเพื่อเตรียมให้ผู้เรียนได้ดูคลิปที่คล้ายกับสิ่งที่จะต้องปฏิบัติในช่วงทำภาระงาน การจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสบการณ์ด้านภาษาที่เป็นการดูคลิปจะช่วยเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้ กอปรกับการฝึกทำภาระงานเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้ฝึกฝนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารมากยิ่งขึ้น (McDonough & Sato, 2019; Soraya, 2023; Yuditseva, 2023) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกันท์ เกตุดี (2565) และ อจินไตย พวงทอง (2565) ที่พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ รุ่งนภา จิตตสินนาวา (2562) และ อรพรรณ สินารุณ (2563) ที่พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานช่วยเสริมความสามารถทางการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และช่วยสร้างเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนด้วย และจากการศึกษาของ Tuyen, L.V. & An, H.H. (2019) ที่ยืนยันว่า คุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามีความเข้าใจในหลักการสอนแบบเน้นภาระ และรู้ถึงประโยชน์ และข้อดีของการสอนแบบเน้นภาระงานในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

2) เทคนิคผังมโนทัศน์

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคผังมโนทัศน์เข้ามาช่วยโดยให้ผู้เรียนลงมือทำเป็นกลุ่มย่อยเพื่อเตรียมวางแผนพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ผังมโนทัศน์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวางแผนก่อนพูดได้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้เลือกใช้คำศัพท์ในการพูดสนทนาได้เหมาะสม และเลือกใช้สำนวนภาษาตามหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย สอดคล้องกับ Darussalam & Ningrum (2023) ที่กล่าวว่าเทคนิคผังมโนทัศน์ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนภาษาอย่างมาก ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกลยุทธ์ในการเรียนที่หลากหลาย ผู้เรียนจะมีความตื่นตัวและพยายามรวบรวมความคิดก่อนพูดหน้าชั้นเรียนช่วยเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนานและหันมาใส่ใจในกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อฝึกพูดมากขึ้นด้วย ผู้เรียนจะพูดภาษาอังกฤษอย่างกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น ผังมโนทัศน์ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจเนื่องจากในช่วงเตรียมตัวพูด ผู้เรียนจะรู้ว่าจะต้องสื่อสารในประเด็น

โดบบ์ เทคนิคผังมโนทัศน์จึงเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับผู้เรียนภาษาเป็นอย่างยิ่ง และยังสามารถคล้องกับแนวคิดของ Buzan (2005) ที่กล่าวว่าผังมโนทัศน์เป็นเทคนิคที่ช่วยจัดการความคิด ที่เปลี่ยนข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือให้กลายเป็นรูปภาพ การใช้รูปภาพและสีจะทำให้สมองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผังมโนทัศน์จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยระดมความคิด ระดมสมอง ช่วยให้ผู้เรียนได้จัดการความคิดต่างๆอย่างสร้างสรรค์และยังช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจประเด็นสำคัญก่อนที่จะพูดภาษาอังกฤษได้ดียิ่ง Rabeka (2014) กล่าวว่าผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์ และสำนวนภาษาอังกฤษอย่างพิถีพิถัน ใช้รูปภาพและลายเส้นเพื่อเชื่อมโยงประเด็นสำคัญต่างๆ MacIntyre, Dornyei, Clément, and Noels (1998) ยืนยันว่าการใช้ผังมโนทัศน์ช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลอยลางสื่อสารในห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากขึ้น ส่วนในขั้นตอนสุดท้ายของ TBL เป็นการมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) มีการวิเคราะห์ภาษา เพื่อลดข้อผิดพลาดในการพูด และฝึกออกเสียงตามแนวทางของ Willis (1996) ในขั้นตอนนี้เป็นการช่วยทบทวนการใช้ภาษาที่ถูกต้องทั้งเรื่องของการเลือกใช้คำ การออกเสียง การเลือกใช้สำนวนต่างๆที่อาจมีข้อผิดพลาดบ้างในขั้นปฏิบัติการระงาน นักศึกษาจึงได้ทบทวนและประเมินสิ่งที่ตนเองนำเสนอไปว่าภาษาที่ใช้ยังมีข้อผิดพลาดอีกหรือไม่หากยังมีก็จะได้ระมัดระวังและไม่ให้ข้อผิดพลาดนั้นเกิดขึ้นอีก เหล่านี้ล้วนมีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อการใช้ภาษาที่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดลดน้อยลงในที่สุด (Willis & Willis, 2007)

จากผลการวิจัยข้อที่ 3 การประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ของนักศึกษาครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นั้น อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจากการลงมือปฏิบัติการงานที่ต้องฟังพูดเพื่อการสื่อสารจริงๆ จนเกิดความมั่นใจและเกิดความคุ้นเคย การฟังคลิปเสียง ดูคลิปตัวอย่างการสนทนา ฝึกฟังในสถานการณ์ที่เจ้าของภาษาใช้ภาษาสื่อสารจริงก่อนลงมือปฏิบัติเป็นการเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chou (2017) ที่ศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยเสริมสร้างอภิปัญญา (Metacognition) การตระหนักรู้ การควบคุมตนเอง และจัดเก็บข้อมูลที่ฟังได้อย่างเป็นระบบ กอปรกับการใช้ผังมโนทัศน์ยังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการฟังพูดภาษาอังกฤษ อาทิ การเรียงลำดับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การ

สรุปความ การถ่ายโอนข้อมูลการเลือกใช้คำและสำนวนภาษาเพื่อเขียนลงในผังมโนทัศน์ได้ สอดคล้องกับ Liu & Yuizono (2020) ที่กล่าวว่าผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ใช้รูปภาพ แสดงความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาความคิดต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงความคิดหลักไปสู่ความคิดย่อย เนื้อหาหลักไปสู่เนื้อหารองใจความสำคัญไปสู่เนื้อหาย่อยย่อยช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับ ประเด็นสำคัญหรือหัวข้อได้มากยิ่งขึ้นและ ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงต่างๆ Srihandayani & Marlina (2019) Rachmawati, Nugrahaeni, Mauludiyah (2020) และ Orlova (2017) เสริมว่าการนำเทคนิคผังมโนทัศน์ไปใช้ในห้องเรียนจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างมากจะช่วยเสริมให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น หากพิจารณาข้อมูลจากการประเมินตนเองหลังเรียนของนักศึกษาพบว่าทักษะการฟังที่นักศึกษา ประเมินว่าตนมีสูงที่สุด คือ สามารถถ่ายโอนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังลงในผังมโนทัศน์ได้ สามารถ เรียงลำดับสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และสามารถฟังแล้วบอกรายละเอียด เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Hemmati & Khodabandeh (2017) และ Srihandayani & Marlina (2019) ที่พบว่าเทคนิคการใช้รูปภาพกับผู้เรียนเป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริม ให้เกิดการประมวลข้อมูลต่าง ๆ ง่ายยิ่งขึ้นผู้เรียนสามารถจดจำและดึงข้อมูลออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น ยิ่งผู้เรียนใช้ผังมโนทัศน์บ่อยเท่าใดการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองจะเป็นไปอย่าง ก้าวกระโดด (Astriani et al., 2020) การใช้ผังมโนทัศน์ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น (Saindra & Mutiarani, 2019) ส่วนทักษะการฟังที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ การคาดเดาความหมายแฝงได้ มีทักษะในระดับพอใช้ นั่น อาจเป็นเพราะการคาดเดาความหมาย แฝงเป็นเรื่องยาก และต้องใช้การคิดวิเคราะห์ขั้นสูงร่วมกับความสามารถทางภาษา แต่การฟัง เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่สามารถฟังซ้ำๆได้ ผู้เรียนต้องใช้ความพยายามจับใจความสำคัญภายใน เวลาจำกัด ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากเมื่อเทียบกับทักษะย่อยอื่นๆ

หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ทักษะย่อย ด้านการพูดที่นักศึกษามีมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การรู้จังหวะในการพูดโต้ตอบสนทนากับผู้อื่น ได้ (Turn-taking Skills) สามารถใช้สำนวนภาษาตามหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม เช่น การขอเรื่อง การ ร้องขอ การแนะนำ (Expressions / Functions) สามารถพูดแก้ไขสิ่งที่ตนพูดผิด หรือพูดทวนสิ่งที่ ได้ยินได้ (Repair and Repetition) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะถูกแบ่งเป็น

กลุ่มย่อยๆ เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ และต้องเตรียมวางแผนเพื่อนำเสนอและรายงานหน้าชั้น จึงทำให้เกิดการฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ สมาชิกในกลุ่ม การถกเถียง พูดคุยในกลุ่มย่อยเป็นภาษาอังกฤษจึงเป็นการฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจริงอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Koga (2010) ที่แนะนำว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้เกิดการเปรียบเทียบ และการแข่งขันในกลุ่ม ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ภาษาอย่างยิ่ง

ส่วนทักษะที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ลังเล ติดขัด (Fluency) มีทักษะในระดับพอใช้นั้นอาจเป็นเพราะระยะเวลาในการฝึกยังไม่มากพอ การพูดภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด ย่อมต้องอาศัยการฝึกพูดมาก ๆ ด้วยบริบทของสังคมไทยที่ใช้ภาษาเป็นภาษาประจำชาติ ที่ใช้พูดคุยในชีวิตประจำวัน ดังนั้นโอกาสที่นักศึกษาจะได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจึงน้อยมาก จะมีเฉพาะการฝึกในห้องเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Subekti (2020) ที่พบว่า ผู้ที่ไม่เก่งภาษาอังกฤษจะเกิดความกังวล ไม่กล้าสื่อสาร การหลีกเลี่ยงการสื่อสารไปเรื่อย ๆ จึงยิ่งขาดโอกาสในการสื่อสาร ความคล่องแคล่วในการสื่อสารจึงเกิดขึ้นได้ยาก

ข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบงานวิจัย และการเก็บข้อมูลที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการวิจัยไปอ้างอิงยังกลุ่มประชากรในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. เรื่องกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาใช้ศึกษาเพียง 30 คน ในขณะที่ประชากรมีถึง 467 คน นั้นทำให้กลุ่มตัวอย่างขาดความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ทั้งนี้สืบเนื่องจากกฎระเบียบของครุสภาที่กำหนดไว้ว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ ต้องศึกษารายวิชาชีพครูในห้องเรียนที่มีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไปนัก เพื่อการเรียนรู้ที่เข้มข้น และไม่ถูกละเลย กำหนดห้องละไม่เกิน 30 คน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาเพียง 30 คน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนคล้ายกับที่จัดในรายวิชาที่เป็นกลุ่มวิชาชีพครู

2. เรื่องการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยออกแบบให้เป็นการวัดประเมินทางอ้อม ใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกแทนการวัดความสามารถการพูดทางตรงด้วยวาจา

ของผู้เรียนเป็นรายคน ทั้งนี้ด้วยผู้วิจัยต้องการให้การวัดประเมินสอดคล้องกับข้อสอบใบประกอบวิชาชีพครูที่ครูสภาเป็นผู้ออก อย่างไรก็ตามในกระบวนการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติงานได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยวาจาเป็นระยะ ดังนั้นจึงเชื่อว่าการประเมินทางอ้อมโดยใช้แบบประเมินแบบเลือกตอบ ย่อมสะท้อนความสามารถในการพูดของผู้เรียนได้จริงเช่นเดียวกัน

3. เรื่องเนื้อหา ที่ผู้วิจัยคัดเลือกใช้เพียง 3 หัวข้อที่นักศึกษาสนใจมากที่สุดคือ อาหาร สุขภาพ และการศึกษา นั้น ด้วยข้อจำกัดของระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด จึงต้องเลือกเพียง 3 หัวข้อเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้ที่ต้องการนำไปพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน นักศึกษาดังนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ควรจัดหาคลิปฟังที่คล้ายกับสิ่งที่นักศึกษาจะต้องพูดให้มากที่สุด หาสามารถหาคลิปที่ใกล้เคียงหลากหลายสำเนียง หรือใช้ภาษาที่มีรูปแบบหลากหลาย จะยิ่งช่วยเพิ่มโอกาสในการฝึกฟังพูด และสามารถนำมาปรับใช้ในชั่วโมงปฏิบัติการงานได้

2. ในการเขียนผังมโนทัศน์ ครูผู้สอนควรแนะนำแนวทางในการเขียนให้กับผู้เรียน อาจมีการชี้แนะว่า ควรเขียนเฉพาะประเด็นสำคัญ อาจใช้สัญลักษณ์ หรืออักษรย่อเพื่อให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างรวดเร็ว การใช้สีสันทหลากหลายล้วนมีส่วนช่วยเพิ่มความน่าสนใจ และช่วยแบ่งประเด็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ ควรแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยที่ละความสามารถผู้เรียน เพื่อเด็กเก่งจะได้ช่วยเด็กอ่อน และกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มากพอเพื่อให้เด็กได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

4. ครูผู้สอนควรควบคุมชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ คอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนโดยเดินดูให้ทั่วทั้งห้อง และพร้อมให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนได้ทุกกลุ่ม เพื่อจะได้ให้คำปรึกษากับนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

5. ในช่วงที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น ควรมีการฝึกให้ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นสำคัญที่อาจศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการออกแบบผังมโนทัศน์และประสิทธิภาพของผังมโนทัศน์ที่ส่งผลต่อการฟังพูดภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในบริบทสังคมไทยที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้หัวข้ออื่นๆที่หลากหลาย

3. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการฟังพูดภาษาอังกฤษที่คล้ายกับเจ้าของภาษา และมีการวัดประเมินทักษะการพูดด้วยวาจา เพื่อให้เห็นปัญหาและอุปสรรคของการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมลวรรณ ตังถนกันนท์. (2563). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรรณิการ์ สุพิชญ์ และสันติ วิจักขณาลัญญ์. (2558). *ผังกราฟิก : เครื่องมือช่วยการเรียนรู้*. วารสาร

ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 11(2).

กระทรวงวัฒนธรรม. (2556). *ความหมาย แนวคิดและประเด็นที่เกี่ยวกับ "วัฒนธรรม"*. สารานุกรม

และข้อมูลทางวัฒนธรรม. <http://www.m-culture.go.th/index.php/th/>

คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา. (n.d.). *การสร้างแผนภาพความคิด*.

<https://www.informatics.buu.ac.th/88510059/week6.pdf>

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (n.d.). *การเขียนแผนผังความคิด*

หรือแผนที่ความคิด (Mind Map). [https://sci.skru.ac.th/datafile](https://sci.skru.ac.th/datafile/bestresearch0002)

bestresearch0002

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (2550). *ภาษากับการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.

เพรส.

ชฎาภรณ์ จันทร์ประเสริฐ. (2564). *แนวทางการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น*

และชั้นกลาง. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 7(9).

ชายุดา จันทะปิตตา. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

โชติกา ภาชีผล และคณะ. (2558). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ

ภาควิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนกนันท์ เกตุดี (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริม*

ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

ณัฐวดี ธรรมเดชะ. (2559). ผลการใช้เทคนิควาดภาพตามคำบอกเพื่อเสริมสร้างความสามารถ

ด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จังหวัด

ลำปาง. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทิตินา แคมมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิฐิภรณ์ สถาพรพิสิฐนา, พนิดา จารย์อุปการะ, และ ณรงค์ พันธุ์คง. (2566). การพัฒนาหลักสูตร

ฝึกอบรวมออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับ

นักศึกษาครู. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 18(1). 9-21.

นาคยา ปิณฑนนท์. (2542). การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Learning). กรุงเทพฯ:

เจ้าพระยาการพิมพ์.

ปัทมพันธ์ ผจญพรพรค, ณัฐวดี โพธิ์ทักษิณ, และ นรินทร์ มุกมณี. (2564). ปัญหาการเรียน

ภาษาอังกฤษของคนไทย. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 6(3).

ผู้จัดการออนไลน์. (2566). คนไทยรั้งท้าย! สกิลพูดอังกฤษ ต้องมีอะไรผิดพลาดตรงไหน ที่

กระทรวงศึกษาฯ หรือเปล่า?. <https://mgronline.com/daily/detail/9660000108214>

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สู่การวิจัยในชั้นเรียน. เอกสารประกอบการ

ประชุมวิชาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา(มกราคม).

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.

กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2557). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

มาริซาร์ ฮัทชินสัน (2560). ความสำคัญของการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. การ

ประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 14:

ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน, 7-8 ธันวาคม 2560.

มนีรัตน์ กรรณิกา. (2561). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้รายการโทรทัศน์ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ. (2559). การศึกษากลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- รุ่งนภา จิตตสินนาวา. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งพนอ รักอยู่. (2559). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาหน้าเที่ยงวิทยากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิรินันท์ เชื้อนโธสงศ์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (n. d.). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ Mind mapping. <https://bossjang.files.wordpress.com › mind-map>
- สุจินต์ หนูแก้ว และ ลำลี ทองธิว. (2556). การนำเสนอยุทธศาสตร์การเรียนการสอนการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาคู. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15 (3).
- เสรี วงษ์มณฑา. (2561). ความจำเป็นที่คนไทยต้องมีความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระดับโลกาภิวัตน์. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 40 (1).
- อจินไตย พวงทอง. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรรณณ สีนารุณ (2020). การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 15 (1).

ภาษาอังกฤษ

Aimen, A., & Khadim, U. (2024). Significance of Proficiency in English Language within
the Realm of Education in Pakistan. *English Education Journal*, 15(1), 1– 8,
<https://doi.org/10.24815/eej.v15i1.34863>.

Al-Jarf, R. (2011). Teaching spelling skills with a mind-mapping software. *Asian EFL
Journal*, 53, 4-16.

Al-Tamimi, M et al. (2020). Teaching Speaking Skill to EFL College Students through Task
Based Approach: Problems and Improvement. *British Journal of English
Linguistics*. 8 (2), 113-130.

Astriani, D., Susilo, H., Suwono, H., Lukiati, B., & Purnomo, A. (2020). Mind-mapping in
learning models: a tool to improve student metacognitive skills. *Int. J. Emerg.
Technol. Learn*, 15 (6), 4-17.

Bailey, K. M., & Savage, L. (1994). *New ways in teaching speaking*. Alexandria, Va:
Teachers of English to Speakers of Other Languages.

Basalama, N. (2020). Student's learning strategies in English speaking class. *Jambura
Journal of English Teaching and Literature*, 1 (1), 27 – 39.

Bayer, B. K. (1997). *Improving Student Thinking: A comprehensive approach*. America:
Allyn and Bacon.

Brainfriendly Academy. (n.d.). *WHAT IS A MIND MAP?*
<https://www.brainfriendlyacademy.com/main/what-is-mindmap/>

Brewster, J., Ellis, G., & Girard, D. (2003). *The primary English teacher's guide*. Harlow:
Penguin English.

- British Council. (2020). 4 อุปสรรคการเรียนรู้ภาษาไทยต้องแก้ตั้งแต่ 'สอนจนถึงสอบ'.
<https://www.britishcouncil.or.th/about/press/>
- Bromley, K., Irwin-DeVitis, L., & Modlo, M. (1995). *Graphic Organizer*. New York: Scholastic.
- Brown, G. (2017). *Active Listening: Improve Your Ability to Listen and Lead*. Harvard Business Review Press.
- Brown, H. D. (2004). *Language assessment: principles and classroom practices*. Longman.
- Brown, A. L. (1994). The Advancement of Learning. *Educational Researcher*, 23 (8), 4-12.
- Brown, A. L. (2011). *Guide to Public Speaking*. London: Pearson.
- Burns, A. (2013). *A holistic approach to teaching speaking in the language classroom*.
- Brown, D. (2001). *Teaching by principles*. New York: Prentice Hall.
- Brown, G. A., & Yule, G. (1983). *Teaching the spoken language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Budd, J.W. (2004). Mind-maps as classroom exercise. *J. Econ. Educ.*, 35 (1), 33- 49.
- Bula-Villalobos, Olmedo., & Murillo-Miranda, Carlos. (2019). Task-based Language Teaching: Definition, Characteristics, Purpose and Scope. *International Journal of English Literature and Social Sciences*, 4 (6), 1869–1878.
- Bunwirat, N. (2017). English language teaching in AEC era: A case study of universities in the upper northern region of Thailand. *FEU Academic Review*, 11 (2), 282-283.
- Burgess, S., & Head, K. (2005). *How to teach for exams*: Harlow: Longman.
- Burns, A., & Richards, J. (2020). *The Cambridge guide to learning English as a second language*.
- Buzan, T. (2005). *The Ultimate Book of Mind Maps*. United States: HarperCollins Publishers Inc.

- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge University Press.
- Cassidy, J. (1989). Using Graphic Organizers to Develop Critical Thinking: Gifted Child. *Today Magazine*, 12 (6), 34-36.
- Chanaroke, U., & Niemprapan, L. (2020). The Current Issues of Teaching English in Thai Context. *EAU Heritage Journal Social Science and Humanity*, 10(2), 34– 45.
- Chaney, A. L. (1998). Teaching oral communication in grades K-8. Allyn and Bacon. Chinmin Institute of Technology, Taiwan. *The Journal of Asia TEFL*, 7 (1), 135-169.
- Chen, A. (2010). *Effects of Listening Strategy Training for EFL Adult Listeners*.
- Chen, H. (2024). Innovative Approaches in English Language Teaching: Integrating Communicative Methods and Technology for Enhanced Proficiency. *Communications in Humanities Research*, 32. None-None.
<https://dio.org/10.54254/2753-7064/32/20240075>
- Chou, M. (2017). A Task-based Language Teaching Approach to Developing Metacognitive Strategies for Listening Comprehension. *International Journal of Listening*, 31 (1), 51–70.
- Chularut, P., & DeBacker, T. (2004). The influence of concept mapping on achievement, self-regulation, and self-efficacy in students of English as a Second Language. *Contemporary Educational Psychology*, 29, 248-263.
- Clark, J. H. (1991). Using visual organizers to focus on thinking. *Journal Reading*, 34 (7), 526-534.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (1996). *A guide to teaching practice*. London: Routledge.
- Dakowska, Maria. (2005). *Teaching English as a Foreign Language: A Guide for Professionals*. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe Pwn.

- Dao, Phung. (2018). *Teacher Role in Task-based Teaching*. Noriko Iwashita. Science Direct.
- Darussalam, G. M., & Ningrum, A.S. (2023). Improving Students' Speaking Skill in Descriptive Text Using Mind Mapping Method at Seventh Grade Junior High School. *IREELL: Indonesian Review of English Education, Linguistics, and Literature*, 1 (1), 34-44.
- Derrington, C., & Groom, B. (2004). *A Team Approach to Behaviour Management: A Training Guide for SENCOs Working with Teaching Assistants*. SAGE Publications.
- Dwifinanta, R. S., & Ikhsanudin, S. H. (2014). *Teaching Listening Comprehension on Narrative Text Through Mind-Mapping Technique*. <https://jurnal.untan.ac.id>
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Teaching and Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2013). Task-based language teaching: Responding to the critics. *University of Sydney Papers in TESOL*, 8, 1-27.
- Erdem, A. (2017). Mind Maps as a lifelong learning tool. *Universal Journal of Educational Research*, 5 (12A), 1-7.
- Evie, T. E., & Nisbet, D. (2008). Listening: A Vital Skill for Learning. *International Journal of Learning*. 15 (6).
- Feng, R., Alsager, H., Azizi, Z., & Sarabani, L. (2023). Impact of mind-mapping technique on EFL learners' vocabulary recall and retention, learning motivation, and willingness to communicate.
- Feyten, C. (1991). The Power of Listening Ability an Overlooked Dimension in Language Acquisition. *Modern Language Journal*, 75, 173-180.
- Fielding, R. (2016). Effective Listening Skills. *Journal of Education and Practice*, 7(20), 56-62.

- Fiktorius, T. (2013). *The Use of Mind-Mapping Technique in the EFL Classroom*. University of TanjungPura Publication, Pontianak.
- Firdausiyah, S. (2022). *An FL Undergraduate Student L1 Listening Strategies In Extensive Listening*. www.dspace.uui.ac.id]
- Goh, C. M. (2015). *Teaching Listening in the Language Classroom*. Routledge.
- Goh C. M., & Burns, A. (2012). *Teaching Speaking: A Holistic Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Graham, S. (2016). Listening strategies in an instructed classroom setting. *Journals Language Teaching*, 50 (1), Cambridge University Press.
- Green, B. (2023). Five Design Principles for Language Learning Materials Development. *ORTESOL Journal*, 40. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1402220.pdf>
- Green, B. (2020). The essentials of second language learning. *WAESOL Educator*, 45 (1), 30–38.
- Hamouda, A. (2020). The effect of virtual classes on Saudi EFL students' speaking skills. *International Journal of Linguistics, Literature and Translation*, 3 (4), 175-204.
- Harmer, J. (2007). *How to Teach English*. Harlow: Pearson Education Limited.
- Harmer, J. (2011). *The practice of English language teaching*. Harlow: Pearson Longman.
- Harris, D. P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Harris, D.P. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Hawara, G. F., Syahrial, Yunita, W. (2019). The Effect of Task-Based Learning (TBL) Approach on the Students' Listening Comprehension at the Tenth Grade of SMAN 3 Kota Bengkulu. *Journal of English Education and Teaching*, 3(2), 260-270.
- Hedge, T. (2000). *Teaching and Learning in the Language*. UK: Oxford University Press.

- Hemmati, F., & Khodabandeh, F. (2017). *Advanced Writing*. Payam Noor University Press, Tehran.
- Hofland, C. (2007). *Mind-mapping in the EFL classroom*.
<http://hbokennisbank.uvt.nl/cgi/fontys/show.cgi?fid=4166>
- Holschuh, J. & Nist, S. (2000). *Active learning: Strategies for college success*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Hossain, K. I. (2024). Reviewing the role of culture in English language learning: Challenges and opportunities for educators. *Social Sciences & Humanities Open*, 9, 1–10.
- Hubbard, P. (1983). *A training course for TEFL*: Oxford: Oxford University Press, c1983 (1994 printing).
- Huebner, T. (1960). *Audio-visual technique in foreign language*. Cambridge University Press.
- Hutchinson, M. (2017). ความสำคัญของการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 14: ตามรอยพระยุคลบาท เกษตรศาสตร์กำแพงแสน, 7-8 ธันวาคม 2560.
- Hyerle, D. (2009) *Visual Tools for Transforming Information into Knowledge*. California: Corwin Press.
- Kafipour, R., Mahmoudi, E., & Khojasteh, L. (2018). The effect of task-based language teaching on analytic writing in EFL classrooms. *Cogent Education*, 5 (1).
- Kadirova, Z. A. (2023). Top 7 Listening Tactics for Effective Communication. *Journal of Advanced Zoology*, 44 (S-6), 1845-1847.
- Kagan S. (1998). *Graphic Organizers*. New York: Cooperative Learning.
- Karakoc, A. I. (2019). Reading and Listening Comprehension Subskills: The Match between Theory, Coursebooks, and Language Proficiency Tests. *Advances in Language and Literary Studies*, 10 (4), 166-171.

- Kennedy, S., & Trofimovich, P. (2008). *Intelligibility, Comprehensibility, and Accentedness of L2 Speech: The Role of Listener Experience and Semantic Context*. 64 (3), 459-489.
- Khodabandeh, F. (2020) The comparison of mind-mapping -based flipped learning approach on introvert and extrovert EFL learners' speaking skill. *Iran. J. Engl. Acad. Purposes*, 10 (1), 35-53.
- Koichi, N. (2002). How to teach speaking. Educational Resources Education Center, 34(1) 1 – 27.
- Koga, T. (2010). Dynamicity of motivation, anxiety, and cooperativeness in a semester course. *System*, 38 (2), 172–184.
- Lackman, K. (2010). *Teaching Speaking Sub-skills: Activities for Improving Speaking*.
https://www.kenlackman.com/files/speakingsubskillshandout13poland_2_.pdf
- Leong, L., & Ahmadi, S. M. (2017). An Analysis of Factors Influencing Learners' English Speaking Skill. *International Journal of Research in English Education*; 2 (1).
- Liao, X. Q. (2000). How communicative language teaching became acceptable in secondary schools in China. *The Internet TESL Journal*, 6 (10).
<http://www.aitech.ac.jp/~iteslj/Articles/LiaoCLTinChina.html>
- Liliana C. (2009). Using Graphic Organizers in Intercultural Education. *Acta Didactica Napocensia*, 2 (1), 9-18.
- Liu, T., & Yuizono, T. (2020). Mind-mapping training's effects on reading ability: detection based on eye tracking sensors. *Sensors*, 20 (16), 1-15.
- Long, M. H. (1983). *Studies in second language acquisition*, Cambridge.org.
- Long, M. (1996). The role of the linguistic environment in second language acquisition. In W. Ritchie & T. Bhatia (Eds.), *Handbook of second language acquisition* (pp. 413-468). San Diego: Academic Press.

- McDonough, K., & Sato, M. (2019). Promoting EFL students' accuracy and fluency through interactive practice activities. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 9(2), 379–395. <http://dx.doi.org/10.14746/ssllt.2019.9.2.6>
- MacIntyre, P.D., Dornyei, Z., Clément, R., & Noels, K.A. (1998). Conceptualizing willingness to communicate in an L2: a situational model of L2 confidence and affiliation. *Mod. Lang. J.*, 82(4), 545-562.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in testing*: New York: Oxford University Press.
- Malm, B. (2020). On the complexities of educating student teachers: teacher educators' views on contemporary challenges to their profession. *Journal of Education for Teaching*, 46(3), 351–364. <https://doi.org/10.1080/02607476.2020.173951>
- Manjula, R. (2018). Teaching English Language: Principles & Practices. *Journal of Emerging Technologies and Innovative Research (JETIR)*, 5(6). www.jetir.org (ISSN-2349-5162).
- Miao, X. (2007). *Combined Research on the Teaching of Vocabulary in Middle School Metacognitive Strategies and Mind-Map*. University of Alabama.
- Moore, P. J. (2018). Task-based language teaching (TBLT). In Lontas, J. I. (ed.) *TESOL encyclopedia of English language teaching*. New Jersey: Wiley. doi: 10.1002/9781118784235.eelt0175
- Murley, D. (2007). *Mind-mapping Complex Information*. Southern Illinois University School of Law Library, Illinois.
- Nemtchinova, E. (2013). Teaching Listening, English Language Teacher Development Series. TESOL International Association.
- Novak, J. & Cañas, A. (2006). The Theory Underlying Concept Maps and How to Construct Them (Technical Report IHMC CMap Tools 2006-11). Florida Institute for Human and Machine Cognition.

- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. New York: McGraw-Hill.
- Orlova, N. (2017). Efficiency of mind-mapping for the development of speaking skills in students of non-linguistic study fields. *J. Sci. Educ.*, 6, 151-161.
- Ortega, L. (2009). *Understanding second language acquisition*. New York: Routledge.
- Perry, E. (2022). 7 types of listening that can change your life and work. <https://www.betterup.com/blog/types-of-listening>
- Pica, T., Kanagy, R., & Falodun, J. (1993). Choosing and using communication tasks for second language instruction and research. In G. Crookes and S. Gass (Eds.), *Tasks and language learning: Integrating theory and practice* (pp. 9-34). Clevedon, UK: Multilingual Matters.
- Pinter, A. (2006). *Teaching young language learners (3rd ed.)*. Oxford University Press.
- Poosinghar, P., & Chaiyasuk, D. (2023). The Perceptions of Thai Tertiary-Level Engineering Students and Lecturers towards English as a Medium of Instruction. *KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences*, 10(3), 4–18.
- Prabhu, N. S. (1984). Procedural syllabuses. In T. E. Read (ed.). *Trends in language syllabus design*. Singapore: Singapore University Press.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Prissanunantakul, N. (2017). *The Survey of Language Learning Strategies of High Scoring and Low Scoring Students of an International Program in a University*. [Master Independent Study Paper, Thammasat University].
- Purnomowati, Y. R. (2016). Listening Strategies Used by ELEP Students in Listening Classes.
- Rabeka, S. (2014). *Mind-map and Brainstorm Templates*. Seattle University, Seattle.

- Rachmawati, M., Nugrahaeni, F., & Mauludiyah, L. (2020). Improving Arabic speaking skill through mind-mapping strategy. *Izdiyar: J. Arabic Lang. Teach., Ling., Lit.*, 3 (1), 31-44.
- Reyes, S. V., & Cerda, P. A. (2011). *Mind Maps in Language Teaching*. Bachelor Thesis, Universidad Austral de Chile, Valdivia.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative language teaching today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, Jack C., & Renandya, Willy A. (2022). *Methodology in Language Teaching An Anthology of Current Practice*. Cambridge University Press.
- Ross, E. P. (1990). *An introduction to teaching the language arts: Fort Worth, Tex:* Holt, Rinehart and Winston.
- Rost, M. (1991). *Introducing Listening*. London: Penguin.
- Rost, M. (2002). *Teaching and researching listening*: Harlow Pearson Education.
- Rubin, J. (1995). A review of second language listening comprehension research modern language. *The Model Language Journal*, 5 (78).
- Ryan, M., Rowan, L., Lunn Brownlee, J., Bourke, T., L'Estrange, L., Walker, S., & Churchward, P. (2022). Teacher education and teaching for diversity: a call to action. *Teaching Education*, 33(2), 194-213.
<https://doi.org/10.1080/10476210.2020.1844178>
- Saindra, R.M., & Mutiarani, M. (2019). Using Graphic Organizer to Improve Students' Speaking skill. *English Language in Focus (ELIF)*, 1 (1), 55-64.
- Samaranayake, S., Kositchaivat, S., & Prasansapah, S. (2024). EFL/ESL Tertiary-Level Learners are No Longer Required to Repeat the Same Dialogues in Speaking Classes: A Case Study from Thai University. *Indonesian Journal of English Language Teaching and Applied Linguistics*, 9 (1), 179-197.

- Sarrcoban, A., & Karakurt, L. (2016). The Use of Task-Based Activities to Improve Listening and Speaking Skills in EFL. *Sino-US English Teaching*, 13(6), 445-459. doi:10.17265/1539-8072/2016.06.003
- Sezgin Demir. (2017). An Evaluation of Oral Language: The Relationship between Listening, Speaking and Self-efficacy. *Universal Journal of Educational Research*. Faculty of Education, Firat University, Turkey.
- Shrishthy, S. (2022). Importance English language for global understanding and for global education. *International Journal of Research Innovation and Commercialisation*, 7 (7), 116-120.
- Simiyu M. (2018). *A Brief Study on Applying the Situational Teaching Approach into English Classes for Rural Primary Students*.
- Skehan, P. (1996). *A Framework for implementation of task-based instruction*. Applied Linguistic.
- Soraya, C. (2023). Fluency and Accuracy in The EFL Oral Expression and Comprehension Classroom. *Journal of Language Education*, 1(3), 127–132.
- Srihandayani, T., & Marlina, L. (2019). Using brainstorming technique in speaking activity for senior high school students. *J. Engl. Lang. Teach.*, 8 (1), 22-32.
- Stronge, J. H. (2007). *Qualities of Effective Teachers* (2nd ed.) Alexandria, Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Subekti, A. S. (2020). Self-perceived communication competence and communication apprehension: A study of Indonesian college students. *EduLite: Journal of English Education, Literature, and Culture*, 5 (1), 14–31.
- Sugiarto, I. (2004). *Power optimizing brain work with holistic thinking and creative*. Gramedia Pustaka General.
- Tindall, Evie., & Nisbet, Deanna. (2008). Listening: A Vital Skill for Learning. *International Journal of Learning*, 15 (6).

- Torky, S. (2006). *The effectiveness of a task-based instruction program in developing the English language speaking skills of secondary stage students Ain Shams University*.
- Tsymbol, S., & Skrypnyk, N. (2022). *Analysis of Possibilities of Graphic Organizers Application in Foreign Language Teaching*.
- Tuyen, L.V., & An, H.H. (2019) Task-based Language Teaching: Task-based Speaking Activities Used in EFL Classrooms at Tertiary Level. *International Journal on Studies in English Language and Literature (IJSELL)*, 7 (5), 1-12.
- Vanderkevent. (1990). *Teaching Speaking and Component of Speaking*. New York: Cambridge University Press.
- Vygotsky, L. S. (1962). *Thought and language*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Williams, M., & Burden, R. L. (1997). *Psychology for language teachers: A social constructivist approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing Task-Based Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Wilson, J.J. (2008). *How to Teach Listening*. Harlow: Pearson Education Limited.
- Young, K. S. (1997). *What makes the Internet addictive: Potential explanations for pathological Internet use*. In 105th annual conference of the American Psychological Association, Chicago, 15, 12-30.
- Zainuddin, N. (2023). Technology Enhanced Language Learning Research Trends and Practices: A Systematic Review (2020-2022). *Electronic Journal of e-Learning*, 21. 69–79. <https://doi.org/10.34190/ejel.21.2.2835>

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกเนตร วรวงษ์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
3. อาจารย์ ดร. อภิรักษ์ต์ อัครพัฒน์วงษ์
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คะแนนที่ได้จากการทดสอบนี้มีได้มีผลกับคะแนนเก็บ
หรือการตัดเกรดในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่อย่างใด

Pre-test and Post-test

This test has two sections: Listening and Speaking. Each section has 30 multiple-choice questions with four possible answers.

Listening Test (30 questions – 30 minutes)

The listening section consists of 3 parts, each comprising 2 audio clips. Each part has 5 questions, making a total of 30 questions.

1. You will hear each audio clip twice.
2. Each recording will be used with five questions.
3. There are four options (a, b, c, or d) for each question.
4. The answer options will be presented in the exact same order as the information is presented to you.
5. Some of the words you hear may differ from those in the options.
6. You will receive one mark for each correct answer.

Section 1: Questions 1-10 (Eating Fast Food)

You will hear 2 conversations at a fast-food restaurant. Choose the best answer for each question. You will hear each recording twice.

How to order McDonald's in English? English Conversation (1.42 mins)

Questions 1-5

1. What food did the first customer order?
 - a. A hamburger with no pickles
 - b. A hamburger with no pickles and no mayonnaise
 - c. A hamburger with no pickles and mayonnaise on the side.
 - d. A hamburger with extra pickles and mayonnaise on the side.

2. What else did he order?

- a. Nothing
- b. A medium coke
- c. A chocolate scone
- d. A medium Coke and a chocolate scone

3. How much did the first customer pay?

- a. \$4.50
- b. \$4.60
- c. \$5.50
- d. \$5.40

4. What food did the second customer order?

- a. a cheeseburger, medium curly fries, and a medium Pepsi
- b. a cheeseburger, medium curly fries, and a medium Pepsi
- c. a double cheeseburger, large curly fries, and a large Pepsi
- d. a double cheeseburger, large curly fries, and a medium Pepsi

5. How much did the second customer pay for his food?

- a. \$5.48 for his Togo order
- b. \$5.48 for the dine in order
- c. \$5.50 for his Togo order
- d. \$5.50 for the dine in order

=====

Questions 6-10

You will hear someone talking about her favorite fast-food chain. Choose the best answer for each question from the choices provided. You will hear each recording twice.

6. Which KFC restaurant does the woman usually go to?

- a. The biggest one
- b. The one in a gas station
- c. The most convenient one
- d. The one with promotions

7. What food does she often get?

- a. chicken burger, soda, coleslaw, and mashed potato
- b. crispy chicken, French fries, soda, and tuna salad
- c. crispy chicken, French fries, coleslaw, and mashed potato
- d. chicken burger, French fries, coleslaw, and mashed potato

8. Besides food, what else does she like about KFC?

- a. The parking and the delivery
- b. The dining area and the toilet
- c. The service and the dining area
- d. The service and the drive-through

9. Which statement is not her recommendation?

- a. KFC should add healthy menus.
- b. KFC should create a variety of desserts.
- c. KFC should sell more salad and vegetable menus.
- d. KFC should focus more on customers who have healthy diets.

10. What did the woman suggest you to try?

- a. Dine in a restaurant
- b. Eat more healthy food
- c. Order fried chicken set menu for delivery
- d. Have fried chicken with coleslaw and mashed potato

=====

Section 2: Questions 11-20 (Dealing with illness)

You will hear a conversation between a doctor and a patient. Choose the best answer for each question. You will hear each recording twice.

Questions 11-15

11. What symptoms does the patient have?

- a. headache, nausea, diarrhea
- b. Stomachache, fever, no diarrhea
- c. Stomachache, vomit, diarrhea
- d. Stomachache, vomit, no diarrhea

12. What was the cause of all the symptoms?

- a. He ate seafood salad that his wife made.
- b. He ate soup and pasta that his wife made.
- c. He ate seafood and pasta that his children made.
- d. He ate soup and spaghetti that his children made.

13. What did the doctor advise him to do?

- a. He should eat a lot of cheese.
- b. He could eat anything he wants.
- c. He should stay away from others.
- d. He mustn't eat anything for one day.

14. What food could he take?

- a. bread, rice, milk, water
- b. rice, milk, cheese, black tea
- c. bread, rice, water, black tea
- d. bread, rice, milk, cheese, water

15. When will the doctor suggest the man go to a restaurant next year?

- a. His birthday
- b. His wife's birthday
- c. His wedding anniversary
- d. His children's graduation

=====

Questions 16-20

You will hear information about "Simple Ways to Avoid COVID-19". Choose the best answer for each question from the choices provided. You will hear the recording twice.

Simple Ways to Avoid COVID-19 (2.13 mins.)

16. Why do we need to get vaccinated?

- a. To get an effective virus.
- b. To become seriously ill
- c. To reduce the risk of dying.
- d. To be hesitant to have the shot.

17. When should we wear face masks?

- a. When we are in indoor spaces.
- b. When we turn the air-conditioning on.
- c. When we are outside with other people.

d. When we are around with our family members.

18. What should we do if we don't have a place to wash our hands?

a. Drink lots of water.

b. Clean with only soap.

c. Wipe with a clean towel.

d. Use 70 percent alcohol sanitizer

19. What would you do when you cough or sneeze?

a. Cover a mouth and a nose.

b. Wash your hands with soap.

c. Tell other people before doing.

d. Touch your face as much as possible.

20. How do you stay away from other people?

a. Stay at home all the time.

b. Stay far apart from other people.

c. Stop going in public completely.

d. Always hang around with friends.

=====

Section 3: Questions 21-30 (Online Learning VS Traditional Classroom)

You will hear information about "Online Learning Versus Learning in a Traditional Classroom." Choose the best answer for each question from the choices provided. You will hear the recording twice.

Online learning versus learning in a traditional classroom by Jessica Freeman (1.54)

21. Which of the following is not considered a benefit of online learning?

- a. You can be self-paced.
- b. You can learn from anywhere.
- c. You have unlimited resources.
- d. You can easily have social interaction.

22. What type of people most benefit from online learning?

- a. friendly
- b. fun loving
- c. adventurous
- d. self-motivated

23. Which of the following is a disadvantage of online learning?

- a. You get a lot of social interaction.
- b. You can control the speed of learning.
- c. You cannot use physical manipulative tools.
- d. You can connect with anyone in the world.

24. According to the audio clip, which of the following statements is **a downside to learning in a traditional classroom**?

- a. You may need to deal with smart students.
- b. You may not have enough time with the teacher.
- c. You have to interact with other students around you.
- d. You have to decide the speed of learning by yourself.

25. What should the teacher do to help students learn best?

- a. Teach at a slow pace for all students.
- b. Provide more time for in-class activities.
- c. Concern with both technology and in-class activities.
- d. Create special activities for poor-behavior students.

=====

Questions 26-30

You will hear some students at a school having interviews for the question, "Do you prefer Online to In Person School and Why?". Choose the best answer for each question from the choices provided. You will hear the recording twice.

<https://www.youtube.com/watch?v=8hXSX-HcCQw>

26. When did the interviews take place?

- a. March 2020
- b. March 2021
- c. September 2020
- d. September 2021

27. Which type of learning do most students prefer?

- a. Most of them could not decide.
- b. All of them like face-to-face classes.
- c. Most of them prefer online classes.
- d. Most of them prefer face-to-face classes.

28. Which of the following is **not** a reason for face-to-face preference?

- a. Can really get work done
- b. Can interact with friends

- c. Make learning more convenient
- d. Can focus on learning more easily

29. What was the main information of Dr. Henry Turner's answer?

- a. Most students need some help paying attention in class.
- b. The school should provide activities to serve a diversity of students.
- c. Outside classroom activities are more important than in-class activities.
- d. The school should have various online classes for students to choose from.

30. Who are the interviewees?

- a. Students
 - b. Teachers
 - c. Students and teachers
 - d. Students and a school principal
-

Speaking Test (30 questions - 45 minutes)

The speaking section is divided into 3 parts. Each part contains 10 questions. (Total of 30 questions)

1. Each part includes a conversation between 2 people and a transcript of the conversation.
2. You must choose the correct, authentic phrases or sentences according to the context of the conversation or the talk.
3. For each question, there are 4 options for you to choose from (a, b, c, or d).
4. You will receive one mark for each correct answer.

Fill in the blanks with the most suitable options.

Dialog 1: A conversation between a fast-food restaurant staff and a customer.

Staff: Hello. (31) _____

Customer: Could I have a foot-long with ham and bacon on White Italian, please?

Staff: Would you like your sandwich toasted?

Customer: Yes, please.

Staff: (32) _____

Customer: I'll take Mozzarella, Provolone, and Cheddar.

Staff: What about vegetables?

Customer: Can I get some green pepper, lettuce, onion, tomato, and carrot?

Staff: (33) _____

Customer: I'll go with the Ranch dressing, mustard, and a little bit of Olive oil.

Staff: Do you want to make it a meal?

Customer: Yes. I'll take a large soda and a chocolate chip cookie. Thanks.

Staff: (34) _____

Customer: For here, please.

Staff: That's great. (35) _____ Here you go.

Customer: Alright. Here's \$20.

Staff: Thank you. Here's your change. Have a nice day.

Customer: Thanks.

- (31) a. Can I place an order?
 b. Do you have a menu?
 c. Can I take your order?
 d. Do you have a reservation?
- (32) a. Is that all for you?
 b. What type of bread do you want?
 c. Would you please get some cheese?
 d. What kind of cheese would you like?
- (33) a. Where would you go?
 b. Do you want any soup?
 c. What sauce would you like?
 d. Do you want some Olive oil?
- (34) a. For here or to go?
 b. Do you like it here?
 c. What flavor do you get?
 d. How many cookies do you want?
- (35) a. Can you pay now?
 b. Cash or credit card?
 c. That comes to \$12.99.
 d. How do you want to pay?

=====

Monolog 1. A woman talking about her favorite fast-food chain.

(36)_____. It has a great set menu with one Whopper, Curly fries, and soda. The Whopper is a flame-grilled beef patty topped with tomatoes, fresh-cut lettuce, mayo, pickles, ketchup, and sliced onions on a soft sesame seed bun. It is amazing. The curly-shaped and seasoned crispy fries are the reason why I always order the meal. They give an irresistible taste! (37)_____. Also, the Bacon Cheese Burger Deluxe is my second choice once in a while. I love the taste of the bacon and the way it is cooked. Compared to some other fast-food chain restaurants in Bangkok, I can say that Burger King burgers are the best.

Another reason for me to keep going to Burger King is (38) _____. The staff there are always so friendly and take good care of me as soon as I walk in. The chain is constantly giving discounts and promotions like buy one get one free, which is super saving.

(39) _____ Burger King was last month. I went with my son for lunch. We spent about 350 baht. I ordered the Bacon Cheese Burger Deluxe, and my son ordered the Whopper meal. I think Burger King should open more branches. (40) _____. I would like to see them offer more dessert menus as well.

- (36) a. Let's talk about a fast-food restaurant.
 b. What is your favorite fast-food restaurant?
 c. My favorite fast-food chain is Burger King.
 d. There are not many branches of Burger King in Thailand.

- (37) a. You must try them.
 b. They come with the meal.

- c. You cannot eat them more.
- d. They taste just like bacon and cheese.

- (38)
- a. the food
 - b. the service
 - c. the coupon
 - d. the environment

- (39)
- a. The only way to visit
 - b. I sometimes walk to
 - c. The last time I stopped by at
 - d. My son and I enjoyed the food at

- (40)
- a. The closest one is near my house.
 - b. There are not many in the suburban areas.
 - c. I like to go to the one that is close to my house.
 - d. A lot of customers go to the one near where they live.

=====

Dialog 2: A conversation between a doctor and a patient.

Doctor: Hello! What can I do for you?

Patient: (41) _____

Doctor: Do you have a cough also?

Patient: Yes, a lot.

Doctor: (42) _____

Patient: I also sneeze, and my chest hurts.

Doctor: How long have you been feeling sick?

Patient: It's been two days now.

Doctor: (43) _____

Patient: Just only Paracetamol, but it doesn't help much.

Doctor: Let me check your temperature.

Oh! You have a bit of temperature.

Patient: (44) _____

Doctor: Don't worry. Take the prescribed medicines two times a day for 3 days.

(45) _____

Patient: Thank you very much, doctor.

Doctor: Take care.

- (41) a. I need your help.
 b. You can do anything.
 c. You can help me now.
 d. I have a high fever and a sore throat.

- (42) a. When do you cough?
 b. How bad is your cough?
 c. Which symptom is the worst?
 d. Do you have any other symptoms?

- (43) a. How do you feel?
 b. Does Paracetamol help?
 c. Do you take any Paracetamol?
 d. Have you taken any medicine so far?

- (44) a. I'm sure I'm okay.
 b. Are you kidding me?

c. Is there something serious, Doctor?

d. Do you want to check my throat?

(45) a. You must be patient.

b. Do you have any questions?

c. You need to stay in bed for 2-3 days.

d. Are you allergic to any medication?

=====

Monolog 2. A doctor giving Tips to Prevent Food Poisoning and How to Treat Yourself at Home.

(46) _____ a toxin in consumed food.

Symptoms that you may notice:

You may notice nausea, vomiting, fever, chills, or discomfort.

(47) _____, basically, what you want to do is to modify your diet.

So, you would do like bland foods. We often refer to it as a BRAT diet: bananas, rice, apple sauce, and toast. (48) _____, water, ice chips, and things of that nature.

The key to preventing food poisoning

(49) _____, make sure your food is cooked very well.

Second, make sure that they're properly stored before cooking them.

Lastly, just make sure that (50) _____ when you're purchasing foods for a cookout.

(46) a. Food poisoning is caused by

b. The reason to treat poisoning is using

c. We can treat food poisoning by having

d. When you have food poisoning, you are

- (47) a. To have food poisoning,
b. To deal with eating habits,
c. To treat food poisoning at home,
d. To control the symptoms that may occur
- (48) a. You definitely want to try hydration liquids
b. You might want to avoid the mentioned foods
c. The liquid intake that you may want to realize
d. You must be concerned about what you should or shouldn't drink
- (49) a. Start up,
b. First of all,
c. The only key,
d. The prevention,
- (50) a. you're okay
b. you know what you are doing
c. you're aware of expiration dates
d. you select only foods that are discounted

=====

Dialog 2: A dialog between two friends from different universities talking about online classes

May: Hi, Sue. How are you?

Sue: I am fine, how about you?

May: I am also fine, how are your studies? All of your classes are online, right?

Sue: My studies are okay. Due to the pandemic, (51) _____ I really like it because I don't have to wake up so early to go to the university. And my teachers have become more creative. I learn something new every day, even though there's a pandemic.

May: (52) _____. I am also studying online. But my home is not a learning environment like at the university. It's like a resting environment. I can study even in my bed, which makes me fall asleep many times. In a classroom, I can focus more and engage in the subject. At home, I'm always getting distracted. (53) _____

Sue: Well, actually, I have some problems too. I sometimes find myself not interested in doing my assignments. And I sometimes end up turning in my assignments late.

May: (54) _____ I really miss my friends, my teachers, and the university. Having teachers and friends in class helps me focus more on tasks and engages me in learning. We're in trouble with online learning. (55) _____

Sue: I think we should realize our responsibility. We must have self-discipline. Be serious and stick to the learning schedule.

Yes, I am trying to realize this and focus on studying by myself.

May: Right, I would say best of luck to you. Anyway, I got to go now so talk to you later.

Sue: Sure. No problem. Bye.

=====

- (51) a. I can't go anywhere.
 b. I couldn't see my friends.
 c. I have to stay home and study online.
 d. I have too many things to do at the same time.

- (52) a. That's great.
 b. That's too bad.

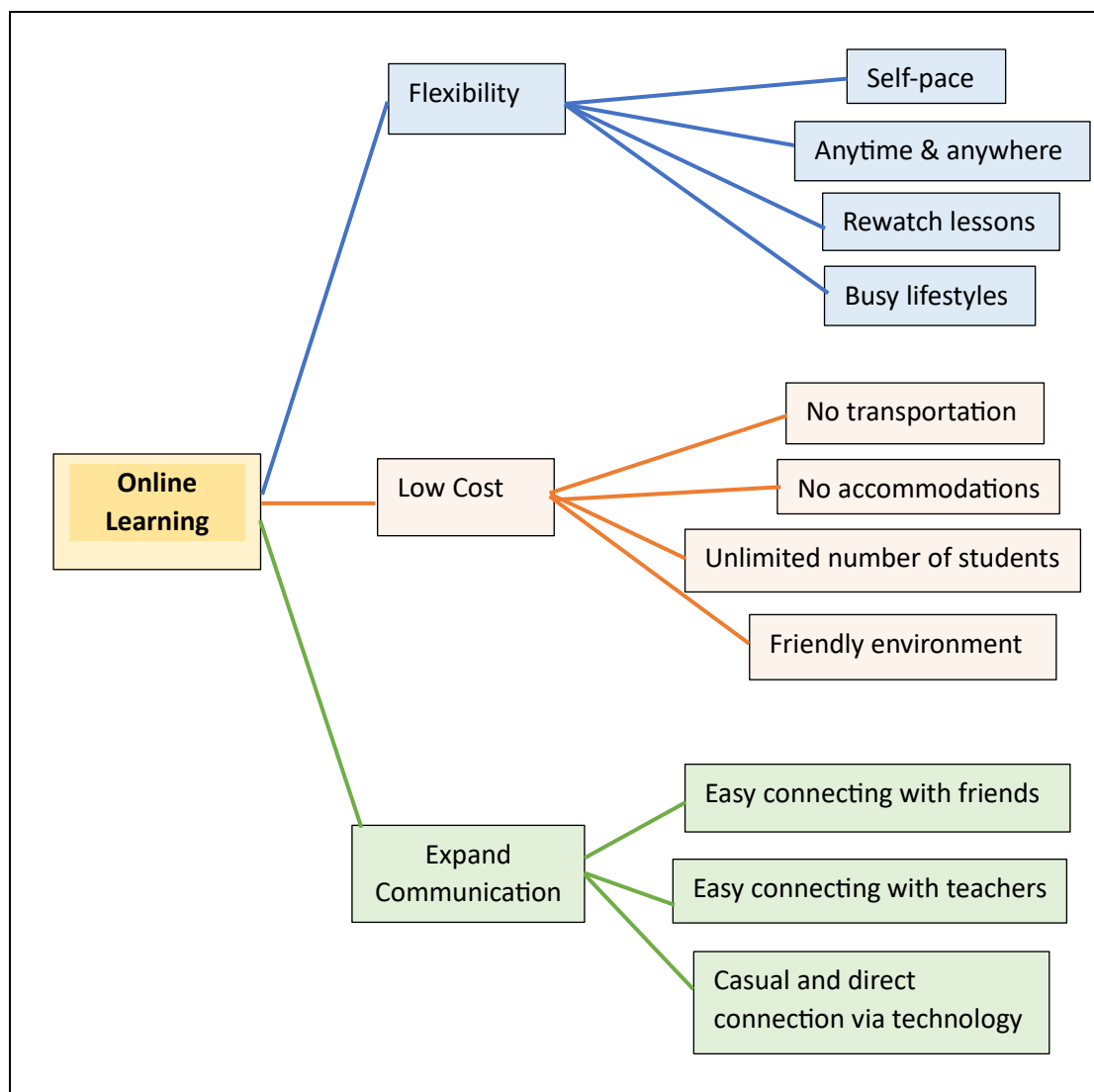
- c. I'm so excited.
- d. It won't take long.

- (53)
- a. Do you like online learning?
 - b. Do you prefer learning in a classroom?
 - c. What do you think of learning in a classroom?
 - d. Don't you face any problems during online classes?

- (54)
- a. That's too bad.
 - b. I disagree with you.
 - c. I really enjoy studying online.
 - d. There are a lot of benefits of online learning.

- (55)
- a. We should quit.
 - b. What should we do then?
 - c. You don't know what I mean.
 - d. What is the biggest problem?

Monolog 3. A person using a mind-map to explain about the benefits of online learning.

Benefits of Online Learning

Online learning can help people further their education and knowledge without going to classes at schools or universities. _____(56)_____.

Flexibility

The first benefit is the flexibility. When you take an online course, you can complete the coursework at your own pace. It gives you more freedom to learn at your convenience. You can study anytime and anywhere at your designed speed. If you don't understand some of the content in a video lecture, you can go back and watch it again.

_____(57)_____. The flexibility of online learning also most beneficial to students who have busy lifestyles.

Low Cost

Online courses are less expensive. It's less expensive for students as they don't have to pay for transportation or accommodations. They don't have to commute to classes like that in classroom learning. _____(58)_____. On the production side, the number of students is unlimited and the target students are from around the world. On top of everything, online learning is more environmentally friendly as it reduces paper waste and carbon emissions.

Expand Communication

Online learning can also expand the boundaries of communication.

_____(59)_____. Over the online platform, students can get in touch with peers and teachers in a more casual and direct way via technology such as Line, Zoom or Facebook. We can do many things using technology. For example, we can share screen to everyone, have a meet, set up a webinar, send files in a chat during the meeting.

_____(60)_____.

- A. They can learn from their own homes.
- B. All you need is your gadget and an internet connection.
- C. Today we will be looking at the key benefits of online learning.
- D. It enables students to connect with peers and teachers from around the world more easily.
- E. All those benefits could explain reasons why many students prefer online learning rather than learning in a traditional classroom.

No.56-60 Have a close look at the 5 statements above and locate information in the text and determine where each statement belongs.

(56) a. A	b. B	c. C	d. D
(57) a. A	b. B	c. C	d. D
(58) a. A	b. B	c. C	d. D
(59) a. B	b. C	c. D	d. E
(60) a. B	b. C	c. D	d. E

ภาคผนวก ค

แบบสำรวจความสนใจและความต้องการสาระเนื้อเรื่อง/หัวเรื่อง (topics/themes)

ในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู และผลการสำรวจ

แบบสำรวจความสนใจและความต้องการสาระเนื้อเรื่อง/หัวข้อเรื่อง (topics/themes)

ในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู

คำชี้แจง: โปรดจัดอันดับสาระเนื้อเรื่อง หรือหัวข้อที่ท่านสนใจหรือต้องการฝึกฟังพูด
ภาษาอังกฤษมากที่สุดเพียง 3 หัวเรื่อง โดยใส่เครื่องหมาย X ในช่องที่กำหนดให้

ข้อ	สาระเนื้อเรื่อง/หัวข้อเรื่อง	เลือกเพียง 3 หัวเรื่อง
1	ตัวตนของเรา (Personal identification)	
2	บ้าน และสิ่งแวดล้อม (House and home environment)	
3	ชีวิตประจำวัน (Daily life)	
4	ยามว่างและความบันเทิง (Free time, entertainment)	
5	การท่องเที่ยว (Travel)	
6	ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relations with other people)	
7	สุขภาพ และการดูแลสุขภาพ (Health and body care)	
8	การศึกษา (Education)	
9	การช้อปปิ้ง (Shopping)	
10	อาหาร และเครื่องดื่ม (Food and Drinks)	
11	การบริการ (Services)	
12	สถานที่ต่าง ๆ (Places)	
13	ภาษา (Language)	
14	สภาพอากาศ (Weather)	

ผลการสำรวจความสนใจและความต้องการสาระเนื้อเรื่อง/หัวเรื่อง (topics/themes)
ในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู
(N=100)

ข้อ	สาระเนื้อเรื่อง/หัวเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1	ตัวตนของเรา (Personal identification)	12	4.00	11
2	บ้าน และสิ่งแวดล้อม (House and home environment)	25	8.33	6
3	ชีวิตประจำวัน (Daily life)	14	4.67	9
4	ยามว่างและความบันเทิง (Free time, entertainment)	31	10.33	4
5	การท่องเที่ยว (Travel)	27	9.00	5
6	ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relations with other people)	9	3.00	13
7	สุขภาพ และการดูแลสุขภาพ (Health and body care)	38	12.67	(2)
8	การศึกษา (Education)	33	11.00	(3)
9	การช้อปปิ้ง (Shopping)	13	4.33	10
10	อาหาร และเครื่องดื่ม (Food and Drinks)	41	13.67	(1)
11	การบริการ (Services)	7	2.33	14
12	สถานที่ต่าง ๆ (Places)	21	7.00	7
13	ภาษา (Language)	11	3.67	12
14	สภาพอากาศ (Weather)	18	6.00	8
	คะแนนรวม	300	100.00	

ภาคผนวก ง

การเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาครู ก่อนเรียนและหลังเรียน และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ
(รายบุคคล)

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D)

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (D)	ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (ร้อยละ)
	การฟังก่อนเรียน 30 คะแนน	การฟังหลังเรียน 30 คะแนน		
1	19	25	6	20.00
2	22	28	6	20.00
3	16	24	8	26.67
4	14	21	7	23.33
5	18	26	8	26.67
6	12	21	9	30.00
7	18	28	10	33.33
8	14	23	9	30.00
9	16	25	9	30.00
10	14	22	8	26.67
11	14	25	11	36.67
12	17	23	6	20.00
13	19	29	10	33.33
14	12	20	8	26.67
15	20	30	10	33.33
16	20	27	7	23.33
17	17	22	5	16.67
18	26	29	3	10.00
19	14	21	7	23.33

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (D)	ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (ร้อยละ)
	การฟังก่อนเรียน 30 คะแนน	การฟังหลังเรียน 30 คะแนน		
20	10	16	6	20.00
21	20	28	8	26.67
22	14	22	8	26.67
23	17	25	8	26.67
24	11	21	10	33.33
25	16	26	10	33.33
26	14	20	6	20.00
27	23	28	5	16.67
28	16	21	5	16.67
29	21	27	6	20.00
30	12	20	8	26.67
ค่าเฉลี่ย	16.53	24.10	7.57	25.22
S.D.	3.79	3.48	1.91	6.35

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ครู ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D)

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (D)	ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (ร้อยละ)
	การพูดก่อนเรียน 30 คะแนน	การพูดหลังเรียน 30 คะแนน		
1	17	25	8	26.67
2	25	26	1	3.33
3	17	24	7	23.33
4	16	23	7	23.33
5	17	27	10	33.33
6	15	22	7	23.33
7	22	27	5	16.67
8	16	25	9	30.00
9	18	27	9	30.00
10	16	26	10	33.33
11	16	22	6	20.00
12	16	25	9	30.00
13	24	28	4	13.33
14	12	18	6	20.00
15	19	28	9	30.00
16	23	28	5	16.67
17	16	23	7	23.33
18	24	27	3	10.00
19	20	26	6	20.00

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (D)	ผลต่างคะแนน ก่อนหลัง (ร้อยละ)
	การพูดก่อนเรียน 30 คะแนน	การพูดหลังเรียน 30 คะแนน		
20	15	22	7	23.33
21	23	27	4	13.33
22	18	27	9	30.00
23	13	23	10	33.33
24	15	18	3	10.00
25	18	26	8	26.67
26	15	25	10	33.33
27	23	26	3	10.00
28	19	22	3	10.00
29	25	28	3	10.00
30	15	19	4	13.33
ค่าเฉลี่ย	18.27	24.67	6.40	21.33
S.D.	3.70	2.91	2.63	8.78

ภาคผนวก จ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

ตำแหน่งปัจจุบัน

หัวหน้าภาควิชาวิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สังกัด

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษานานาชาติ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2556)

ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2550)

ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2534)

วท.บ. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2531)

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัยในรูปแบบบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

ณัฐฤตา บุญบงกชรัตน์ , วิสาข์ จัติวัตร , มาเรียม นิลพันธุ์ และ **สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์**. (2563).

การพัฒนาแบบการสอนอ่านออนไลน์โดยใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจบูรณาการ
กับแนวทาง การเรียนรู้ภาษาในการอ่านเชิงวิชาการ (CALLA) เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านเชิง วิชาการออนไลน์และการใช้กลวิธีในการอ่านสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*. 10 (2), 4-12.
(TCI2)

ณัฐริรา ปุยะกุล ชวีก, วิสาข์ จัติวัตร, **สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์** และไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2563).

การพัฒนาการสอนอ่านออนไลน์โดยใช้กลวิธีอธิบายและกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการอ่านออนไลน์และการใช้กลวิธีการอ่านเชิงอธิบายและ
กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. *วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*. 20 (2), 31-47. (TCI 2)

มัทนา พันธุ์ดี, **สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์**, และวชิระ จันทราช. (2564). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 19 (2): 415-431. (TCI 2)

สมฤดี คำภาชี, **สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์** และมัทนา พันธุ์ดี. (2565). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 20(2), 322-338. (TCI 2)

Samaranayake, S.; **Kositchaivat, S.**; & Jantarach, V. (2022). The Effects of Reading Habits on Test Performance by Foundation-level Omani Students. *Arab World English Journal (AWEJ)*.13 (2). 37- 49.
<https://dx.doi.org/10.24093/awej/vol13no2.3>.

Samaranayake, S., **Kositchaivat, S.**, & Theienpermpool, P. (2022). Effectiveness of In-House Materials on Academic Reading Proficiency of College-Level Omani Students. *Arab World English Journal (AWEJ)*. 13 (4), 454-467.
<https://dx.doi.org/10.24093/awej/vol13no4.30>

Kositchaivat, S. & Serbinova, V. (2022). Development of Video Lesson Plans to Improve Speaking Skills for English Major Students, Faculty of Education, Silpakorn University. Proceeding of the INTERNATIONAL CONGRESS ON EDUCATION AND LEARNING (CEL-22); 2022 Dec 12; Kyoto, Japan.

Samaranayake, S., **Kositchaivat, S.**, Prasansapah, S. (2024). EFL/ESL Tertiary-Level Learners are No Longer Required to Repeat the Same Dialogues in Speaking Classes: A Case Study from Thai University. *Indonesian Journal of English Language Teaching and Applied Linguistics*, 9(1), 179-197.

Proceedings

รสสุคนธ์ ไทอุบล และ**สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์**. (2563). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติครั้งที่ 10 เรื่องการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนามนุษย์ในศตวรรษที่ 21, 25-26 มิถุนายน 2563. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. H66-H75.

รุ่งนภา จิตตสินวา, **สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์**, และวชิระ จันทราช. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติครั้งที่ 10 เรื่องการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนามนุษย์ในศตวรรษที่ 21, 25-26 มิถุนายน 2563. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. H142-H149.

อำพร วุฒิสุโก, **สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์**, และวชิระ จันทราช. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร. การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 16. Research on Teaching and Learning Toward Professional Development in a Changing World. 6 มิถุนายน 2563. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อลิษา จันทรเปล่ง, **สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์**, และวชิระ จันทราช. (2563). ผลของการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติครั้งที่ 10 เรื่องการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนามนุษย์ในศตวรรษที่ 21, 25-26 มิถุนายน 2563. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. H347-H355.

ทวีศิลป์ ในจิต และ**สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์**. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การประชุมวิชาการมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 14, 17-18 มิถุนายน 2564. การประชุมผ่านระบบสื่อสารทางไกล: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 876-893.

ที่ อว 8612/ว 202

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

นครปฐม 73000

12 กรกฎาคม 2567

๑

เรื่อง ขอเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับทุนจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ดำเนินการวิจัยในชุดโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครูด้วยแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” ซึ่งประกอบด้วย ชุดโครงการย่อย จำนวน 2 โครงการ ดังนี้ โครงการย่อยที่ 1 เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู” ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ และโครงการย่อยที่ 2 เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู” ของอาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ซึ่งบัดนี้คณะผู้วิจัยได้จัดทำรายงานการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอเผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าวแก่หน่วยงานของท่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่ต่อไป ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลดผลงานวิจัยตามลิงก์นี้ <https://bit.ly/4cAFcbA> หรือ QR Code ดังรายละเอียดด้านล่างนี้

ทั้งนี้ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย และกรุณาส่งแบบรับรองการใช้ประโยชน์กลับมายังคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อไว้เป็นหลักฐานสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ คณะศึกษาศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

๑

เรียน ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด
เพื่อโปรดทราบ เห็นควรมอบ
- งานพัฒนาฯ ดำเนินการ
- หน่วยธุรการตอบขอบคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ชินัน บุณเริ่งรัตน์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

โทร. 062-9199536

โทรสาร 034 255 796

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
"WORKPLACE HAPPINESS"

13 ส.ค. 2567

ข้อมูลผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์